

GLASUL BISERICII

REVISTA OFICIALĂ A SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR
ȘI A SFINTELOR EPISCOPII A BUZĂULUI ȘI DUNĂRII DE JOS

APARE CU BINECUVÂNTAREA
ȘI SUB ÎNDRUMAREA I. P. S.
JUSTINIAN
PATRIARHUL ROMÂNIEI

XI

1-3

IANUARIE - MARTIE

J. 22.054 / 1962

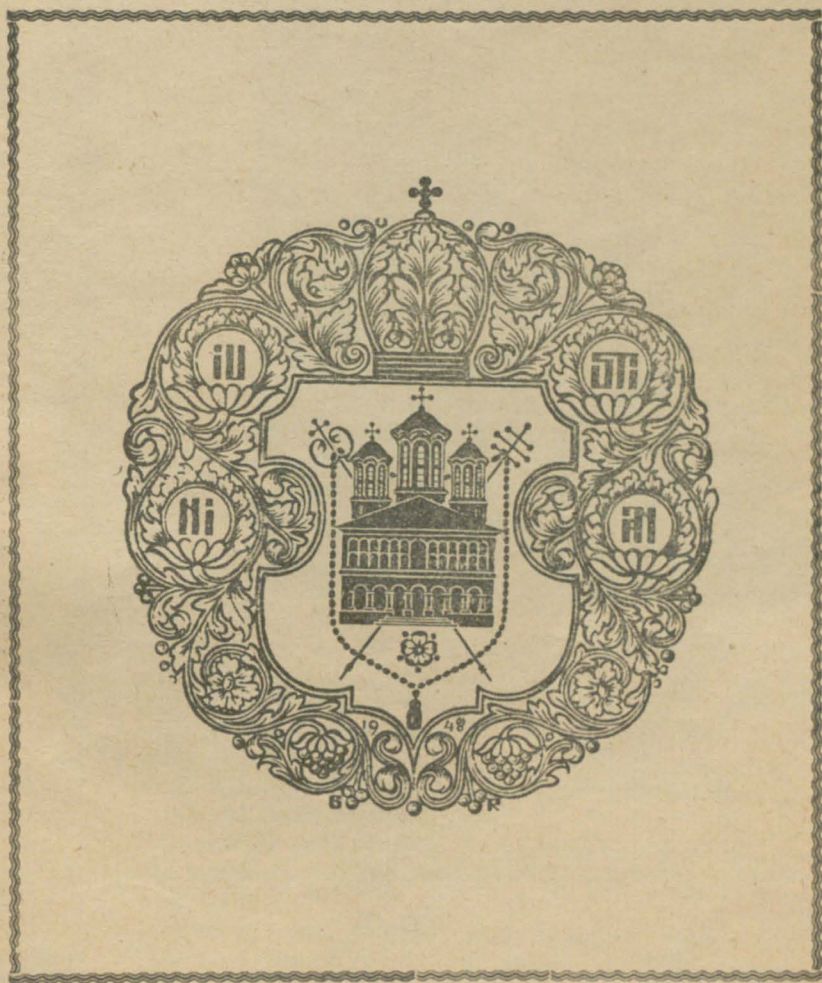
ANUL XI

1952

GLASUL BISERICII

REVISTA OFICIALĂ A SFINTEI ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR
ȘI A SFINTELOR EPISCOPII A BUZĂULUI ȘI A DUNĂRII DE JOS

APARE CU BINECUVÂNTAREA ȘI INDRUMAREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN

Redacția și Administrația : Secția Culturală a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor

Intru mulți ani Stăpâne !

Sâmbătă 22 Februarie 1952, I. P. S. Patriarh Justinian a împlinit vârsta de 51 ani. Cu acest prilej, s'a săvârșit în Catedrala Patriarhală un Te-Deum de mulțumire, de către P. S. Episcop Theoctist, înconjurat de soborul Catedralei.

Au fost de față Vicarii Sf. Patriarhrii, Consilierii patriarhali și arhiepiscopali, profesorii Institutului Teologic, protopopii și clerul Capitalei.

Cuvântul omagial a fost rostit de P. C. Consilier Vasile Ștefan. Asistența a fost primită apoi în palatul patriarhal, unde, P. S. Episcop Antim Târgovișteanu a prezentat I. P. S. Patriarh felicitări din partea Sf. Sinod și a instituțiilor centrale ale Bisericii, iar P. C. Pr. Pavel Statov a prezentat felicitări din partea I. P. S. Patriarh Alexei și a Bisericii Ruse.

I. P. S. Patriarh a mulțumit tutarilor pentru urările primite.

PASTORALA DE SF. PAȘTI

JUSTINIAN

DIN MILA LUI DUMNEZEU ȘI VOINȚA CLERULUI ȘI POPORULUI DREPT-CREDINCIOS, ARHIEPISCOP AL BUCUREȘTILOR, MITROPOLIT AL UNGRO-VLAHIEI, PATRIARH AL ROMÂNIEI, LOCTIITOR AL SCAUNULUI DIN CESAREEA CAPADOCIEI ȘI PREȘEDINTE AL SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE,

Iubitului nostru Cler și poporului drept-credincios, Har și Pace de la Dumnezeu, iar de la Noi părintească binecuvântare.

Iubiții mei fii duhovnicești,

Depănând fără încetare firul vieții noastre pământești, iată că am ajuns din nou la sfânta și luminata zi a Invierii Domnului nostru Iisus Hristos, la „Paștile cele mari și prea sfințite“, la „Praznicul praznicelor“ și „Sărbătoarea sărbătorilor“.

Cu sufletele curate, prin spovedanie și prin împărtășirea cu sfântul Trup și Sânge al lui Hristos și luminate de revăr-

sarea harului dumnezeesc al Sfintei Invieri; plini de credință și nădejde nezdruncinată în moștenirea vieții celei veșnice; îmbrăcați în haine de sărbătoare și cu făclii aprinse în mâini, vă văd cântând laolaltă tineri și bătrâni, împreună cu preoții voștri: „Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le“.

Cu sufletul plin de nemărginită dragoste, eu părintele vostru sufletesc, poposesc și anul acesta în mijlocul vostru cu aceeași bucurie și vă spun:

HRISTOS A INVIAT!

Prea Iubiții mei fii sufletești,

„Acum toate s’au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele dedesubt“, prăznuind toată făptura Invierea Domnului. Mulțimile nenumărate ale îngerilor se bucură în ceruri și vestesc că „astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos“; mironosițele, apostolii, toți martorii care au văzut pe Domnul înviat, toți dreptii și mucenicii care au adormit întru nădejdea învierii și a vieții veșnice „se veselesc dumnezeeste, că a înviat Hristos ca cel Atotputernic“. Răspunzând bucuriei fără de margini de care a fost cuprins cerul, creștinii toți, pe pământ, curățindu-și simțirile și văzând pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a învierii „se bucură, cântându-I cântare de biruință“. Iar Sfântul Grigorie Teologul, arătând că și firea se face părtașe la înfrumusețarea praznicului Invierii, zice: „Împărăteasa vremurilor, care este primăvara, întâmpină cu strălucire pe împărăteasa zilelor, care este sărbătoarea Paștilor și daruri îi aduce dela sine tot ce este mai frumos și mai plăcut: acum cerul este mai luminat; acum soarele este mai înalt și mai cu chip de aur; acum crugul lunii este mai luminos și mulțimea stelelor este mai curată. Acum valurile cu țârmurile se împacă, norii cu soarele, vântul cu vânturile, pământul cu rodurile... Acum izvoarele mai limpezi curg; acum râurile mai cu îndestulare se revarsă, fiindcă s’au deslegat de legăturile cele de iarnă; acum livezile se îmbălsămează plăcut și semințele răsar; acum iarba se greblează și mieii sburdă peste țarinile cele cu verdeață“...

Pentru niște pricini ca acestea, strana bătrânelor biserici răsună de cântarea: „Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure și să prăznuiască lumea toată cea văzută și cea nevăzută, că Hristos s’a sculat, veselie cea veș-

nică“ după ce „S'a rănit pentru păcatele noastre și a pătimit pentru fărădelegile noastre și cu rana lui, noi toți ne-am vindecat“ (Isaia, 53, 5).

Iubiții mei fii sufletești,

Impăcarea omului cu Dumnezeu se desăvârșește, „prin Sângele Lui Hristos vărsat pre cruce, ca să împace cu Dumnezeu toate cele din cer și cele de pe pământ“ (Colos. 1, 20). Apostolul Pavel ne încredințează că „dacă vrășmași fiind noi, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, apoi cu atât mai mult, după ce ne-am împăcat, ne vom mântui prin viața Lui“ (Romani 5, 10). Dar spune mai departe Apostolul Pavel că „toate vin dela Dumnezeu, cel ce ne-a împăcat pe noi cu sine prin Iisus Hristos și ne-a dat slujirea împăcării. Pentru că Dumnezeu, care era în Hristos, a împăcat lumea cu sine, nesocotind oamenilor păcatele lor și a pus în noi cuvântul împăcării“. (II Cor. 5, 18-19).

Iată pentru care motiv, Invierea Domnului este zi de mare bucurie și de veselie creștinească, zi în care „toate s'au umplut de lumină, și cerul și pământul și cele dedesubt“. De aceea Biserica, prin cântări pline de însuflețire, chiamă astăzi pe credincioșii ei să se împărtășească, din plin, de această negrăită bucurie grăindu-le: „Veniți toți credincioșii să ne închinăm Sfintei Invierii lui Hristos, că iată a venit prin cruce bucurie la toată lumea“.

Pe noi însă ne întristează în chip deosebit, gândul că mai sunt încă popoare care poartă „jug apăsător“ și trăiesc încă sub „boldul vătafului corvezilor“ (Isaia 9, 3), ca pe vremea Proorocului Isaia. Ne sângerează inima când ne gândim că în depărtata Coree și alte țări din depărtatul Răsărit, sunt oameni fără adăpost, bolnavi neîngrijiți, bătrâni, văduve și copii nevinovați care pribegesc pe drumuri și sunt strămtorați din cauza sălbăticiei războiului în care imperialiștii americani folosesc cele mai ucigașe arme, până și microbii ciumei și holerei. Cotropitorilor acestora bine este să le amintim blestemul Proorocului Isaia „Vai vouă, care adăugați casă lângă casă și grămădiți țarini lângă țarini, ca voi să fiți singuri stăpânitori în mijlocul lumii... Jur că multe case mari și mărețe vor fi pustiite și vor rămâne fără niciun om în ele“ (Isaia 5, 8-9).

Iar noi după îndemnul Sfântului Apostol Pavel „să rămânem tari în libertate“ (Gal. 5, 1), rugându-ne neîncetat

pentru „pacea a toată lumea“, luptând pentru „pacea lui Dumnezeu, la care am fost chemați“ și dorind ca ea „să stăpânească în inimile noastre“ (Col. 3, 15).

Mulțumind lui Dumnezeu că ne-a învrednicit ca în pace și bucurie sufletească să prăznuim Sf. Paști, să ne unim forțele noastre cu toate popoarele iubitoare de pace și dornice de viață, înălțând tot mai sus steagul biruitor al păcii.

Numai voința de pace și hotărârea neclintită a sutelor de milioane de partizani ai păcii — în rândul cărora s'au înrolat ierarhi, preoți și alți slujitori ai Bisericii creștine — din toate țările lumii; numai dârzenia acestor stegari ai păcii și apărători ai vieții poate stăvili extinderea războiului și vărsarea sângelui nevinovat. Astăzi se împlinesc trei ani, dela primul Congres Mondial al Partizanilor păcii, ale căror forțe au crescut nespus de mult.

Noi am binecuvântat și binecuvântăm această nobilă acțiune, și pe ostenitorii ei, după cuvântul sfintei noastre Cărți care zice: „Cine voiește să iubească viața și să vadă zile bune... să se ferească de rău și să facă bine, să caute pacea și s'o urmeze“ (Ps. 33, 12-14).

Cu credința nezdruncinată, că odată cu prea slăvita Înviere a Domnului „viața viețuiește“, după intraripatul cuvânt al Sfântului Ioan Gură de Aur și că „Dumnezeul păcii va fi cu noi“, precum ne încredințează Sfântul Apostol Pavel, (Filip. 4, 9), cu părintească dragoste vă povățuim să depuneți toată hărnicia și tot zelul vostru întru îndeplinirea tuturor îndatoririlor față de Patria noastră. Sub conducerea „Stăpânirii rânduite nouă de Dumnezeu“ (Rom. 13, 1), să dăm ascultare îndemnurilor de a spori munca noastră, să ajutăm cu tot mai mult avânt înfăptuirea pe deplin a planului făcut pe cinci ani pentru înflorirea Patriei noastre și, pentru ca „în țară — după cuvântul Psalmistului — să fie belșug de pâine până și pe vârfurile munților și holdele să se plece sub bătaia vântului“ (Ps. 71, 16), să lucrăm cu drag în întovărășiri și colective agricole; să ne întrecem la muncă în ateliere, în fabrici, pe marile șantiere, în laboratoare și birouri, pentru prosperitatea, buna stare și fericirea noastră și a copiilor noștri.

Osteniți-vă deasemenea, cu tragere de inimă și în lucrarea cea duhovnicească, rânduită de Sfântul Sinod al Sfintei noastre Biserici, de învățare a cântărilor de obște dela Sf. Li-

turghie, și dela celelalte slujbe bisericești, a învățăturilor credinții noastre ortodoxe și a Predaniilor lăsate nouă de Sfinții Părinți.

Rugând mereu pe Dumnezeu pentru bunul spor al muncii voastre, vă doresc tuturor ca sfințele Sărbători ale Invierii Domnului să le petreceți cu mulțumire și bucurie, „să vă îndulciți toți de ospățul credinței și să vă împărtășiți de bogăția bunătății lui Dumnezeu“, căci Hristos s'a sculat din morți și ne-a dăruit viață, pentrucă El este Viața și că pentru aceasta a venit El în lume ca „lumea viață să aibă și cât mai multă să aibă“ (Ioan 10, 10).

„Dumnezeu care ne-a înviat împreună cu Hristos și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat întru cele cerești“ (Efeseni, 2, 5-6), să binecuvinteze strădaniile și munca voastră a tuturor pentru zidirea păcii în lume și pentru întărirea Patriei noastre și „însuși Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna și în tot chipul! Domnul fie cu voi cu toți!“ (II Tes. 3, 16). Amin!

+ Justinian

PATRIARHUL ROMÂNIEI

Data în Reședința Noastră Patriarhală din București, în 20 Aprilie anul mântuirii 1952.

**PASTORALA PENTRU MUNCILE
DE PRIMĂVARĂ**

JUSTINIAN

**DIN MILA LUI DUMNEZEU ȘI VOINȚA CLERULUI
ȘI POPORULUI DREPT-CREDINCIOS, ARHIEPISCOP AL
BUCUREȘTILOR, MITROPOLIT AL UNGRO-VLAHIEI,
PATRIARH AL ROMÂNIEI, LOȚIITOR AL SCAUNULUI
DIN CEZAREEA CAPADOCIEI ȘI PREȘEDINTE AL
SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII AUTOCEFALE ORTO-
DOXE ROMANE,**

TUTUROR CLERICILOR ȘI CREDINCIOȘILOR NOȘTRI AGRICULTORI

Har, milă și pace dela Dumnezeu, iar dela noi arhierească binecuvântare.

*«Cel ce seamdă cu sgârzenie, cu sgâr-
zenie va și secera; cel ce seamdă cu bine-
cuvântare, cu binecuvântare va și secera».*
(II Corinteni IX, 6)

Iubiții mei fii sufletești,

*Ne apropiem de slăvita sărbătoare creștinească a Invie-
rii Domnului. Săptămânile care ne mai despart de ea sunt
zile de așteptare și de pregătire duhovnicească, pentru a o
întâmpina cu vrednicie. Ne pregătim prin nevoințele postului,*

prin rugăciuni stăruitoare, prin ascultarea sfintelor slujbe din aceste zile și mai ales prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului nostru Iisus Hristos.

E primăvara vieții duhovnicești!

E însă și primăvara firii, anotimpul muncilor în vederea dobândirii pâinii celei de toate zilele!

E timpul aratului, al semănatului și al muncii câmpului!

Aceasta-i rânduiala așezată de Dumnezeu dintru începutul lumii, când s'a poruncit: „De acum, cât va trăi pământul, semănatul și seceratul... nu vor mai înceta“ (Facere VIII, 22).

Vă vorbim de această trebuință, a pâinii, Noi, părintele vostru sufletesc, pentru că și în fața lui Dumnezeu vorbim fără sfiiciune despre ea. Nu l-o cerem, oare, zilnic, prin rugăciunea pe care însuși Domnul ne-a învățat? „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi!“ . Și apoi lipsa ei nu turbură deopotrivă sufletul, ca și trupul? Nu îngrijorează ea sufletul, nu neliniștește iubirea părinților, care trebuie să asigure hrana fiilor? În această mare înviforată a vieții, orice val pune în mișcare alte valuri, până la marginile cele mai îndepărtate ale ei, pentru că treburile materiale și cele spirituale se împletesc între ele, se înrăuresc unele pe altele.

De aceea vă și amintesc de îndatorirea de a lucra ogoarele, acum, la acest început de primăvară, când razele calde ale soarelui trezesc la viață întreaga vegetație, când mustul zvâcnește în toate plantele pământului, când boabele semănate dau naștere holdelor aducătoare de hrana trebuitoare.

Precum se răspândesc albinele ca să culeagă din flori mierea cu care umplu fagurii stupilor, așa se cuvine să se împrăștie în aceste zile și harnicii noștri plugari, la feluritele treburi ale câmpului, de pe urma cărora vine belșugul. E vremea curățatului pomilor de omizi și de toate uscăturile neaducătoare de roade, de vreme ce scris este că „tot pomul care nu face roade bune, se taie și se aruncă în foc“ (Luca III, 9).

E vremea pregătirii răsadurilor de legume și zarzavaturi, atât de trebuitoare hranei omului. Vița de vie își cere și ea dreptul de a fi scoasă la lumina soarelui, de a fi îngrijită, săpată și ridicată pe haraci, pentru a-și putea urzi roadele ei. Pretutindeni e nevoie să fie pus totul în bună rânduială pentru muncă: uneltele, vitele și ogoarele.

Pământul, acest izvor îmbelșugat și niciodată secăt, din care toți ne scoatem cele trebuitoare vieții, așteaptă să primească în brazdele lui semințele aruncate de plugari, pentru a-i răsplăti cu rod însutit. „Iată, a ieșit semănătorul să semene sămânța sa” (Mat. XIII, 9), ne spune Mântuitorul în atât de cunoscuta Sa parabolă. Aceeași parabolă a Domnului ne învață, însă, că nu toate semințele dau rod însutit, ci numai cele care cad pe ogor bine îngrijit. „Unele au căzut pe cale — ne spune Mântuitorul — și au venit păsările și le-au mâncat pe ele. Iar altele au căzut pe pietriș, unde n’aveau pământ adânc; și răsărind soarele, s’au pălit și pentrucă nu aveau rădăcină, s’au uscat. Iar altele au căzut în spini și au crescut spinii și le-au înecat pe ele. Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat roadă: una adică o sută, iar alta șasezeci, iar alta treizeci” (Mat. XIII, 4, 8).

Pentru a dobândi rod însutit, e trebuitor deci un ogor curățat de spini, un ogor de pe care să fie înlăturate pietrele, un ogor în care să pătrundă adânc plugul și în care sămânța să nu fie aruncată la întâmplare, ci după toată rânduiala semănatului. Așa ne învață Domnul și așa trebuie să facem.

Nu toți au, însă, putința să împlinească cum se cuvine aceste învățături ale Domnului numai prin puterile lor. La unii ca aceștia s’a gândit Ecclesiastul când a zis: „vai de omul care e singur” (Ecles. IV, 10). De aceea, bătrânii noștri se întovărășeau primăvara, puneau sau băgau în plug mai mulți și așa își puteau lucra ogoarele cu mai multă ușurință. Erau întovărășiri simple, întovărășiri primitive și răzlețe, ieșite numai din lipsurile în care trăiau.

Altele sunt însă, stările de lucruri de azi în țara noastră și de aceea și întovărășirile de acum pe alte temelii se așează. Întovărășirile agricole de acum urmăresc asigurarea unor recolte cât mai bogate, pe de o parte prin înlăturarea a tot ce le rălămă, iar pe de alta printr’o muncă mai chibzuită, mai potrivită cu ceea ce ne învață știința timpurilor noastre și cu posibilitățile pe care ni le dă întrebuintarea mașinilor agricole. Ele înlătură haturile, aceste răsadnițe de buruieni și gândaci vătămători holdelor, înlătură răzoarele prin care puhoaiile de ploaie duc la gârlă straturile de pământ roditoare, unesc în lanuri mari înguste fâșii de ogoare, pentru a da putință tractoarelor și diferitelor mașini să se miște lesni-

cios, strâng pe agricultori în organizații mai mari și de durată, cărora Statul să le poată veni în ajutor cu toate înlesnirile de care au nevoie și care garantează cu adevărat recolte bogate.

Înjghebați asemenea întovărășiri agricole și marile foloase pentru toți nu vor întârzia să se arate, căci scris este: „mai fericiți sunt doi laolaltă decât unul, fiindcă au răsplată bună pentru munca lor“ (Eccl. IV, 9).

Sămânța însă trebuie aleasă cu îngrijire. Mântuitorul aseamănă împărăția cerurilor „cu omul care a semănat sămânța bună în țarina sa“ (Mat. XII, 24). „Sămânță bună“ să folosim și noi ca unii cari suntem următori poruncilor Domnului Hristos. Vremea cuvenită împlinirii acestei porunci, acum este. Astfel făcând, porunca Domnului ascultați, iar răsplata, care va urma, va fi rodul pe care-l veți culege pentru îndestularea familiilor voastre. Așa este drept și așa este bine, căci „cine ară“ — ne spune Cartea Sfântă — „trebuie să are cu nădejdea că va avea roadă; și cine treeră, trebuie să treere cu nădejdea că va avea parte de cele așteptate“ (I Cor. IX, 10).

Această încredințare o aveți. Ogoarele patriei noastre ale voastre sunt, după cum și roadele lor, ale voastre sunt. Pământurile sunt acum în stăpânirea celor care le muncesc, ale celor care le ară, le seamănă și le lucrează; ale celor care le stropesc cu sudoarea frunții lor, care de veacuri le-au răscolțit cu palmele lor bătătorite, iar nu ale celor care până nu de mult le adunau doar rodurile în hambare fără fund. Au apus pentru deapurarea vremurile când voi munceați și alții se bucurau de roadele osteneților voastre, vremuri despre care proorocul Agheu zice: „Voi ați semănat mult, dar ați cules puțin; ați mâncat dar nu v'ați săturat, v'ați îmbrăcat cu vestimente dar nu v'au ținut de cald; ați strâns simbria voastră ca să o puneți într'o pungă ruptă“ (Agheu I, 56).

Roadele ogoarelor asigură acum nu numai bună-starea voastră ci și a întregii patrii, pentru că „de suferă un membru, împreună cu el toate membrele suferă, iar dacă un membru este prețuit, se bucură împreună cu el toate membrele“ (I Cor. XII, 26), cum ne învață Scriptura Sfântă. În Republica Populară Română toți fiii ei muncesc: unii pe ogoare, alții în fabrici, unii în laboratoare, alții în întreprinderi, unii cu mîntea, alții cu brațele. Munca fiecăruia folosește și lui, dar și tu-

turor celorlalți. Toți trudesc pentru bună-starea și fericirea tuturor.

Iubiții mei fii duhovnicești,

Pentru ca ogoarele voastre să vă dea roade îmbelșugate și mult așteptate, e nevoie ca muncile să fie făcute la timp, să fie întrebuințate semințele cele mai sănătoase, să fie folosite uneltele cele mai potrivite și în același timp să fie îndeplinite învălămintele cele mai înțelepte. Statul nostru are o grije deosebită ca să nu fiți lipsiți nici de unele, nici de altele. Conducerea lui de azi pentru asemenea lucruri se ostenește, nu ca cea a vremurilor trecute, nici ca cea a țărilor din Apus, care nu știu cum ar face să pornească noi războaie, noi măceluri între popoare, ca să poată jefui și robi pe alții.

Stăpânirea noastră de azi nu dorește și nu urmărește decât pacea și bună-starea tuturor.

De aceea, în fabricile noastre se făuresc unelte de muncă și nu arme. Agronomii noștri caută noi mijloace de sporire a recoltelor agricole, noi mijloace de stârpire a găngăniilor care vatămă semănăturile și nu cultivarea sau înmulțirea lor, pentru a le arunca apoi pe câmpiile altor popoare, cum au făcut anii trecuți ațâțătorii la război Americani. Învățații noștri, în laboratoare, își dau toată osteneala să înmulțească mijloacele care ajută viața, nu pe cele care aduc moartea. Doctorii noștri se silesc să înlăture bolile, să vindece și nu să cultive și să înmulțească găngăniile purtătoare de microbii celor mai îngrozitoare boli: ciumă, holeră și altele, cum o fac turburătorii păcii, Anglo-Americanii, care au împrăștiat acum asemenea vietăți pe pământul Coreei și Chinei de Nord-Est. Se vor adevăra cu asemenea semănători cuvintele Proorocului Osia, care zice: „Pentru că au semănat vânt, culege-vor furtună, o semănătură care nu rodește spice și care nu au niciun grăunte într'însele“ (Osia VII, 7).

Republica noastră are conducători înțelepți, care iubesc cu adevărat poporul. Ei vor pacea între popoare, ostenesc pentru bună-starea celor ce muncesc și urmăresc binele tuturor. La toți vă stau în ajutor. Iată, pentru ca însămânțările să se poată face în condițiunile cele mai priincioase, vi se pun la îndemână fie semințe bine selecționate, fie mașinile trebuitoare ca să vi le curățați singuri de corpurile străine. Folosiți-vă din plin de aceste înlesniri!

Vi se pune la îndemână uneltele cele mai potrivite, conduse de oameni cu pricepere, prin stațiunile de mașini agricole. Intrebuințați-le la timpul potrivit!

Peste tot sunt îndrumători agricoli pricepuți, gata să vă fie de folos cu sfaturile lor, ori de câte ori veți avea trebuință. Ascultați-i cu încredere și urmați-le îndemnurile, munciți cu râvnă „și fiecare va primi răsplata după osteneala sa“ (I Cor. III, 8).

Preoților Bisericii noastre le revine sarcina de a sta mereu în mijlocul păstoriților lor pentru a le fi sfătuitoari și pilduitori și în cele sfinte și în celelalte trebuințe ale lor, „căci noi ne sârguim pentru bine nu numai față de Dumnezeu, ci și față de oameni“ (II Cor. VIII, 21), cum ne învață slăvitul Apostol Pavel. Munca bine îndrumată și bine săvârșită de către toți, va asigura belșugul întregului popor și va întări pacea a toată lumea, căci „roadele dreptății cu pace se seamănă făcătorilor de pace“ (Iacob III, 17).

Indeplinindu-vă îndatoririle, toți, după buna rânduială „veți mânca pâinea voastră cu mulțumire și veți trăi în pământul vostru fără primejdii“ (Levitic XXII, 5).

Porniți, dar, plini de nădejde și de încredere la însămânțarea câmpului, aducându-vă aminte de cuvintele Mântuitorului, care zice: „nimeni punându-și mâna sa pe plug și căutând înapoi, este îndreptat întru împărăția lui Dumnezeu“ (Luca IX, 62).

Noi binecuvântăm ostenețile voastre, dorindu-vă roade cât mai îmbelșugate, „iar Dumnezeuul păcii, Cel ce prin sângele veșnicului legământ a sculat din morți pe Păstorul cel Mare al oilor, pe Domnul nostru Iisus, să vă întărească în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui și să lucreze în noi ceea ce este bine plăcut în fața Lui, prin Iisus Hristos, căruia fie mărirea în vecii vecilor. Amin!“ (Evrei XIII, 20-21).

PATRIARHUL ROMÂNII

Data în reședința Noastră patriarhală, azi 31 Martie 1952.

ÎNDRUMĂRI PASTORALE SCHIȚE ȘI PREDICI

LA DUMINECA V-a A POSTULUI

Că mulți dintre credincioși pot greși atunci când nu înțeleg drept adevărurile de credință, ne-o dovedește cererea fiilor lui Zevedei, Iacov și Ioan, rude după trup și ucenici ai Mântuitorului, cari i-au cerut să șeadă «unul de-a dreapta și altul de-a stânga Sa, întru slava Sa»¹⁾, închipuindu-și că Invățătorul lor avea să întemeieze o împărăție lumească. «Nu știți ce cereți», le-a răspuns Mântuitorul, și în adevăr nu știau ce cer: a) pentru că împărăția Sa nu avea să fie din lumea aceasta²⁾; b) pentru că ei râvneau tocmai ceea ce El respinsese în întreita ispită din pustie³⁾; c) pentru că chiar dacă aveau să bea paharul pe care îl va bea el, locurile de cinste în împărăția Sa se vor da numai acelorora pentru care au fost pregătite. Și cum se dobândesc aceste locuri, le spune El, îndată: «cel ce va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă», iar ca să nu li se pară condiția aceasta peste puțină de împlinit, adaugă exemplul Său: «pentru că și Fiul Omului n'a venit ca să I se slujească, ci ca să slujească și să-și dea Sufletul Său răscumpărare pentru mulți»⁴⁾. Această condiție, pusă de Mântuitorul celor ce vor să se ridice între semenii lor, să exercite chiar autoritate și putere asupra semenilor, era noutatea uimitoare în lumea de atunci, și noutate rămâne ori unde nu devine fapt. Ea schimbă pentru todeauna fața și înțelesul lucrurilor vieții, dă alt temei drepturilor și datoriiilor, meritului și cinstirii. În lumea veche autoritatea era tiranie și puterea orgoliu, în lumea creștină autoritatea devine servire iar puterea devotament. Nici una nici alta nu se mai câștigă decât prin merit, nu se mai dă ca o zestre, nu se exercită în scop și folos personal, ci, în interes și bine obștesc, nu se păstrează prin tradiție, ci prin muncă devotată și servire jertfelnică.

1. Marcu X. 37.

2. Ioan XVIII, 36.

3. Matei IV, 3-10.

4. Marcu X, 40.

5. I Cor. X. 24.

«Nimeni al său să nu caute, ci fiecare al altuia»⁵⁾. Prin această pururea nouă concepție se pune temelie, se deschide drumul și se da îndemnul mai multor înfăptuiri dumnezeiești și umanitare. a) Creștinul servind astfel comunitatea, dobândind întâietate între semenii prin muncă devotată spre binele lor, și folosind-o spre înălțarea vieții lor, devine colaborator cu «Fiul Omului», lucrând pentru înfăptuirea împărăției Sale și pe pământ. b) A se face tuturor slugă înseamnă a se apropia cu milă și iubire de suferințele celui mai umil semen, a-l ridica din mizeria fizică și morală, a se simți deopotrivă cu el primejduit în nenorocire și sportit în fericire, a-i da prețuirea cuvenită de frate al său, și a-i recunoaște demnitatea de fiu al lui Dumnezeu. «Tuturor toate m'am făcut ca oricum pe vreunii să măntuesc»⁶⁾. Nicio strădanie nu este prea obositoare și nicio jertfă prea scumpă pentru mai binele comunității, niciun merit și nicio recompensă nu întrece slujirea obștei. Nici chiar jertfirea vieții nu este prisoselnică, odată ce însuși Mântuitorul și-a dat sufletul său spre răscumpărarea lumii. Cel din urmă oropsit este un «frate mai mic» al lui Hristos, și servind pe acest oropsit slujim pe Hristos însuși. «Orice faceți din suflet să faceți, ca Domnului»⁷⁾. c) Devenind mai mare servind pe cei mai mici, câștigând prin merit, muncă și jertfă loc de cinste în lume, purtând ca pe o sarcină a tuturor⁸⁾ povara acestei cinstitiri și împlinind ca pe o misiune divină obligațiile legate de ea, ca un slujitor al lui Dumnezeu spre binele aproapei⁹⁾, se stinge dintre oameni gelozia și invidia, dușmănia și revolta, cu tot cortegiul lor de nenorociri.

Dorința de a fi mai mari în lume, de a ține loc de cinste în împărăția lui Dumnezeu, nu au avut-o numai fiii lui Zevedei, ci o are fiecare, și «loc gătit» este pentru el, numai să se învrednicească a-l cuceri.

Dacă ucenicii Domnului, Iacov și Ioan, nu au știut ce cer, nouă ne-a spus Mântuitorul și ce să cerem și cum să căpătăm. Noi nu avem numai râvna, ci și cunoștința. Dela noi trebuie să adăugăm doar voința («cine va vrea», zice Mântuitorul), pe care s'o facem faptă. «La semn alerg, la răsplătirea chemării cei de sus»¹⁰⁾ și noi toți alergăm a câștiga semnul de cinste care este «cununa slavei cea nevestejită»¹¹⁾. Cum picioarele alergând pe pământ sunt acelea care țin capul sus și prin sprinteneala lor îl încununază, tot astfel servirea devotată a semenilor, care este umilință și jertfire, înalță sufletul spre locul de slavă gătit lui. Și, frații mei, «de știți acestea, fericiți sunteți de le veți face»¹²⁾.

Preot D. Roșculeț
Parohia Dobroești

-
6. I Cor. IX, 22.
 7. Colos. III, 23.
 8. Gal. VI, 2.
 9. Rom. XIII, 4.
 10. Filip. III, 4.
 11. I Petru V, 4.
 12. Luca XIII, 17.

LA DUMINECA FLORIILOR

«Atunci și-au adus aminte că acestea fusese scrise pentru El și acestea i le fuseseră Lui» (Ioan XII,16).

Ce vom zice despre bucuria aceasta atât de mare de astăzi, pe calea intristării pe care ne-o prilejuește Sfântul și Marele Post? Calea postului e aproape de sfârșit. Am trecut săptămâna întâia cu slujba de dimineața și seara. Am trecut Dumineca Sf. Cruci cu și mai aspră înfrânare și am petrecut săptămâna a cincia cu denii, deci cu osteneală din ce în ce mai adâncă în rugăciune și pocăință. Intrăm acum în săptămâna Patimilor, zile de adâncă întristare pentru sufletul creștin.

Dar azi e o zi ce nu seamănă cu celelalte: Floriile! Priviți afară la sărbătoreșcul veșmânt al firii și priviți înlăuntru, în suflet, la neobișnuita tresăltare de bucurie. Haina multicoloră și plină de podoabă a naturii cu florile, cântecul păsărilor în cea mai neîntrecută desfătare, zumzetul găzelor și văzduhul răsfățat în soare, pajștea înverzită pe care mielușeii sburdă cu o nouă viață, oamenii în haine de sărbătoare, glasuri nevinovate de copii ca și gingașe ramuri de finic, toate iau chip sărbătoreț la care participă și făpturile și firea.

El Dumineca Floriilor. Sărbătorim intrarea triumfală a Mântuitorului în Ierusalim. Astăzi e sărbătoarea firii, sărbătoarea unei vieți tinere. Această zi grăește creștinătății mai mult ca alte zile, pentru că astăzi Iisus împlinește și se descoperă tuturor, în înfățișarea Sa mesianică¹⁾. Se împlinesc în persoana Sa, cum vom vedea, o seamă de profeții, pe care nu le-au putut citi și pătrunde, în taina lor, atunci, nici Apostolii²⁾. Doar mulțimea, prin ceea ce avea ea mai curat și mai neîntinat, intuește această înfățișare mesianică.

Această mulțime, într'un cortegiu impresionant, pe drumul dela Betania spre Ierusalim, împeștrită din vizitatori veniți din toate părțile Palestinei, pentru sărbătorirea Paștelui, din cei cari auziseră sau fuseseră martori oculari la învierea lui Lazăr, din cei cari fuseseră ei înșiși vindecați sau căutau să fie tămăduiți de anumite neputințe, din bătrâni și tineri, bărbați și femei, se manifesta într'un strigăt: «Osana!» Nu pentru că ar fi fost conștienți de măreția acestei zile, ci ei se manifestau sub inspirația lui Dumnezeu, care voia să fie glorificat public Fiul Său înainte de a se smeri pe cruce³⁾. Este de altfel știut că mulțimea în totalitatea ei, are o intuiție mai clară a adevărurilor, în chip instinctiv, când are libertatea să se manifesteze după îndemnul lăuntric și neabătut de anumite ambiții rafinate și egoiste. De aceea s'a ajuns, cu vremea, ca libertatea religioasă să fie înscrisă în legea fundamentală a unei țări, în Constituție. Așa o prevele și Constituția noastră. Astăzi sunt 4 ani dela votarea ei. Ea acordă libertatea religioasă deopotrivă pentru toate cultele. Nu se cunosc privilegii între culte ca altădată. În spiritul ei s'a alcătuit și s'a aprobat Statutul de organizare a Bisericii noastre Ortodoxe, care este declarată autonomă. Ura religioasă este interzisă și libertatea

1. Lagrange, *Evanghile selon S. Marc.* p. 112.

2. Ioan XII, 16.

3. A. Arnaud, *Le Nouveau Testament, traduit et commenté...* p. 316, col. 11.

de a-și manifesta sentimentul religios în cadrul unui cult se acordă oricui. Denaturările și abuzurile împotriva naivității mulțimii, în materie religioasă, sunt interzise. Mai-marii preoților din Ierusalim și fariseii nu aveau motive obiective a se opune popularității Mântuitorului. De aceea nici nu lucrau deschis la lumina zilei. Ei au folosit insinuarea și înscenarea odioasă nu pentru interesele mulțimii, ci pentru a apăra pofta lor neîngrădită de câștig, transformând templul în bancă de schimb și oficiu de tranzacții. Mulțimii, care-L aclama pe Mântuitorul, îi repugna instinctiv această denaturare a spiritualității, în cea mai abjectă și mai contradictorie preocupare, sub haina imaculată a sacerdoțiului lui Aaron.

Trecerea la noua concepție a spiritualității creștine este demascată de icoana lui Iuda care ținea mai mult la pungă decât la principiile sublime ale lui Mesia.

În Sf. Evanghelie de astăzi se văd două manifestări contrarii: a Mariei și a lui Iuda. Aceea a vărsat vasul de alabastru cu mir pe picioarele lui Iisus, umplând toată casa de bună mireasmă. Iuda, cerea ca mirul să se fi vândut și cu banii să fie ajutați săracii. Dar aceasta a spus-o: «nu pentru că-i păsa de săraci» — zice Evanghelistul, — ci pentru că era fur (necinstit) și având punga la el, dădea la o parte (își însușea) din cele puse într'însa»⁴). Vedeti: Maria și Iuda. Acela avea punga sa, iar aceea vasul de alabastru. Banul și mireasma. Devotamentul și pofta vor fi totdeauna cele două puteri cari se vor disputa în inima cuiva. Ultimul cuvânt va fi al parfumului de dragoste, când el va umple de bună mireasmă lumea întreagă⁵). Este aici vorba de parfumul cunoașterii de Dumnezeu, buna mireasmă a lui Hristos, mireasma cunoașterii Lui, cum spune Sf. Apostol Pavel. Iuda este icoana celor ce valorifică și lucrurile și oamenii prin suma arginților. Maria este icoana simțămintelor adânci și nobile ale inimii. Biserica Ortodoxă promovează aceste simțăminte împotriva oricăror idealuri străine de duhul Evangheliei Domnului. Ea nu cunoaște opresiunile de conștiință ale evului mediu în materie religioasă.

De simțăminte nobile era pătrunsă mulțimea care aclama pe Iisus. Strigătul de «Osana»: vine din veacuri, din inspirația profetică a Psalmistului⁶). «Osana», adică mântuiește-ne, salvează-ne, Tu, care vii cu putere de sus, trimis al Domnului.

Cortegiul crește ca un râu ce sporește mereu în cursul lui. În acest timp Iisus încăleca pe mănzul asinei, peste care lumea a așternut vestminte. Alții aruncau vestminte pe cale. Așa era obiceiul să se primească împărații⁷), cum vorbesc Scripturile prin gura profeților Isaia și Zaharia⁸), care prezic intrarea lui Mesia în Ierusalim, călare pe mănzul asinei. Dar este aceasta, care, o intrare triumfală, fără oaste și călare pe un asin? Tainele lui Dumnezeu sunt mai adânci decât socotințele oamenilor. Mântuitorul nu vine în chip de cuceritor lumesc pe scaunul lui David, cum era încă așteptarea unei părți dintre iudei⁹).

4. Ioan XII. 6.

5. P. A. Durand, *Evanghile selon Saint Jean*, p. 335.

6. Ps. 117, 26.

7. Regi IX, 13.

8. Is. LXII. II; Zah. IX, 9.

9. P. A. Durand, *ibidem*, p. 339.

Aclamațiile acestei gloate, precum și tot aspectul sub care se desfășoară procesiunea, aduc la împlinire un mănunchi de profeții, care vor confirma pentru totdeauna, mesianitatea Domnului. Unii gânditori creștini, nu fără rost, dau expresie înțelesului tainic pe care-l are asina și mănzul asinci în această aglomerare de manifestări. Prima însemnând sinagoga, sub jugul Legii, care va fi înlocuită prin Biserică, iar al doilea noroadele pe care Mântuitorul le va chema la Evanghelia Sa. Căci, spune Scriptura, «pe acest mănz nimeni din oameni n'a șezut»¹⁰⁾.

Dar proorociile nu se termină. Intrând în templu, Mântuitorul le împlinește pe rând. El alungă pe negățători și zarafi și declară cu putere, vorbind din Isaia și Ieremia: «Casa Mea casă de rugăciune se va chema»¹¹⁾.

Mai-marii preoților și fariseii ajung la limita mâniei. Nu înțeleg cu ce drept și cu ce putere face Nazarineanul aceste schimbări. Incercaseră mai înainte să insinueze că e imprudent a lăsa copiii și mulțimea să-L aclame ca pe un împărat al lui Israel. Aceasta ar duce la unele complicații cu stăpânirea romană, gândiseră ei, fără a fi sinceri. Mântuitorul le răspunde cu locul din Ps. VIII, 3, în care se profețește despre lauda și mărturia pruncilor. Dar ura și răutatea ascund dela ochii lor tainele Scripturii. Apostolii înșiși sunt îndemnați a sfătui pe Invățătorul lor să curme această desfășurare maiestoasă de mărturisire a gloatei. Făcând aluzie la profeția lui Avacum II, 11, și sub o formă poetică, Mântuitorul arată precis rostul Scripturilor în persoana Sa. Dacă acestea vor fi înăbușite, încă vor rămâne mijloace de mărturisire a slavei lui Dumnezeu. Dacă cei ce au fost martorii minunilor, dintre care cea mai proaspătă în memorie era învierea lui Lazăr, vor fi siliți să tacă, atunci însăși natura neînsufletită va arăta toate acestea.

Iată ce însemnează această zi în iconomia divină. Iată sensul Floriilor între sărbătorile creștine și mai ales ca preludiu al patimilor. Profețiile sunt în această zi tot atât de bogate ca și diversitatea culorilor cu care se îmbrăca firea în zi de primăvară.

După cum pielea bătătorită îngreunează simțul pipăitului, tot așa și sufletul, bătătorit de patimi, întuneacă simțul credinței curate. Precum mulțimea arunca vestmintele pe cale, așa să lepădăm și noi, la picioarele lui Isus tot ce este neputință și zădărnice. Să treacă peste ele, să domine El în noi, căci El însuși zice: «jugul Meu e bun și sarcina Mea e ușoară»¹²⁾.

Precum așar din îngheț și din zăpada iernii ramurile de finic, așa să răsară în noi credincioșii o nouă viață în care sufletul să strige din impulsul lui firesc «Ava» (Părinte)¹³⁾, cum din impuls firesc strigau copiii la intrarea lui Mesia în Ierusalim și în templu. Inima noastră este și ea un templu. Numai așa vom înțelege ce însemnează a ne bucura în înfrustarea patimilor¹⁴⁾, pe drumul cărora intrăm începând cu denia din seara acestei zile.

10. Marcu II, 2.

11. Is. LVI, 7; Ier. VII, 11.

12. Mat. XI, 30.

13. Gal. IV, 6.

14. I Petru I 6.

Înțelegând sensul Floriilor, vom lăcrăma prin pocăință, în această săptămână sfântă, ne vom răstigni Vineri cu Hristos, prin moartea păcatului și vom tresălta la lumina Învierii, ca într'o primăvară veșnică.

Preot I. Păslaru
Biserica Iancu Nou, București

CUVÂNT LA ÎNVIEREA DOMNULUI

După drumul lung al celor 40 zile de post și rugăciune, iată-ne în fața «marei praznice» al Învierii Domnului.

«Hristos a înviat» și prin această înviere bucurie lumii s'a arătat.

Bucuria Învierii Domnului, care străbate astăzi toate sufletele creștinești, este biruința obținută de «roadele Duhului» împotriva păcatului, este victoria omului duhovnicesc împotriva celui trupesc.

Bucuroși fiind de Învierea Domnului și «dându-ne bine seama că omul nostru cel vechiu a fost împreună răstignit cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, așa încât să nu mai fim robii păcatului», fiindcă cine a murit păcatului este slobod de păcat și «dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El» (Rom. VI, 6-8), se cuvine ca această tresăltare sufletească să o sărbătorim cu cuviință, ca pe începutul vieții noastre, căci «Paștile cele nouă și sfinte astăzi nouă s'au arătat».

Orice îndoială din sufletele noastre trebuie să dispară, pentru că Hristos înviind «și celor din morminte» le-a dăruit viață.

«Lumina lui Hristos» să ne lumineze și pe noi, în această zi de bucurie «să dăm flămânzilor pâine, iar pe săracii fără adăpost să-i aducem în casele noastre», plinind astfel porunca cea mare a iubirii creștine de a fi alături de cel nevoiaș, pentru care Hristos a propovăduit, a pățimit a murit și a înviat.

«Să zicem fraților» tuturor celor ce iubesc pacea, căci fii ai aceluiaș Tată suntem și în dragostea lui Hristos cel înviat, nu mai poate fi deosebire de «tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob sau slobod, ci toate și întru toate e Hristos» (Col. III, 11).

Mai ales, însă în această zi a Învierii Domnului «să ne luminăm cu Învierea», să deschidem ochii ca bucuria noastră să nu fie prefăcută în întristare, să vedem unde este binele și unde este răul, unde este moarte și unde este viață, să luptăm ca un trup și un suflet, ca toți să lepede «mânia, iușimea, răutatea, defăimarea, cuvântul de rușine» și dând toate acestea deoparte, să ne îmbrăcăm cu iubirea față de făptura lui Dumnezeu, iubirea fiind legătura desăvârșirii ființei umane «și pacea lui Hris-

tes», la care am fost chemați ca fii ai luminii «să stăpânească în inimile noastre».

Zadarnic vom propovădui Invierea Domnului, dacă nu vom dori pacea lumii.

Zadarnică va fi credința noastră în Invierea Domnului, dacă nu vom vrea pace.

Dar de vom stăruî în lupta pentru apărarea vieții, vom plini porunca Domnului.

Cerând, prin pace, apărarea vieții oamenilor, fără deosebire de neam sau credință, vom face ca întâmpinarea lui Hristos: «Pace vouă», să pătrundă și prin ușile încuiate ale sufletelor celor doritori de sânge.

Numai atunci bucuria Invierii va fi adevărată și vom putea cânta cu inimile calde de iubirea lui Hristos: «veniți să bem băutură nouă», când izvorul crimei, jafului, distrugerii, silniciei, robiei, adică războiul, va fi înlăturat și pacea va sălăslui între oameni.

Pr. I. Mărgineanu

LA DUMINECA TOMEI

Sfântul Apostol Toma ne este înfățișat, de obicei, ca un Apostol fără răvnă și avânt, șovăitor în credință și iscoditor al tainelor ei negrăite.

Dar îndoiala lui, atât de dureroasă și, pentru unii, prea cutezătoare și mult scoboritoare, constituie, totuși, temelul unei evidențe și poate chiar condiția ei esențială. Se cade însă să ne miște în chip deosebit, procesul psihologic, care pornind dela categoricul: «nu voui crede!», ajunge la mărturisirea înduioșată și atât de smerită: «Domnului meu și Dumnezeul meu!». Deci Toma dezarmează în fața realității. Dar umilința lui rămâne oarecum umbrită de ceața îndoielii dintru început și a trufașei lui hotărâri: «nu voui crede!».

Nezăbovit, însă, i se deschide mângâietoarea perspectivă a unei nepovestite fericiri: aceea a oamenilor care cred fără să vadă și fără să pipăie, fără să verifice și fără să confrunte, a celor ce vor crede fără să opună vreo rezistență evidențelor misterioase ale spiritului, fără nicio dispută sau controversă posibilă.

Toma «nu era cu Apostolii». Mai bine zis: el nu mai era cu ei. Se instrăinase, oarecum, de ei. Un desamăgit, care căuta singurătatea și anonimatul.

Se pare, însă, că Apostolii nu l-au părăsit și nu l-au uitat în nesfârșita lui durere morală.

Mereu l-au chemat alături de ei, să-și ia din nou locul în comunitatea de destin și în solidaritatea răspunderilor grave, care le unifica acum cunoștințele și misiunea.

Sîmpatia Apostolilor l-a urmărit statornic și pretutindeni. Dragostea lor frățească este atât de pilduitoare!

Putuseră ei uita, oare, că numai Toma le propusese «să meargă și să moară împreună cu Lazăr»?... Toma avea un suflet ales, simțitor, aprins, dar nu ca al lui Petru, care, după ce scosese sabia ca să apere pe Iisus de slugile Arhierilor se leapadă de învățătorul său, ca să se apere pe sine de primejdiile prieteniei cu El, de frica unei alte slugi. (Sinistră dovadă a instinctului lui de conservare).

Dar stăruitoarea iubire a Apostolilor față de Toma, l-a readus într'o zi în mijlocul lor și el a ajuns din nou «cu ei» și de data aceasta până la sfârșit.

Intorcerea lui Toma în soborul apostolic, înainte de pipăirea sfințelilor rani, este o minune a dragostei frățești.

Inapoierea lui în soborul «zăvorât» de atâtea temeri, ne apare ca o reintegrare a lui în frontul apostolatului și optimismului lui eroic și triumfător.

Își dăduse, poate, și Toma seama, printr'o misterioasă intuiție, că înstrăinarea lui de «sobor» este un început de descompunere spirituală, de renunțare la idealurile lui misionare, un fel de sinucidere în rate. «Ubi ecclesia ibi salus. Să rămânem deci cu Biserica, cu Tradiția, cu disciplina, cu ascultarea ei, cu toate puterile ei de luptă, cu muceniciei ei care «bine s'au nevoit» și «s'au încununat», cu toate Golgotele și cu toate biruințele lor.

În Biserică avem vistieria bunătăților și darurile vieții harismatice, aci lumina neînserată a adevărilor mântuitoare, aci limanul cel neînșelător.

«În Biserică slavei Tale, în Cer ni se pare a sta!...»

Dar bietul Toma plecase din sobor, adică din singurul văzduh curat și sănătos, în care poate răsufla liniștit un suflet de apostol, rânduindu-se slujbei sale, prin alegere și chemare de sus.

Iată-l acum înfiorător de singur, de străin și neajutat. De aceea, el și ajunsese atât de sfios și de neîncrezător în rosturile apostolatului său, în frații săi de slujbă și, hotărît, în sine însuși.

Și doar el fusese un ucenic, un martor și un prieten al dumnezeescului Mire!... Cedru căzut, grădina înecată de scrum. Tragedia oricărei autonomii a oricărui orgoliu și a oricărei desnădejdi.

Când Apostolii i-au spus radioși: «am văzut pe Domnul», ei poate nu-și dădeau seama că sărmanul lor frate era pe punctul de a se prăbuși în prăpastia indifferenței și apostasiei.

Se produsese, cumva, în sufletul său acea înfiorătoare ruptură intimă, care-l putea duce, chiar, la tăgăduirea Stăpânului vieții sale?

Dar Apostolii nu se lasă și nu-l lasă.

Stăruința dragostei lor este atât de patetică! În sfârșit, Apostolii isbutesc să-l readucă între ei.

Acum, Toma nu mai este singur, strivit de îndoieli, de desamăgiri și de desnădejdi.

El este salvat din primejdiciasele rătăcirii ale închișurii lui și apărât împotriva ipotezelor sumbre care-i asaltau vijelios spiritul.

Ce remediu miraculos! Totdeauna este periculoasă izolarea în pesimism, care se poate asemăna cu un drum în bezna nopții și în ceață.

În cazul lui Toma, teologia este de acord cu psihologia și terapia misionară.

În starea lui de dezolare, Apostolul ocolea, mut și bănuelnic, soborul fraților săi.

El umbla aiurit, ca un lunatic pe marginea unei prăpăstii de nedădeje.

Cine știe dacă el nu-și pierduse încrederea chiar în misiunea Mântuitorului?

Dar frații lui, loiali față de Domnul, față de Toma și față de propria lor conștiință îl căutară, îl aflară, îl aduseseră în sânul lor și îi vestiră însuflețiți: noi am văzut pe Domnul! De-ai fi fost și tu cu noi, L-ai fi văzut ca și noi, iar acum și tu ai fi tresăltat de bucurie, împreună cu noi!

Să nu se turbure, însă, inima ta, nici să se întristeze!

De aci înainte nu mai ești singur. Tu nu vei mai pribegi fără țintă și fără nicio nădejde de a ajunge la vreuna.

Ești iarăși cu Preoția, cu Biserica, Invățătura, Tradiția, Disciplina. Ascultarea, cu frații tăi de credință și ideal, în soborul luminos al «celor ce iubesc, în slujba celor ce sufăr».

Imbrăncit într-o mare infuriată de îndoeli, Toma crede mai mult în cele zece degete ale lui, decât în cei zece Apostoli, mai mult poate chiar decât în făgăduințele Domnului. El crede în suveranitatea celor cinci simțuri ca la sfârșit să dea expresie, și atât de smerit, certitudinii sale recăstigate, prin cele cinci cuvinte: «**Domnul meu și Dumnezeuul meu!**».

Dar îndoiala lui Toma a fost o îndoială cinstită, sinceră și ca orice îndoială și nedumerire de acest fel, ea nu a fost sgomotoasă, ci a rămas tănuită în umbra și tăcerea cugetului său.

Mântuitorul pășește în ajutorul acestui soiu de îndoeli oneste. Și astfel Toma devine campionul Invierii, doctrina cardinală a Bisericii creștine. Căci totdeauna este mult mai acceptabil și crede mai adânc un om care este frământat sincer de oarecare îndoeli intime, de cât cel ce trăește cu jumătăți de adevăruri sau în erori vădite.

În deobște, lumea se teme de tema pusă de Mântuitorul lui Toma: «fericiți cei ce n-au văzut și au crezut!» Credința «fără văz» este însă cea mai înaltă și fericită stare a credinții. Ea nu vede cu ochii de țărână, ci folosește un organ de o mult mai mare sensibilitate, o **retină**, în care se reflectează însăși lumina cea neapropiată.

Credința are vedenii tainice. Ea percepe, prin duh «ceea ce ochiul n'a văzut, urechea n'a auzit și la inima omului nu s'a suit».

O inimă credincioasă este străbătută de înfiorări și bucurii pe care graiul nu le poate cuprinde. Ele s'ar putea asemăna, oarecum, cu bucuria pe care a simțit-o Maica Înainte-Mergătorului, când s'a întâmpinat cu Maica Domnului sau cu aceea pe care a încercat-o Dreptul Simeon când a primit în brațele sale pe Fiul Celui Prea Înalt; sau cu aceea pe care preotul o simte umplându-i inima, în ziua hirotoniei, când Arhiereul, așezându-i în palmă Sfântul Trup, îi șoptește în taină: «primește odorul acesta și-l păzește pre El până la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos; când El are să-l ceară dela tine!».

De ce, însă cei mai mulți dintre noi credincioși, stăruesc cu încăpățănare în cel dintâi moment al experienței lui Toma «**de nu voi vedea, de nu voi pune degetul, de nu voi pipăi coasta, nu voi crede**», și nu pășesc și

în al doilea moment al ei, mărturisind cu smerenie, dragoste și recunoștință: «**Domnul meu și Dumnezeu meu!**».

Un alt remediu, pe care ni-l oferă terapeutică misionară, este cuprins în cuvântul: **Vezi!** Gândește-ți, deci, credința, cercetează-i, cu toată seriozitatea tainele.

În fine un alt remediu: **pipăie!** Trăește-ți, deci, credința. Respiră în atmosfera de sfințenie și evlavie a Bisericii.

Stai în contact intim cu realitățile vieții duhovnicești cu adevărurile ei clemenare și poruncitoare. În chipul acesta vei ajunge să crezi pentru că ai trăit realitățile și frumusețile ideale ale credinții. Hristos va fi și pentru tine Domn slujit cu credincioșie în toate clipele vieții tale și Dumnezeu cu care vei fi statornic în tainică împărtășire de viață prin rugăciune și prin dumnezeesca Euharistie.

Dar nu se cuvine să uităm că întrebării pusă de Toma datorăm răspunsul pe care i l-a dat Mântuitorul: «**Eu sunt calea, adevărul și viața!**» Adică: Eu sunt calea adevărată a vieții, sau eu sunt drumul către adevărul din care isvorăște creștea și rodește viața, sau adevărul este idealul vieții.

În mine, spune, Mântuitorul aveți calea: «nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin Mine!»!

Îsus Hristos este deci «calea» pentru că El este «adevărul» și el este «adevărul», pentru că el este «viața».

Toma a cunoscut, deci calea, adevărul și viața. Așa dar nu știa el, oare, că Cel ce este calea adevărul și viața «nu poate vedea stricăciune»? Că trebuia deci, să învieze?.

Știa, desigur. Dar el a ieșit din sobor. Și a greșit. Oricine iese din sobor, **intră în zona marilor riscuri ale vieții spirituale:** eroarea, erezia și apostasia, ca Lucifer, cu ceata lui, când s'a rupt din ierarhia îngerilor.

«**Chezășia adevărului stă mai presus de orice în comunitatea de iubire, care este, cu alt nume, însăși biserica credincioșilor.**» Biserica este «stâlp al adevărului».

Dar când Toma se însobornicește din nou, Mântuitorul salută soborul, acum reîntregit cu Apostolul răzlețit, cu aceiași formulă: **Pace vouă!**

Pacea este, deci, dăruită Bisericii și slujitorilor ei. Ei însă, au datoriat s'o împărtășească lumii, ca Apostolii cele cinci pâini, care împărțindu-se, se înmulțiau, fără istov în mâinile lor.

Așa dar Hristos a suferit, pentru iubirea de oameni, și umilința pipării lui Toma.

Dar necredința lui Toma a fost spre izbăvirea lumii de vreme ce el a mărturisit pe Iisus «**Domn și Dumnezeu**» risipindu-i astfel măhnirea întristării.

Și astfel o prea slăvită minune! Necredința, credință adevărată a rodit, că zicând Toma: «De nu voi vedea, nu voi crede și pipând coasta, el teologhisea pe Cel ce s'a intrupat, cunoscând pe același Fiu al lui Dumnezeu, că a pățimit cu trupul și propoveduind pe Dumnezeu Cel ce a înviat a strigat cu glas lămurat: «**Domnul meu și Dumnezeu meu.**»

Fânul de foc s'a atins și s'a păzit nears.

Ioan pe pieptul Cuvântului s'a rezemat, iar Toma s'a învrednicit a pipăi coasta.

Acela a scos de acolo marele adânc de teologie, **rânduiala intrupării**, iar acesta s'a învrednicit a ne învăța pre noi cele de taină, punând **arătat** înaintea noastră **dovedirile Învierii Lui**.

Dar Toma n'a crezut cuvintelor ucenicilor, **nu în înviere**.

Totuși, din marea sa milostivire pentru noi Domnul a răbdat **îndelung**: fiind lovit cu palme peste obraz, pipăit de Apostoli și mult ispitit de cei ce se leapădă de Dânsul.

Dar necredința lui Tomă a rodit credință nouă. Toma n'a fost lăsat să se afunde întru adâncul necredinții, ci Domnul i-a tins palmele spre pipăire ca oarecând lui Petru când se scufunda în valuri. Coasta, ce strălucea cu dumnezeescul foc a dat putere dreptei celei de lut și în acest chip, indoiala s'a prefăcut în faptă bună, mult lăudată și în dar de credință.

Darul făcut lui Toma de a pipăi coasta, din care a ieșit Sângele și Apa, s'a făcut prin el la toată lumea spre mântuire.

Că el a simțit, prin Toma, indoita lucrare a celor două firi, care erau unite în Domnul fără amestecare. Iar marea smerenie a Mântuitorului s'a proslăvit ca o vistierie ascunsă, acum deschisă tuturor. Așa dar, cu dorul și cu dragostea inimii văzându-Te, cu ucenicii **una să gândim și Dumnezeu viu** pre Domnul să mărturisim. Petru **vedea** pre Hristos, se **îndoia** și se **scufunda**, se **lepăda**, **plângea** și apoi se mucenicea.

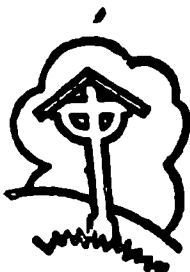
Toma se **îndoia**, **pipăia** și **credea** și Domn și Dumnezeu pe Tine Te mărturisea.

De aceea, el s'a suit spre credință, iar «buna lui necredință» a adus inimile credincioșilor la cunoștință. Iată, de ce văzând mai multă smerenie și micșorarea cea mai presus de fire a Domnului, din nemăsurata Sa îndurare, să nu ne îndoim, ci să ne încredințăm, că Domnul a **pătimit**, a **înviat** a treia zi din mormânt, a deșertat cămărilor iadului și a înviat pre morții cei de veac.

Spăimântându-ne, cu Toma să strigăm și noi credincioșii atingându-ne buzele și inima de Sf. Potir: Tu ești Domnul nostru și Dumnezeu nostru, Slavă Ție.

Să ne sânguim, ca să ne sfințim mâinile cu nelucrarea patimilor, și așa noi robii Țăi cei din țărână să ne atingem de coasta Stăpânului cântând împreună cu Biserica: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni, Amin.

Preotul Grigorie Cristescu

PENTRU APĂRAREA PĂCII

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH ALEXEI

LA A III-a CONFERINȚĂ A PARTIZANILOR PĂCII DIN U.R.S.S.

Stimați prieteni, apărători și luptători pentru pace, adunați din toate părțile Uniunii noastre, pentru a lucra împreună în folosul păcii!

Biserica Ortodoxă Rusă, mândră de sincera năzuință de a sprijini cauza păstrării și întăririi păcii în întreaga lume, salută împreună cu mine, în persoana Voastră, cea de a treia Conferință a Partizanilor Păcii din U.R.S.S., și binecuvintează lucrările și hotărîrea ei de a lupta pentru pace, până la biruință.

Amintim cuvântul lui Hristos: «Fericțiți făcătorii de pace...!».

În aceste zile ale adunărilor noastre solemne, milioanele de oameni ai poporului nostru și, putem spune cu siguranță, ai popoarelor din întreaga lume își îndreaptă gândurile și privirile spre Moscova, spre lucrările noastre, așteptând dela noi un cuvânt nou și puternic în apărarea păcii și de condamnare a încercărilor turbate și neomenitești ale dușmanilor omenirii, care visează să tulbure pacea popoarelor și mai ales a poporului nostru, în această vreme când viața lui se desfășoară în lumina muncii pașnice, atotcuprinzătoare și creatoare.

Biserica noastră, împreună cu întregul nostru popor, luptă cu tărie și consecvență pentru pace și apără cauza păcii: ea se roagă zilnic «pentru pacea a toată lumea» și totodată nu conținește de a chema pe toți creștinii, fără deosebire de confesiune, la îndeplinirea datoriei lor creștinești, la apărarea păcii.

Ea propovăduiește fără încetare că refuzul de a lupta pentru pace este o crimă în fața lui Dumnezeu și a conștiinței, în fața poporului nostru și în fața istoriei Rusiei; că această mișcare are un unic și nobil scop: pacea, și că toate celelalte afirmațiuni sunt calomnii, născocite de acei ale căror ascunse uneltiri sunt gata să întunece viața pașnică a omenirii printr'un nou război, și mai ucigător încă decât războaiele de mai înainte.

In anul 1918, Consfătuirea dela Moscova a căpeteniilor și reprezentanților Bisericilor Ortodoxe Autocefale, la propunerea Bisericii Ruse, s'a adresat către creștinii din întreaga lume cu chemarea de a lupta pentru pace.

«Nu vom închide ochii asemenea struțului, în fața noilor manifestări de ură între oameni: nu ne vom astupa urechile în fața șoaptei nebunești despre un nou război» — se spunea în acea chemare.

«Ci, ...uniți în numele Impăratului Păcii — a Domnului Hristos, vom sta ca un scut împotriva tuturor atentatelor și acțiunilor îndreptate împotriva păcii și prin unitatea noastră evanghelică și prin devotamentul nostru puternic și nezdruincat, vom face imposibilă orice intenție și orice plan de a aprinde un nou război, pe pământul plin încă de sânge, de lacrimi, de suferințe și morminte».

Glasul Bisericii noastre a răsunat și la primul Congres Mondial al Partizanilor Păcii dela Paris și la prima Conferință a Partizanilor Păcii din U.R.S.S. din anul 1949. Atitudinea de simpatie a prietenilor păcii a determinat Pastorațiile noastre către turma credincioșilor precum și către Întâistătătorii tuturor Bisericilor Ortodoxe, cu chemarea la lupta pentru pace. Nu mică însemnătate a avut participarea Bisericii Ortodoxe Ruse la condamnarea armei atomice și a agresiunii din Coreea.

Un mare răsunet a avut și chemarea către creștini a Întâistătătorilor Bisericilor Ruse, Gruzine și Armeană, din anul 1950.

Ele au spus atunci, chemând la lupta pentru pace: «Dușmanii păcii se afundă, prin toate chipurile, în măsuri contrarii adevărului creștin, amenințând cu puteri îngrozitoare de nimicire și moarte. Deaceia noi, Patriarhii a trei Biserici creștine, am găsit că este oportun să întărim ajutorul pentru mișcarea partizanilor păcii și să ne adresăm cu o chemare către întreaga lume creștină, ce nu poate și nu trebuie să devie reazimul unei politici nebunești de nimicire...». «Este datoria fiecărui creștin de a se înarma împotriva răului războiului, căci creștinismul nu este religia morții ci a vieții și a mântuirii spre care aspiră toate popoarele. Acestea laolaltă desfășoară lupta împotriva dușmanilor păcii, având în rândurile lor milioane de creștini. Este necesar a continua și a întări această luptă, pentru ca toți creștinii, fără deosebire de confesiune, să-și unească eforturile lor în această operă sfântă».

In aplicare la nevoile omenirii de astăzi, opera creștină constă, înainte de toate, în a susține în mod activ hotărârile nobile ale luptătorilor pentru pace asupra interzicerii armei atomice și declarării ca criminal de război a acelu guvern care va folosi primul această armă. A doua Conferință a Partizanilor Păcii din U.R.S.S., a auzit deasemeni glasul Bisericii noastre în cuvântarea reprezentantului ei, Mitropolitul Nicolae. Iar participarea sa la al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii și la lucrările Consiliului Mondial al Păcii au însemnat o nouă contribuție a Bisericii noastre la cauza păcii.

In sfârșit în luna Iulie 1951, Căpeteniile Bisericilor Ortodoxe Antiohiană, Gruzină și Română și Întâistătătorul Bisericii Bulgare, cari au venit la noi la o sărbătoare bisericească, au îndreptat, împreună cu Biserica noastră Rusă, o nouă chemare către creștinii din întreaga lume în care au mărturisit că Biserica lui Hristos niciodată nu se îndepărtează

dela nevoile actuale ale omenirii și le slujește prin experiența vieții și activității sale; că ea ajută pe oameni în apărarea vieții pașnice, dacă ura unor nebuni o amenință cu nimicirea și pieirea.

Înainte de plecarea la Damasc, Patriarhul Antiohiei și al întregului Orient, Alexandru al III-lea a declarat presei că, în timpul cât a stat în țara noastră, el s'a convins cu proprii săi ochi că aici întreaga viață a oamenilor este pătrunsă de unica dorință de a munci în pace. La aceste cuvinte ale Patriarhului Alexandru al III-lea, care reflectează în mod just starea de spirit a oamenilor ruși, pot să adaug că Biserica Rusă împărtășește și salută progresele poporului nostru în toate manifestările sale, se bucură de ele și le binecuvăntează.

Convingându-se pe deplin de iubirea de pace a poporului nostru, Patriarhul Alexandru al III-lea a semnat Apelul pentru pace și prietenie între popoare și a spus că toate Bisericile creștine trebuie să participe la lupta pentru pace, «căci războiul este o încălcare a principiilor moralei creștine».

Din faptul că în ultima vreme, a spus Patriarhul Alexandru, forțele dușmănoase păcii se s'lesc în toate chipurile să slăbească Patriarhia Antiohiei și să rupă vechea legătură de dragoste între Bisericile Antiohiei și Rusiei cu scopuri vrăjmașe Uniunii Sovietice, se poate conchide că de profundă este față de acele forțe, poziția iubitoare de pace a Bisericii Antiohiei.

Dar Biserica Antiohiei va fi totdeauna vrednică de dragostea Bisericii Ruse și a poporului Rus, care este garanția păcii și prieteniei între popoare.

Folosese acest prilej ca să mărturisesc că Biserica Rusă susține în întregime declarația Prea Fericitului Patriarh al Antiohiei și din partea ei totdeauna este gata să arate dragoste și ajutor frățesc Bisericii Antiohiei.

Biserica Rusă ar fi fericită dacă și prea iubiții Capi ai celorlalte Biserici Ortodoxe ar susține declarația Patriarhului Antiohiei și s'ar asocia la ea.

La începutul lunii Noiembrie a anului 1951, a avut loc la Viena a doua sesiune a Consiliului Mondial al Păcii.

Consiliul Mondial al Păcii a chemat din nou pe toți spre o mai deaproape întărire a sfintei lupte pentru o viață pașnică, spre a înfrânge definitiv originiala clică a conspiratorilor unui nou măcel.

Biserica Rusă susține cu toată râvnă Apelurile Consiliului Mondial al Păcii, care răspund la spiritul de dreptate și la cerința morală de colaborare a tuturor popoarelor. Se poate afirma în mod sigur că reducerea treptată și simultană a înarmărilor, cu interzicerea categorică a armei atomice ca și a celorlalte mijloace de distrugere în masă; rezolvarea problemei germane și japoneze în spiritul acordurilor internaționale înfăptuite mai înainte; întreruperea acțiunilor militare pretutindeni unde au loc și, mai înainte de toate, în Coreea, precum și asigurarea dreptului de a-și conduce și rezolva, independent treburile, pentru toate popoarele, fără presiuni sau amestec străin, — toate aceste măsuri, propuse de Consiliul Mondial al Păcii, constituie calea unică spre pace, în condițiunile date. Marile state pot ajunge pe această cale numai dacă vor încheia între ele un Pact al Păcii. Aproape șase sute de milioane de oameni iubitori de pace, care și-au depus semnăturile pe Apelul pentru încheierea unui pact

al Păcii între cele cinci mari state, cer încheierea acestui pact pentrucă Pactul Păcii înseamnă singura posibilitate de a manifesta bunele intențiuni ale tuturor statelor mari; în special ale acelor care se pregătesc chipurile «să apere» civilizația creștină împotriva unei agresiuni închipuite.

Biserica noastră, care se bucură de o libertate nemărginită în viața și activitatea ei interioară. — conform Constituției Staliniste ce împlinesște 15 ani peste câteva zile, — socoate de datoria ei să ajute la întărirea păcii prin educarea credincioșilor în duhul de credință față de datoria cetățenească și apreciază ca un merit munca pașnică spre folosul aproapelui și al Patriei. Biserica învată că pacea binecuvântată, prosperitatea trainică și liniștea adevărată pentru muncă nu se pot obține decât pe calea adevărului; că de cauzele adevărului popoarele sunt legate printr'o nevăzută dar reală asociație, cauzele Adevărului dumnezeesc și că, astfel, de Adevărul dumnezeesc este legată și aspirația popoarelor iubitoare de pace de astăzi, de a trăi în pace și dreptate.

Noi suntem fericiți că poporul nostru înfăptuiește acest adevăr sub puternica îndrumare a Conducătorului recunoscut în întreaga lume și inspirator al popoarelor iubitoare de pace, Iosif Vissarionovici Stalin, care a spus că «Pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lăsa în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt».

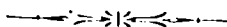
Această Adunare, prin alcătuirea și unitatea ei, confirmă că marile noastre popor — după cuvântul Conducătorului — a luat în adevăr cauza păcii în mâinile sale, spre a lăra pentru ea, până la biruința deplină. Garanția acestei biruințe o constituie acea însușire morală a poporului nostru, care îl face să susție sinceritatea și adevărul în raporturile sociale și internaționale, și acea legătură puternică ce există între popor și Conducătorul său, mare biruitor întru adevăr, Iosif Vissarionovici Stalin.

Rodul acestui adevăr este pacea, despre care mărturisește și Cuvântul dumnezeesc prin gura vechiului proroc: «opera adevărului va fi pacea și rodul dreptei judecăți liniștea și siguranța în veci».

Noi luptăm în mod statornic pentru pace cu o nezdruccinată încredere că vom păstra până la urmă această pace.

Și, luptând pentru pacea a toată lumea, ca pentru o cauză dreaptă, repetăm cu încredere și convingere renumitele cuvinte profetice staliniste: «Cauza noastră este dreaptă — noi vom învinge!».

Trad. de Conf. I. Negrescu

SĂ PĂMÂNEM ÎN PACE ȘI SĂ PROPOVEDUIM PACEA.

Sf. Ioan Gură de Aur era Arhiepiscop al Constantinopolei. Biserica din Efes era sfâșiată de lupte interne, din cauza unor Episcopi incorecți, ceea ce a provocat o «vizită canonică» a Ierarhului, care a durat trei luni. După cum se știe, acțiunea pentru moralizarea clerului și credincioșilor e un punct important în activitatea marelui Ierarh.

Deși credincioșii așteptau cu nerăbdare să-l aibă în mijlocul lor, fiindcă era în timpul Sf. Paști, sfântul n'a putut veni mai de vreme. În lipsa sa, Severian, episcopul de Gabala, care se afla în Corest a încercat să atragă asupra sa dragostea pe care poporul o avea pentru Sf. Ioan, prin cuvântări mincinoase, rostite în fiecare zi. Sf. Ioan a fost înștiințat de toată uneltirea cum a sosit, dar primirea pe care i-au făcut-o credincioșii, l-a făcut să uite tot. Severian, însă, indignat de întorsătura lucrărilor, a continuat să debiteze aceleași minciuni, în cât poporul revoltat, l-a alungat din oraș. Faimoasa Impărăteasă Eudoxia, prin oamenii ei, a stăruit ca episcopul să fie reprimat în Corest. Cu adevărată și desăvârșită dragoste, Sf. Ioan l-a primit; ba, ceva mai mult, a stăruit și convins pe credincioși să consimtă la primirea lui și să uite toată ura. Credincioși l-au ascultat. Cu această ocaziune Sf. Ioan a rostit o cuvântare din care redăm următoarele:

«După cum capul trebuie să fie unit cu trupul, tot astfel obștea credincioșilor trebuie să fie în unire cu preotul, poporul cu conducătorul; după cum ramurile nu pot fi separate de rădăcini, nici fluviul despărțit de izvorul său, tot așa și copiii nu trebuie să se despărță de părintele lor, ucenicii de dascăl, supușii de mai marii lor. Nu fără intenție adresez aceste cuvinte dragostei voastre; vreau să ascultați liniștiți ce voi mai spune și să nu mă întrerupeți. Este momentul să arătați toată supunerea voastră ca ucenici, toată înțelegerea pentru părintele vostru. Fiți slava mea, o! copiii mei, și puneți pe fruntea mea coroana supunerii voastre; faceți să fiu socotit cel mai fericit dintre părinți și împliniți cuvintele lui Pavel: «Ascultați pe învățătorii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre» (Evr. XIII, 17). Așa încep, pentru ca niciunul din voi să nu se opună sfaturilor mele. Eu sunt părinte și sunt obligat să dau sfaturi copiilor mei. Ceea ce natura inspiră părinților trupești, grația Duhului produce în noi. Eu sunt tată, însă nu tată care tremură pentru familia sa, că sunt gata să-mi dau viața pentru voi. Și voi nu-mi datorați nicio recunoștință. Iar dacă e frumos, pentru un păstor, să se jertfească pentru oile sale, tot așa de frumos este ca și oile să rămână legate de păstorul lor. Dragostea e mai puternică decât diamantul. «Frații nedreptățiți sunt mai greu de câștigat decât o cetate întărită» (Prov. XVIII, 19). Vă voi vorbi de o problemă vrednică de Biserică, vrednică să stăpânească atențiunea voastră. Vă voi vorbi despre pace. Ce este mai potrivit cu misiunea divină a preotului decât de a insufla pacea poporului său? Nicio obiecțiune nu se poate ridica în fața unei misiuni sfinte și a unui predicator recunoscut. Noi vorbim de pacea pentru care Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ, pentru că a venit să pacifice prin Sângele Său nu numai cele pământești, ci chiar cele cerești.... Noi vorbim de pacea pentru care Iisus Hristos a suferit, pentru care a fost răstignit și îngropat, pe care ne-a lăsat-o ca unică moștenire, pe care ne-a dat-o ca zid de apărare împotriva dușmanilor, ca un port liniștit și sigur pentru toți, ca un mijloc de împăcare cu Dumnezeu, ca ispășire a tuturor păcatelor. Nu disprețuiți slujba mea; nu înfierăți misiunea mea, ci vă rog să mă ascultați cu bunăvoință. Dumnezeu să vă răsplătească bunătatea și înțelegerea voastră că îi aduceți o adevărată jertfă de pace... Abia ați auzit cuvântul nostru și ați alungat orice resentiment din sufletul vostru. Da, primiți

indemnul nostru cu inima deschisă și brațele întinse. Să ne rugăm neîncetat ca pacea să fie trainică și veșnică.

Și acum, fiindcă am reușit să unesc inimile voastre, primiți pe frațele nostru Severian. Vă mulțumesc că ați primit propunerea mea și sunt fericit că am semănat sămânța bună».

Acestor mișcătoare și neîntrecute idei a răspuns Episcopul Severian:

«La venirea Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos, în prezența Sa, îngerii cântând, adresau păstorilor aceste cuvinte: «Iată vă binevestesc bucurie mare, care va fi pentru tot poporul» (Luca II, 1). Imprumutând și noi cuvintele îngerilor, vă anunțăm o mare bucurie... După cum soarele luminează cerul cu strălucirea sa, la fel strălucirea păcii luminează lumea. Ce comoară este mai prețuită decât pacea, ce nume mai dulce, mai plăcut? Pacea este temelia de nesdruncinat a religiei creștine. Dar putem spune noi, oare, tot ceea ce trebuie și este demn de acest nume? Pacea este numele lui Hristos însuși, după cuvântul Apostolului: «Hristos este pacea noastră. El care a făcut din cele două lumi una, adică a surpat peretele din mijloc al despărțirii» (Ef. II, 14).

Ci după cum la venirea capului Statului se împodobesc străzile și piețele publice; orașul întreg se împodobeste cu flori și cu cele mai frumoase podobe, așa încât să nu se vadă nimic care poate supăra privirile, tot așa astăzi când vine Hristos, Împăratul Păcii, să facem să dispară în întregime urmele neînțelegerilor; strălucirea adevărului să risipească umbrele minciunii; orice ură să fie depărtată dela noi fiindcă strălucește frumusețea unirii, înțelegerii: pacea.

La tablourile care reprezintă alianțele între diferite persoane se vede adesea imaginea bunei înțelegeri, reprezentată printr'o femeie care ține persoanele respective cuprinse în brațele sale, ea să arate cât mai puternic că, despărțiți prin corpuri, ei sunt uniți prin sentiment și voință. Iată ceea ce face astăzi pacea Domnului; ea se așează în mijlocul nostru, ne strânge cu brațele sale la inima sa, ca să ne arate că, deși suntem în mai multe corpuri, nu trebuie să fim decât un suflet. Nimeni să nu se îndoiască de împlinirea cuvântului profetic: «o desăvârșită unire va domni între ei» (Zah. VI, 13).

Ieri, părintele nostru comun ne-a vorbit despre pace, într'o cuvântare cu adevărat evanghelică. La rândul nostru și noi spunem astăzi câteva cuvinte despre pace. El ne-a primit ieri cu brațele deschise, vorbind așa de blând. Și noi venim astăzi cu inima plină de bucurie, cu brațele deschise să prezentăm Domnului ofrandele păcii. De-acum războaiele sunt nimicite: biruie frumusețea păcii; bucuria domnește în ceruri și îngerii care găsesec plăcere în însușirea și contemplarea păcii, tresaltă de bucurie.

Deasemenea, când pământul este teatrul păcii, această pace are gloria sa cea mai strălucitoare în cer și eoul cel mai măreț, că îngerii cântă: «Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voie» (Luca II, 14). Vedeți ce fericit schimb se face între cetățenii cerului și ai pământului? Acolo, sus, îngerii vestesc lumii pacea, iar aici pe pământ sfinții laudă pe Hristos care este «pacea noastră». Ei cântă: «Osana! Slavă întru cei de sus». Și noi să zicem: «Osana! Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu» (Mat. XXI, 9), lui Dumnezeu care a umilit pe diavol și a preainălțat pe Hristos. Slavă lui Dumnezeu care alungă neînțelegerea și întărește unirea. Vă semnalez vicleșugurile dușmanului păcii, care vă

sunt cunoscute. Satan a văzut tăria credinței, puterea virtuții, ocrotite de adevărata învățătură; el a văzut roadele bogate ale faptelor bune; de aceea împinge furia sa până la nebunie pentrucă el a venit plin de ură pentru a nimici prietenia, să smulgă dragostea, să semene neînțelegerea. Pacea Domnului să fie veșnic cu noi».

Și în alte omilii, Sf. Ioan Gură de Aur arată roadele și binefacerile păcii. Astfel, în Omilia 3 la Epistola către Coloseni, spune: «Cerem înger de pace și peste tot locul cerem pacea. Nimic nu este egal cu pacea. De aceea în biserici cerem pacea, în rugăciuni, în litanii și chiar în salutările noastre zilnice cerem pacea. Pentrucă pacea este muma tuturor bună-tăților, este temelul bucuriei și veseliei sufletești; pacea este adevăr. Pacea pregătește calea iubirii, a unității, a liniștei. Chiar în mintea fiecăruia trebuie să fie pace ca să poată munci, iar puterea de a înfăptui pacea, care zidește, este în fiecare din noi. Deasemenea, în Omilia tot la Epistola către Coloseni, spune: «Dacă în tine se luptă două idei, să nu lași să pre-domine ideea de răzburnare, ci ideea păcii, fiindcă Dumnezeu este pace și ne chiamă la pace. De ce a făcut trupul întreg și nedespărțit? Nu oare ca pacea să stăpânească în el? Nu oare ca de aici să avem un motiv de împăciuire? De ce suntem cu toții un trup? Și cum suntem un trup? Pentru pacea care stăpânește între noi suntem un trup fiindcă trupul este un întreg, o unitate și pacea duce la unitate».

Comentând cuvintele: «Incălțați-vă picioarele întru gățirea Evangheliei păcii», în Omilia 24 la Epistola către Efeseni, zice: «Ce poate fi gățirea Evangheliei decât viața virtuoasă? Vorbind de Evanghelie, era imposibil ca Pavel să nu pună alături de ea pacea, pentrucă chiar în cuvântul «Evanghelie» se cuprinde pacea. Fiind vorba de Evanghelie, biruința este pronunțată deja. Totdeauna și nu numai pentru un scurt timp, să fim înarmați cu armele duhovnicești: credința, nădejdea, dragostea, dreptatea, pacea, că nevoia de a ne lupta este veșnică. Cine este astfel înarmat, nu se teme de dușmani, ci se aruncă în mijlocul lor «ca frumusețea în munți, ca picioarele celui ce binevestește pacea» (Is. LII, 7). Cine nu aleargă să slujească o astfel de cauză când se binevestește pacea? Dați acestei vești bune, dați Evangheliei calea la care ne îndeamnă și ne chiamă Sf. Ioan Botezătorul: «Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui». Să rămânem în pace și să propovăduim pacea ca și Sf. Ioan Gură de Aur.

Pr. I. PASCU
ajutător la bis. Gheorghe Plevna
din Capitală

PREOTUL ORTODOX ȘI PACEA LUMII

Omenirea se găsește astăzi într'o mare frământare. De o parte se află forțele organizate ale păcii, iar de cealaltă un număr mic de exploata-tori, ce vor un nou război.

Nu s'au uscat încă lacrimile de pe obrajii văduvelor și orfanilor, văz-duhul mai răsună de vaetele celor sfărtecați de obuze, pământul se mai cutremură de svârcolirile celor îngropați în tranșee, prin orașe și sate un număr destul de mare de oameni își mai poartă rănile și iată că o nouă amenințare, mai cumplită decât cea din trecut, vine din partea celor ce nu s'au săturat de sânge.

Acțiunea acestor ațâțători la războiu este sortită înfrângerii. Ome-nirea s'a săturat de război. Sub ochii noștri stă frontul organizat al parti-zanilor păcii. Oameni de pe întregul glob pământesc, fără deosebire de apartenență politică, de credință religioasă, de stare socială sau de pregă-tire culturală, și-au dat mâna și formează un front conștient, în fața acestui nou pericol. Astăzi nimănui nu-i este permis să stea la o parte, cu mâinile încrucișate și să zică: «facă fiecare ce-i place, nu mă privește!» Locul fiecărui cleric este alături de toți ostenitorii, pentru cauza cea dreaptă a păcii. Congresul Partizanilor păcii dela Wroclav, Paris-Praga, Varșovia, cât și a comitetelor de luptă pentru pace, ne sunt o cheazăsie sigură în drumul nostru spre izbândă. Viața, bunurile culturale și mate-riale ne sunt date spre a ne bucura de ele și nu pentru a le distruge. În măsura în care vom ști să păstrăm și să dezvoltăm aceste bunuri, vom binemerita dela urmașii noștri, iar de nu le vom păstra ne vom osândi. Problema păcii privită prin prisma Ortodoxiei este pe deplin înțeleasă. În favoarea ei pledează întreaga noastră învățătură ortodoxă pe care Bi-serica o mărturisește de aproape 2.000 ani. Locul Bisericii Ortodoxe nu poate fi altul decât alătura de toți cei ce doresc pacea.

Pacea între Dumnezeu și oameni s'a făcut prin iubirea dumnezeiască a jertfirii Fiului Său pe cruce. Pacea între om și semenii săi, prezenta la venirea Mântuitorului o problemă mai grea, cunoscut fiind raportul exis-tent între poporul evreu și celelalte popoare păgâne. Totuși, învățătura Mântuitorului nu cunoaște preferințe sau îngrădiri. În Hristos toți oa-menii devin egali—frați: «Nu mai este Iudeu, nici Elin, nu mai este rob nici slobod; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască; nu mai este barbar nici scit, voi toți una sunteți întru Hristos Iisus», (Gal. III, 28).

În ce privește pacea în ființa omului, ea nu poate avea loc atâta vreme cât dăinuște acolo păcatul.

Omul supus păcatului nu mai este stăpân pe voința sa. Vede binele dar nu-l poate face. El se aseamănă cu un om vițios, ce nu mai poate scăpa de patima sa.

Odată devenit membru al Bisericii Creștine, omul poate totul. Păcatul este alungat și locul lui îl ia virtutea. Un astfel de om, viețuiește numai în Hristos și pentru Hristos.

La baza acțiunilor sale stă dragostea față de Dumnezeu și față de semenul său. Aplicând principiul dragostei tuturor acțiunilor sale, crești-nul își câștigă aici pe pământ un loc de cinste, iar în viața de dincolo fe-ricire veșnică.

Și totuși realitatea ni se prezintă cu totul altfel. De 2.000 de ani Biserica își propoveduește învățăturile sale de dragoste, pace, bunătate și dreptate, iar oamenii, în loc să formeze o împărăție a păcii pe pământ, se dușmănesc mai rău ca fiarele.

Iată însă că de data aceasta conștiința masselor este trează. Ea în urmărește peste 800 milioane de oameni, la care se adaugă pe zi ce trece alte milioane și zeci de milioane înzestrate cu autoritatea necesară de a opri mâna criminală a deslănțuirilor unui nou război. Biserica Ortodoxă, binecuvintează și sprijinește această acțiune efectiv, pentru că e țelul ei de totdeauna, țel ce a fost exprimat prin vestirea îngerilor la nașterea Mântuitorului: «Pe pământ pace între oameni bunăvoire».

În lumina acestor învățături, se înțelege dela sine că preotului ortodox îi revine sarcina de a lupta pentru pace. Preoții sunt făclierii conștiinței ai învățaturii Mântuitorului, învățături ce trebuiesc traduse în fapt.

Examenul realităților pământești îi dau preotului posibilitatea, ca slujitor al lui Dumnezeu și al oamenilor, să-și arate vrednicia sa. La această nobilă acțiune de susținere și consolidare a păcii clerul trebuie să se călăuzească de învățătura lui Hristos de a iubi oamenii și de a lupta ca viața fiecăruia să fie apărată. Lupta păcii este lupta vieții, lupta pentru înlăturarea crimei, distrugerii și robiei.

În cazul de față, eforturile fiecărui preot trebuiesc puse în lupta pentru apărarea păcii din întreaga lume.

Pr. Gh. Negraru

OASTEA PĂCII CREȘTE NEÎNCETAT

Nicodată omenirea n'a dorit pacea mai mult de cât acum, pentru că niciodată în istoria omenirii grozăviile războiului n'au fost mai înspăimântătoare decât cele pe care ne-a fost dat să le vedem și să le trăim în cea dintâi jumătate a veacului al douăzecelea, sau pe care le trăesc și astăzi milioane de oameni din Orientul îndepărtat.

Fericirea dorită de toate neamurile pământului nu poate fi dobândită decât în vremuri pașnice, prin muncă plină de roade, din care să se împărțesească toți, după vrednicia și ostenelele lor.

Deaceea, numărul oamenilor pașnici, care sunt hotărâți să se împotrivescă cu toate puterile lor războiului pe care-l pregătesc pe față câteva căpetenii nesocotite din Statele Unite, Anglia și Franța, crește puternic pe fiecare zi ce trece.

Astfel, numărul celor care au semnat până la 1 Ianuarie 1952 Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri (U.R.S.S., Republica Populară Chineză, Anglia, Franța

și Statele Unite) este de 596.302.296. repartizați pe țări după cum urmează:

Albania 865.885; Algeria 120.000; Germania (referendumul popular împotriva remilitarizării și pentru încheierea tratatului de pace) 16.700.000; Argentina 3.000.000; Australia 90.009; Austria 871.021; Belgia 409.992; Birmania 129.830; Bolivia 8.500; Brazilia 3.000.000; Bulgaria 5.627.006; Canada 270.000; Cehoslovacia 9.020.522; Chili 500.000; China 345.530057; Cipru 103.824; Columbia 25.000; Coreea 7.047.821; Costa Rica 34.000; Cuba 850.000; Danemarca 128.278; Egipt 100.000; Elveția 61.800; Finlanda 550.000; Franța 10.000.000; Grecia 36.725; Guatemala 100.000; India 700.000; Indonezia 609.163; Irak 20.000; Iran 1.961.198; Israel 354.159; Italia 16.000.000; Japonia 6.000.000; Liban 200.000; Marea Britanie 833.000; Mexic 300 000; Mongolia 633.877; Norvegia 30.000; Olanda 342.598; Pakistan 14.000; Paraguay 16.000; Peru 5.578; Polonia 18.053.000; Porto-Rico 20.000; Portugalia 40.000; România 11.060.141; Suedia 265.000; Siria 265.000; Spania 400.000; Tailanda 152.531; Transiordania 22.000; Triest 80.000; Tunisia 130.000; Ungaria 7.143.000; Uniunea Sud Africană 5.000; U.R.S.S. 117.669.320; Uruguay 216.000; Venezuela 45.000; Vietnam 7.532.378.

Din cercetarea acestor cifre se poate vedea lămurit că în Frontul Păcii, condus de Uniunea Sovietică, în frunte cu Generalismul Stalin, s'au angajat nu numai țările de democrație populară, ci și toți oamenii muncii, indiferent de convingerile lor politice și religioase, atât din colonii și țările dependente, cât și din cele capitaliste.

Chezășia cea mai sigură a păcii este forța de neînving a Uniunii Sovietice, ale cărei popoare muncesc cu elan pentru o viață nouă, pașnică și fericită.

Alături de Uniunea Sovietică după exemplul și cu ajutorul frățesc al ei, țările de democrație populară se găsesc în plin avânt de muncă, înaintând cu pași rezezi pe drumul construirii socialismului.

La noi, Planul de Stat pe 1951, primul an al Planului cincinal, a fost realizat în industrie cu 104%, iar în agricultură a fost depășită producția din 1950. Realizarea planului pe 1952, va deschide poporului nostru noi perspective de progres și de bună stare.

Îndeplinirea și depășirea planului pe 1952 este una dintre cele mai importante contribuții la menținerea păcii. Oamenii muncii își dau seama de acest lucru și de aceea, prin munca lor creatoare vor zădărnici planurile războinice ale imperialiștilor anglo-americani.

Alături însă de oamenii muncii, un rol important în apărarea păcii îl are și Biserica, prin ierarhii și preoții ei. «Datoria noastră — spunea cu toată claritatea și justețea I.P.S. Patriarh Justinian în ședința Comitetului Permanent pentru apărarea păcii din R.P.R., la 15 Aprilie 1950 — este să osândim pe dușmanii neamului omenesc, să lămurim pe cei nepăsători și să trezim pe cei rătăciți. Pentru această muncă, clerul Bisericii Ortodoxe Române este alături de ceilalți luptători pentru apărarea păcii».

Acesta este rolul preoților: să osândească pe cei ce vor războiul, să lămurească pe cei nepăsători, să trezească în fiecare credincios conștiința răspunderii pentru păcatul ce domnește în lume ridicându-se — după cum

spune un teolog rus ¹⁾ -- deasupra acestui păcat prin rezolvarea corectă a problemelor vieții, prin bogăția duhului dumnezeesc și prin puterea rugăciunii.

Rolul însemnat al preoților în lupta pentru apărarea păcii a fost recunoscut de însăși masele muncitoare, care i-au ales prin voturi și încrederea lor în comitetele de luptă pentru pace.

Din activitatea depusă până acum, se poate spune că ei nu au desmințit încrederea ce li s'a acordat. Faptul acesta trebuie să fie un îndemn permanent pentru o muncă și mai susținută în această sarcină nobilă, care este spre fericirea Patriei, a întregii omeniri, dar și a Bisericii lui Hristos.

Și dacă în această muncă este, nevoe și de o lozincă, aceasta nu poate fi alta decât îndemnul Sf. Apostol Pavel din Epistola către Romani: «Drept aceea să urmărim faptele păcii și ale întăririi dintre noi» (XIV, 1).

Redacția

1. A. Krașeninikov. Vezi «Ortodoxia», revista Patriarhiei Române, an. II, Nr. 1, 1951, p. 51.

VIAȚA BISERICESCĂ ÎN CUPRINSUL MITROPOLIEI

SĂRBĂTORIREA P. F. PATRIARH ALEXEI AL MOSCOVEI

La Institutul Teologic de Grad Universitar din București a avut loc în ziua de 25 Februarie a.c. sărbătorirea Prea Fericitului Patriarh Alexei al Moscovei și a toată Rusia, cu prilejul împlinirii a 75 ani de viață, 50 ani dela intrarea în monahism și 7 ani dela alegerea ca Patriarh.

Festivitatea s'a desfășurat în prezența Inalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, însoțit de P.S. Episcop Antim, Vicar Patriarhal, P.C. Pr. Alexandru Ionescu, Vicarul Arhiepiscopiei Bucureștilor și de toți P.C. Consilieri Patriarhali, Arhiepiscopali și Protoiereii Capitalei.

Au participat: Dl. Vasile Pogăceanu, Ministrul Cultelor, Dl. Smirnov, consul general la Ambasada Sovietică, întreg corpul didactic al Institutului Teologic în frunte cu P. S. Rector Episcop Theotist Botoșăneanu, studenții și preoții seriei a XII-a a cursurilor de îndrumare profesională și misionar-socială.

După intonarea imnelor R.P.R. și U.R.S.S. de către corala studențească a Institutului, P.S. Episcop Vicar Antim Nica a ținut o documentată conferință, vorbind despre viața și opera Prea Fericitului Patriarh Alexei.

Prea Fericitul Patriarh Alexei al Moscovei și al întregii Rusii, care înainte de a intra în monahism se numea Serghie Vladimirovici Simenschi s'a născut la 27 Octombrie 1877. A urmat liceul și Facultatea de Drept la Moscova, dar, moștenind dela tatăl său o profundă religiozitate și iubire față de slujbele bisericesti, și cântările armonioase religioase, și-a continuat studiile la Academia Teologică din Moscova, pe care a terminat-o în 1904, prezentând ca teză de licență lucrarea «Conceptiile contemporane dominante morale și juridice în fața judecății Mitropolitului Filaret».

În 1902, pe când era student în anul II la Academia Teologică, tânărul Serghie Simenschi intră în cinul monahal primind numele de Alexei și este hirotonit diacon, iar peste un an ieromonah. În 1904 este chemat în postul

de subdirector (spiritual) la seminarul teologic din provincia Pscov, iar în 1906 este numit director al seminarului teologic din orașul Tula, fiind ridicat totodată la rangul de arhimandrit. Este transferat în 1911, la seminarul teologic din Novgorod, încredințându-i-se și stăreția mănăstirii Sf. Antonie din acel oraș.

În 1913 este hirotonit arhieru și numit vicar al eparhiei Novgorodului. În 1921, este transferat în postul de vicar al eparhiei Leningradului. Rămâne în acest post până în 1926, când este numit administrator al eparhiei Novgorodului, fiind ridicat la rangul de arhiepiscop.

În 1933 ajunge Mitropolit al Novgorodului și păstorește Mitropolia Leningradului, care din 1943 a fost denumită Mitropolia Leningradului și a Novgorodului, până la 2 Februarie 1945, când Soborul Bisericii Ortodoxe Ruse îl alege în unanimitate Patriarh al Moscovei și a toată Rusia.

La numai câteva luni după înscăunare, Prea Fericitul Patriarh Alexei trece la opera de reîntărire a Bisericii Ortodoxe, făcând o călătorie la Ierusalim, la locurile sfinte, vizitând și Patriarhatele din Antiohia și Alexandria, reluând astfel legăturile canonice și tradiționale cu Bisericile surori.

Biserica și Patria noastră au avut fericirea de a-l avea oaspete în vara anului 1947, iar ierarhii noștri în frunte cu Înalt Prea Sfințitul Justinian au fost de multe ori invitații Prea Fericitului Alexei pentru împreună lucrare în via Domnului.

Prin adunarea reprezentanților Bisericilor Ortodoxe la Moscova în vara anului 1948, prin lucrările și hotărârile luate, Prea Fericitul Patriarh Alexei a refăcut și întărit frontul Ortodoxiei, realizând astfel, prin acest mare act istoric, unul dintre primele țeluri ce și-a propus atunci când și-a început activitatea de întâistătător al Bisericii Ortodoxe Ruse.

Altă înfăptuire de seamă a Prea Fericitului Patriarh Alexei este reorganizarea, întregirea și consolidarea Bisericii Ortodoxe Ruse, prin ocuparea tuturor scaunelor episcopale, prin readucerea la ortodoxie a celor smulși în decursul istoriei de catolici mai ales, prin reorganizarea învățământului teologic și prin multe alte îmbunătățiri aduse în numai șapte ani de păstorire patriarhală.

O activitate deosebită pe care o desfășoară necontenit, cu stăruință și convingere conducătorul Bisericii Ortodoxe Ruse este lupta pe care o duce pentru întronarea păcii în lume.

Pentru aceasta nu cruță nici timp și nici energie, căci pacea este idealul pe care-l urmărește și Biserica lui Hristos, pentru fericirea și progresul neamului omenesc.

Prea Fericitul Alexei prețuiește cu atât mai mult pacea, fiindcă mai mult de cât mulți alții cunoaște grozăviile războiului. În timpul celor 900 de zile cât a fost asediat Leningradul de armatele germano-fasciste, a stat în mijlocul poporului și al luptătorilor, îmbărbătându-i și mângâindu-i. Pentru meritele sale patriotice excepționale a fost decorat cu medalia «Apărarea Leningradului» și cu «Steagul Roșu».

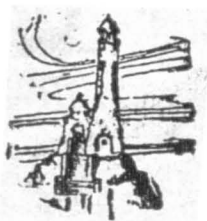
Cu prilejul acestui popas sărbătoresc, clerul și poporul român dreptcredincios roagă pe Dumnezeu să dăruiască Prea Fericitului Patriarh Alexei sănătate și viață îndelungată, spre a duce pe culmi și mai înalte strălucirea Bisericii Ortodoxe.

Sectorul Cultural

În continuarea programului serbării, corala studentească a executat mai multe coruri religioase sub conducerea d-lui Prof. Nicolae Lungu, iar studentul finlandez Homanen Iuhani, venit pentru 3 luni la Institutul Teologic în vederea cunoașterii și deprinderii muzicii noastre psaltice, a cântat la vioară o compoziție muzicală finlandeză și «Balada» lui Ciprian Porumbescu, pe care a interpretat-o cu virtuozitate, cu pasiune chiar, fapt care a impresionat plăcut asistența.

Programul s'a încheiat cu rularea a două filme religioase, reprezentând alegerea și instalarea ca Patriarh a Prea Fericitului Alexei, festivitățile care au avut loc în 1948 la Moscova cu prilejul împlinirii a 500 de ani dela înființarea Bisericii Ortodoxe Ruse, și conferința Bisericilor Ortodoxe.

Sectorul Cultural

CUVÂNTAREA P. S. EPISCOP THEOCTIST LA DESCHIDEREA CURSURILOR DE ÎNDRUMARE MISIONARĂ ȘI SOCIALĂ, SERIA XII-a

Deschiderea cursurilor de îndrumare misionară și socială pentru cea de a XII-a serie de preoți, veniți din cuprinsul Mitropoliilor Ungro-Vlahiei și Moldovei și Sucevei, la Centrul de Îndrumare din București, — iar cei din cuprinsul Mitropoliei Olteniei, la Centrul de îndrumare din Mănăstirea Curtea de Argeș — are lor în cele dintâi zile ale unui An Nou, pe care poporul nostru, iubitor de muncă și de pace, l-a întâmpinat cu entuziasm și cu încredere. Belșugul care a încununat strădaniile în uzine, pe șantiere pe ogoare, laboratoare și toate sectoarele de asiduă activitate în anul trecut, justifică și cheazășuesc optimismul și noul elan de muncă, cu care am pășit pragul anului 1952. ~~Planul cincinal, bine chibzuit și cu înțelepciune întocmit s'a dovedit a fi, încă din primul an de aplicare, aducător de mari biruințe pe tărâmul înfloriri și înălțări scumpei noastre Republici Populare Române. Avântul cu care au fost împlinite și depășite prevederile celui dintâi an al planului cincinal, uriașele construcții care se înalță cu o repeziune ne mai întâlnită până acum, roadele bogate care au încununat truda țărănimii muncitoare, — toate acestea sunt numai câteva dintre temeiurile încrederii, cu care toți oamenii muncii din țara noastră au întâmpinat cel de al doilea an al planului cincinal.~~

De bună seamă că această încredere este sporită și de hotărârea fermă cu care poporul nostru înțelege să-și apere biruințele cucerite și să-și încordeze puterile în muncă pentru a dobândi mereu noi și noi victorii, pe calea așezării unei noi orânduiri, a unei orânduiri drepte, a orânduiri în care exploatarea omului de către om să fie înlăturată cu desăvârșire.

Oamenii de bună credință constată că, datorită libertății politice și economice, pe care poporul nostru a cucerit-o prin luptă și jertfe, s'a săvârșit și se săvârșesc adânc prefaceri menite să aducă celui harnic o viață îmbelsugată, iar copiii să le pregătească un viitor fericit. Intregul nostru popor muncitor, încrezător în drumul luminos pe care regimul de democrație populară i l-a deschis, merge acum pe această cale. Și în domeniul vieții bisericești — sub toate aspectele — s'a dus o activitate din cele mai rodnice, datorită deplinii libertăți religioase, sub conducerea Sf. Sinod în frunte cu Prea Fericitul nostru Patriarh Justinian.

Dar această cale nouă — pe care merge astăzi țara noastră ca și alte țări libere și pașnice — nu este plăcută unui mănunchi restrâns de profitori, unui mănunchi de bogătași, obișnuiți să trăiască în huzur și să agonisească avuții nemuncite. Aceștia, în rândul cărora, din nefericire se numără și cei dela Vatican, străini cu totul de duhul creștin care condamnă exploatarea, nu pot lăsa să li se smulgă din mâini bogățiile străne din truda grea a celor ce muncesc. Ei uneltesc împotriva libertății popoarelor, pun la cale planuri diavolești pentru a încerca să-și redobândească avuțiile pierdute sau să le sporească, acolo unde le mai au. Ei amenință lumea cu războaie de jaf și de cotropire și se laudă cu mari mijloace de nimicire în masă, fără alt gând de cât acela de a-și continua viața lor de trândavi stăpânitori ai bogățiilor pământului. Ei nădăjduesc că de teama războiului pe care îl pregătesc cu înfrigurare, popoarele care au cucerit libertatea se vor întoarce singure sub lanțurile robiei. Dar ei uită că nimeni nu va schimba niciodată lumina libertății pe întunerecul robiei. Ei nu înțeleg că popoarele știu să lupte și să sângereze pentru a-și cuceri libertatea, și că nicidecum un popor nu va renunța la ea, după ce a cunoscut-o.

Pentru aceea, toți oamenii cinstiți din lumea întreagă care au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii, și-au ridicat glasurile spre a arăta acestor uneltitori de războaie că omeniarea nu vrea măceluri, ci pace. Marele front al partizanilor păcii — în frunte cu marea Uniune Sovietică — este o forță de neînving; este forța celor ce luptă pentru o cauză dreaptă și biruința a ei va fi.

În acest front de neînving, s'a încadrat cu hotărâre și poporul român alături de toate popoarele libere de pe pământ și alături de toți oamenii de bună credință din lume.

Muncind așa dar, pentru înflorirea patriei, străduindu-se să implinească cu un ceas mai de vreme planurile gospodărești de Stat spre a-și asigura o viață mai bună, și luptând pentru apărarea libertății pe care a cucerit-o și a păcii în care înțelege să-și desfășoare munca lui creatoare, poporul nostru muncitor este pe deplin îndreptățit să înceapă cel de al doilea an al planului cincinal cu mare entuziasm și cu nețărmurită încredere.

În această atmosferă se deschid astăzi și cursurile noastre de îndrumare misionară și socială pentru seria a XII-a de preoți. Rostul și importanța acestor cursuri au fost de nenumărate ori subliniate de mulți factori de răspundere din Biserica noastră, dar mai cu seamă au fost subliniate de Înalt Prea Sfințitul nostru Patriarh Justinian și de toți membrii Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, din al cărui gând înțelept și din a cărui dragoste pentru Biserică și pentru slujitorii ei a isvorât organizarea pe care au primit-o. Suntem încredințați, că marea majoritate a preoțimei ortodoxe este pe deplin conștientă de foloasele pe care le aduc aceste cursuri.

Nevoia organizării lor s'a simțit încă dela sfârșitul anului 1948, când obligativitatea frecventării lor de către toți preoții a fost înscrisă în Statutul de Organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe Române (art. 123) și în leguirile bisericești care au mai urmat. Astăzi însă, necesitatea orientării și înarmării preoțimei cu noi metode de pastorație, purcese din duhul nepieritor al Evangheliei Domnului nostru Iisus Hristos, nu mai poate fi pusă la îndoială de nimeni.

Însuși Înalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh Justinian a arătat, cu alt prilej, că: **«dreptcredincioșii Bisericii noastre Ortodoxe așteaptă dela cărmuitorii lor duhovnicești cuvânt de lămurire și îndrumare, sprijin sufletesc și călăuzire, pe calea care duce spre fericire și mântuire»** (Apostolat Social, ed. II pag. 189). Este deci limpede pentru Statutul vrea să vadă adevărul; că preoțimea noastră are datoria de a înțelege năzuirile credincioșilor, în mijlocul cărora este rânduită să-și împlinească misiunea ei, și să se găsească alături de aceia care muncesc și luptă pentru binele comun. Dealtfel, tot I. P. S. Patriarh Justinian a exprimat cu claritate gândurile și hotărârile care stăpânesc cugetele preoților ortodocși atunci când a spus: **«Slujitorii altarelor nutresc dorința vie de a însufleți pe credincioși în munca lor și de a-i feri, ferindu-se ei însăși, de greșelile trecutului»** (Apostolat Social, ed. II pag. 189). Tocmai pentru a da preoțimii noastre posibilitatea de a-și împlini această vie dorință, a hotărât Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române să organizeze aceste cursuri de îndrumare misionară și socială. Aici, preotul are prilejul să-și îmbogățească cunoștințele teologice, să-și verifice metodele pastorale — învățând pe alții sau dela alții, să-și reînsuflețească zelul pastoral și mai ales să dobândească el însuși o înțelegere clară asupra tuturor transformărilor vremii noastre. Înțelegând el însuși sensul adânc de dreptate care stă la baza vieții de azi, preotul va putea cu ușurință să povățuiască pe credinciosul ce vine la el dându-i cuvânt lămuritor și îndemn la faptă creatoare.

Numai cel ce înțelege pe deplin vrerea cea dreaptă a poporului, va putea să pășească pe acelaș drum și în acelaș ritm cu întregul popor.

Acest adevăr a fost înțeles și de preoții care au frecventat până acum aceste cursuri de îndrumare. Cum bine cunoașteți, cele XI serii dinaintea P. C. Voastre au însumat peste 4.000 de preoți, care s'au perindat pe la acest Institut și s'au adăpat din învățăturile profesorilor noștri, aprinzându-și luminile din lumina lor. Numeroase sunt scrisorile primite dela cucernicii preoți, care mărturisesc că, deși unii au venit la cursuri cu rezerve și cu temeri nejustificate, foloasele pe care le-au cules după două luni de frecvență s'au dovedit a fi peste măsură de prețioase, iar legătura de dra-

goste și de apropiere cu conducerea și cu profesorii Institutului, au rămas neșterse în sufletele lor. Un preot din Regiunea Constanța scrie: «Cursurile de îndrumare pe care le-am urmat au transformat convingerile mele învechite și mi-au luminat calea. Acum înțeleg rostul unui adevărat păstor sufletesc. Voiu căuta să arăt credincioșilor și latura socială a învățaturii ortodoxe. Voiu ajuta Statul, pe care am învățat să-l slujim cu încredere și devotament, pentru binele și fericirea noastră, a Bisericii și a Republicii Populare Române».

S'ar putea reproduce multe fragmente asemănătoare din scrisorile preoților cursiști. Toate subliniază importanța de necontestat a cursurilor de îndrumare și roadele pe care ele le aduc pentru preoțimea noastră, pentru credincioșii noștri și pentru Biserică. Preoții care au absolvit cursurile s'au înapoiat la altarele lor, însuflețiți de un nou entuziasm: acela al predicării cuvântului Evangheliei, nerăstălmăcit și al luminării credincioșilor asupra tuturor nedumeririlor ce le-ar putea avea.

P. C. Preoți care formează seria XII-a au fericirea de a beneficia de experiența câștigată de corpul profesoral dealungul celor trei ani de activitate. Însăși programa acestor cursuri a fost îmbunătățită, prin veghea neadormită a I. P. S. Patriarh Justinian, pe temeiul experienței câștigate în cei trei ani de funcționare.

Incercând să rezumăm principiile fundamentale ale acestei programe, trebuie să spunem dintru început, că în centru se află tot latura practică a misiunii preoțești. Săvârșirea zilnică a Sfintei Liturghii cu participarea activă a tuturor cursiștilor, cu împărtășirea din sfintele și dumnezeieștile Taine a slujitorilor, constituie punctul esențial din programa zilnică. În cadrul ei, ca și în acela al Vecerniei, se învață cântările liturgice, urmărindu-se generalizarea cântării omofone, atât de dorită de credincioși, se aplică și se țin catehezele. Se va urmări, îndeosebi uniformizarea sfintelor slujbe, pentru a face să dispară acele primejdioase inovații, străine cu totul de duhul Ortodoxiei, care s'au strecurat pe alocurea în ritual. Frumusețea și adâncimea cultului nostru ortodox, atât de înalt și atât de sublim, răvnit și de alte confesiuni, nu putea avea înrăurirea binefăcătoare asupra sufletelor dreptcredincioșilor, din pricina adăogirilor, ori a stirbirilor aduse cu știință sau cu neștiință de unii frați preoți. Se va căuta apoi ca Prea Cucernicii preoți să-și reimprospăteze cunoștințele teologice, adăpându-se din izvorul cel veșnic limpede și învictător al învățaturii evanghelice.

Sgura pe care trecutul a așternut-o, uneori peste curata învățatură a Bisericii Ortodoxe, trebuie cu totul înlăturată, pentru ca slova inspirată de Duhul Sfânt a Sfințelor Scripturi și a Sfinților Părinți să strălucească iarăși în cugetele noastre. Toată lucrarea cea bună a preotului în parohie izvorăște din inima și mintea sa. Câtă vreme mintea și inima lui nu sunt cămara învățaturii celei adevărate a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, nici faptele preotului nu pot fi spre folosul Bisericii întemeiate de El. Se va realiza deprinderea slujitorilor altarelor de a predica și a catehiza, reîntorcând astfel pe preotul ortodox la una din cele mai de seamă îndatoriri, statornicite de însuși Domnul nostru Iisus Hristos, care a spus: «**mergând învățați toate neamurile**». Credincioșii sfintei noastre Biserici însetează după cuvântul întraripat al Sfintei Evanghelii. Predica și cateheza sunt izvoarele de apă vie care pot alina această sete duhovnicească.

Cursurile de îndrumare tind deasemenea, la înviorarea zelului pastoral al preoțimii noastre, prin prelegeri, conferințe, consfătuiri, convorbiri săptămânale, în prezența profesorilor, asupra problemelor legate de viață, ca păstorii și îndrumătorii drept-credincioșilor să-și precizeze orice nedumerire și să-și stabilească atitudinea Bisericii noastre în aceste probleme.

Un alt punct important al programei îl constituie orientarea preoților în problemele sociale ale zilelor noastre. Pentru aceea, se vor arăta aici, în chip lămurit realitățile din țara noastră: vastele șantiere care s'au deschis, uriașele construcții ce se înalță pentru a adăposti noi fabrici, munca fără preget pe care o depune muncitorimea noastră spre a crea o mare industrie pașnică, ritmul din ce în ce mai viu în care sute și mii de familii de țărani muncitori renunță la individualismul vechi și steril, pentru a pași pe calea cea nouă și aducătoare de belșug a colectivizării agriculturii întemeind mereu noi gospodării colective. Perspectivele vaste pe care această trecere dela muncă individuală la cea colectivă le deschide agriculturii și economiei noastre naționale, trebuiesc cunoscute și de preoți, ca unii care trăiesc în mijlocul credincioșilor și trebuie să fie părtași cu ei, la toate strădaniile lor spre o viață mai bună. Îndatorirea preotului de a sprijini toate bunele inițiative de interes obștesc — îndatorire izvorâtă chiar din învățătura sfintei noastre Biserici, — va trebui să fie sădită în inima fiecărui slujitor al altarelor noastre.

Deasemenea, dragostea de Patrie a fost așezată la loc de cinste în cadrul programei, arătându-se că această dragoste fierbinte față de Patria și poporul nostru nu împiedică dragostea și față de alte popoare. Pilda samariteanului din Evanghelie este pentru noi îndemn și lămurire că dragostea creștină nu poate fi limitată de granițe ori de deosebiri naționale. Ne iubim Biserica noastră, ne iubim Patria noastră, ne iubim poporul nostru, cu toată zestrea lui culturală și artistică și le apărăm împotriva oricui va căuta să ni le răpească; dar nu putem urî și nu putem disprețui alte țări și alte popoare, cu toată zestrea lor, ci dimpotrivă le prețuim în măsura în care ele contribuie la statornicirea dreptății și a păcii în lume.

Dar mai ales împlinirea cu timp și fără timp a celei mai de seamă îndatoriri a creștinismului ca și a oricărui slujitor din zilele noastre, aceea a slujiri păcii, se cuvine a fi bine clarificată pentru toți preoții. Fermitatea cu care Biserica Ortodoxă Română s'a alăturat marelui front al celor ce luptă pentru a apăra pacea lumii întregi a izvorât din temeiuri evanghelice, pe care niciun închinător al lui Hristos nu le poate nesocoti. Cucernicii preoți vor înțelege aici, la aceste cursuri de îndrumare, că acțiunea de apărare a păcii se poate desfășura sub cele mai felurite aspecte. Rugându-se neincetat pentru pace, așa cum fac în toate sfintele slujbe pe care ei le săvârșesc, preoții sunt datori să lucreze fără odihnă la zidirea păcii între oameni și între popoare. Strădaniile depuse de Înalt Prea Sfințit și Prea Fericit Patriarh ai Antiohiei, Rusiei, României și Georgiei și de alți Întâistătători ai Bisericilor Ortodoxe pe tărâmul apărării păcii, este o dovadă vie că Ortodoxia păstrează într'adevăr toată comoara învățaturii Domnului, nealterată și că fiecare slujitor al altarului dreptei credințe nu se poate arăta vrednic de misiunea lui, dacă nu este un dârz apărător al păcii. Apărând pacea el apără viața, apără fericirea, apără

buna stare, apără desvoltarea materială și culturală a poporului său. Fiindcă «cine iubește viața și vrea să vadă zile bune, să caute pacea și s'o urmeze» (I Petru III, 10, 11).

Pe aceste principii se întemeiază pregătirea pe care Prea Cucerniciile Voastre, prea cucernici părinți veți dobândi-o la aceste cursuri de îndrumare misionară și socială. Corpul profesoral ascultând și aplicând îndrumările primite dela Sf. Sinod și dela I.P.S. Patriarh Justinian și-a făcut până acum datoria, în munca pe care a depus-o la cele XI serii de preoți. A desfășurat munca vrednică de toată lauda, iar roadele pe care Biserica le-a cules în urma osteneților lor, au fost dintre cele mai bogate. Au atras nu numai dragostea și atașamentul de neînchipuit al preoților, care și-au revăzut pe foștii profesori și îndrumători dela Facultatea de Teologie, ori pe colegii lor, dar au atras prețuirea și cuvânt de laudă și de arhierescă binecuvântare din partea I.P.S. Patriarh Justinian și a membrilor Sf. Sinod.

Ajunși aci, vă rugăm Inalt Prea Sfințite, să încredințați pe Inalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh Justinian că și de aci înainte corpul nostru profesoral, ca și ceilalți ostenitori ai Centrului de îndrumare de pe lângă Institutul Teologic din București, vor fi la înălțimea greii dar nobilei îndatoriri ce li s'a statornicit de către Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Pe Prea Cucerniciile Voastre, cu frățească dragoste vă îndemn să folosiți din plin timpul pe care îl veți petrece aici. Să aprindeți candelile inimii voastre din lumina aprinsă la această vatră de cultură duhovnicească. Să vă purtați și să învățați cu stăruință și cu râvnă. Să vă întreceți unul pe altul în ascultare și să sporiiți în înțelepciune încredințați fiind că toate într-o slava lui Dumnezeu le veți face și spre folosul sfinților voastre.

Timpul pe care îl petreceți aci să însemneze, Prea Cucernici Părinți, — după povata părintească a I.P.S. Patriarh Justinian, către preoții seriei XI-a, — un timp de trăire duhovnicească, de retragere spirituală, vreme de sufletească reculegere aproape de Dumnezeu, în frățietate și în duh cu adevărat preoțesc.

Și nici acum, când adunați cuvânt înțelept și când vedeți pilde vrednice de urmat, nici mâine când, la parohiile Prea Cucerniciilor Voastre, veți culege roadele celor agonisite aici, să nu uitați că toată recunoștința, toată dragostea și tot devotamentul se cuvin ~~Guvernului Republicii Populare Române, care ne-a asigurat cea mai deplină libertate religioasă, Sfântului Sinod al Bisericii noastre, care a statornicit cu înțelepciune aceste cursuri și Prea Fericitului Patriarh Justinian, care cu veghe neadormită și cu dragoste părintească, neconținut se străduiește pentru buna lor desfășurare și căruia îi dorim dela Bunul Dumnezeu mulți și fericți ani.~~

Mulțumim Domnului Ministru al Cultelor, al cărui delegat Dl. Director Ursuc este de față, pentru toată înțelegerea și sprijinul pe care Institutul Teologic le-a avut totdeauna din partea acestui Onorat Minister.

În chip deosebit, în numele corpului profesoral, al personalului administrativ și chiar al Prea Cucerniciilor Voastre, mulțumim din toată inima I.P.S. Mitropolit Sebastian al Moldovei și Sucevei, care a luat asupra-și

osteneala de a se afla în mijlocul nostru astăzi, rugându-l să ne împărtășească binecuvântarea și să ne aducă cuvânt înțelept de îndrumare.

Pornind la muncă, rugăm pe Bunul Dumnezeu să încununeze strădaniile Prea Cucernicilor Voastre și ale noastre, cu roadă bogată, spre slava sfintei noastre Biserici și spre înflorirea și înălțarea scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română.

PRACTICI CULTICE DENATURATE

Cele câteva observații, ce urmează, le facem cu conștiința curată că avem o legitimă datorie de a apăra și păstra nealterat ceea ce ne-au lăsat Sf. Apostoli și Sf. Părinți în materie de cult. Și aceasta nu e o simplă datorie sau o teracitate pur subiectivă în tradiția noastră bisericească.

Sunt rațiuni mai adânci care ne obligă la aceasta, rațiuni ce par a fi acoperite pe alocurea de ispitiri, care nu pot fi justificate obiectiv și care nu sunt în consens cu actul primordial al formulelor liturgice.

Ce este cultul? Manifestarea exterioară a simțului religios. În acest caz el trebuie să concorde cu spiritul credinței și dogmei din care izvorăște. Cultul creștin ortodox este consacrat în formule care dau, pe deoparte, credincioșilor învățătura dogmatică în chip simplu pentru ca ei să și-o poată însuși, iar pe dealtă parte, îl pun pe slujitor într'un rol de suplinire primară, rol ce nu poate fi contrafăcut de nicio socotință personală fără a cădea în banalitate. Cultul nu dispune de floricele care pot fi înmulțite sau îmbinate subiectiv, nici de gustul cel mai artistic.

Să luăm câteva exemple:

1. Un frate când iese în fața ușilor împărătești, cu Sf. Potir, pentru a chema pe credincioși zice: «cu credință, și cu evlavie să vă apropiați». În loc de «cu credință și cu dragoste». S'ar părea că e acceptabil. Totuși, aici se ascunde o dublă eroare dogmatică. Mântuirea noastră subiectivă se consumă între cele două virtuți: credința cu care se începe, și dragostea, cu care se desăvârșește. Iar nădejdea este între ele ca o coloană pe care se sprijină toată gama virtuților în urcușul lor, ca o scară. De aceea nici nu se vorbește expres aici despre ea, căci ea se vedește prin faptele tuturor virtuților. N'o spunem noi ci ne-o arată Sf. Scriptură. În a doua epistolă sobornicească a Sf. Apostol Petru la cap. I vers. 5 și 6 este ară-

tată scara virtuților, începând cu credința și sfârșind cu dragostea. Evlavia e o treaptă așezată ceva dincolo de mijloc. Ea nu e punctul terminus al desăvârșirii. Dacă cineva nu dispune de aceste două virtuți, poate să se apropie de Trupul și Sângele Domnului? Iar dacă nu poate, cu ce drept poate preotul să-l invite!? Dar iată o a doua gravă ercare. Preotul nu face aici o chemare personală, și nici pe măsura lui. Este însuși Hristos care cheamă la El «Veniți de prânziți cu mine» preotul reprezintă material, vizibil, ceia ce a săvârșit odată Mântuitorul în trup. Ne ducem în timp și facem ceea ce a înfățișat Mântuitorul, cândva. In materie de spiritualitate creștină, actul primar rămâne mereu acelaș, veșnic. A schimba formula, înseamnă a produce un hiatus. Sf. Părinți n'au făcut operă de gust și de frumusețe schimbătoare, ci au fost inspirați și au stat pe temeiul dogmei și al Sf. Scripturi. Schimbarea formulei nu se poate argumenta de cât în chip cu totul arbitrar.

Ce ar zice cineva, comandând o haină pe măsura înălțimii reale, dacă croitorul ar lua foarfecele și ar apropia-o pe la jumătatea corpului! S'ar putea ieși în lume cu o asemenea haină? Cum dar în cult se poate apărea cu asemenea trunchieri, călcând măsura firii lucrurilor?.

2. Un alt caz. In formulele de pomenire la Sf. Daruri, după o rațiune adhoc, cineva zice: «și pe credincioasele care ajută la curățenia bisericii, sămbăta după amiază, împreună cu slujitorii, să le pomenească Domnul Dumnezeu». Să le pomenească dar de câte ori? Am zis odată... «Și pe alți ctitori miluitori și făcători de bine (se înțelege pentru biserică) să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa». Căci, dacă ne luăm nelimitată libertate, eu pot pomeni la biserica mea dintr'o nu mai mică datorie, pe cel ce a tăiat lemne pe timpul gerului ca să nu înghețăm în biserică, sau pe cel ce a dus o corespondență oficială urgentă etc... și ei au dreptul la recunoștință publică înaintea lui Dumnezeu. Dar să nu glumim. Lucrurile sunt puțin mai grave. Și acestor formule le subzistă o rațiune primordială. Cultul creștin se caracterizează prin universalitate în sens. Ceia ce e valabil la o biserică e valabil pentru toate bisericile. Deaceea pomenim pe ctitorii bisericii în care slujim și pe alți ctitori miluitori și făcători de bine de pretutindenea. Sf. Daruri se aduc pentru toți și pentru toate. Vizibilitate prea amănunțită în acest moment, ar însemna să creiem nesfârșite caete de sarcini. In aceste pomeniri este o ierarhie care se sprijină tot pe spiritul Sf. Scripturi. «Aduceți-vă aminte de mai marii voștri» (Evrei 13, 17). Sf. Apostol Petru zice: «Temeți-vă de Dumnezeu. Cinstiți pe Împăratul» (I Petru 2,17). Acestea sunt cele două puteri. De aceea pomenim întâi pe Întâistătătorul Bisericii, apoi pe Întâistătătorul Statului. Pomenim în continuare, pe superiorii ce aparțin primei puteri și pe cei ce aparțin celei de a doua. dar tot în chip general. Mai departe, pomenim pe cei ce se jertfesc pentru Biserică, apoi pe cei ce se jertfesc pentru patrie, și în sfârșit «și pre voi pre toți»... Iată firul de aur și sensul clar după care s'au condus Sf. Părinți.

Dacă cineva cumpără o pâine de 1 kg., mai este nevoie s'o cântărească și pe bucățele când o consumă? In chipul acesta va da ea mai mult decât paritatea întregului?! Nu. Va da mai puțin prin ceia ce se sfărâmițează. Tot așa se micșorează sensul adânc al acestor pomeniri prin aceea că făcând categorii prea mici, în totdeauna vor rămâne, unii pe dinafară.

Slujitorul trebuie să se ferească de particular și să se mențină în sensul general universal.

3. Un alt caz. La Slujba Litiei se găsește rugăciunea de binecuvântarea pâinilor și a celorlalte elemente. În liturghier se zice clar: «Insuți binecuvintează și pâinile **acestea**». Cineva adaogă: «și pe cele de acasă»! Și aici trecem către particular și fracționare. Căci mergând după această logică, s'ar putea întreba: dar cel care e pe cale și are pâinea de toate zilele cu el, să rămână cu pâinea nesfințită?

Ar fi nedrept. Gândind așa voi fi obligat să adaog: «Binecuvintează Doamne și pe cele din traista celui de pe cale».

Iată unde se poate ajunge. Rugăciunea consacrată ne arată că Mântuitorul a binecuvântat pâinile în pustie, iar noi cerem să le binecuvinteze acum în Biserică. «Adu dărul tău la altar» (Matei 5, 23) și cerem să le înmulțescă în toată lumea, căci prin binecuvântare s'au înmulțit atunci.

Ceea ce va răsări din ceea ce a fost binecuvântat, va fi deasemenea binecuvântat. De aceea se aduce și puțin grâu. Puțin, nu vine omul cu tot hambarul. Căci «puțin aluat face să dospească toată frământătura». (Luc. 13).

Ce sensuri înalte! Cum pot fi oare denaturate dacă nu numai din nepricepere sau din alte motive, care nu merită a fi discutate? Acum când se tinde la uniformizarea cultului, se poate pretinde măcar mai multă corectitudine.

Pr. I. Păslaru

† PROFESORUL GHEORGHE I. ARGHIROPOL

La 12 Februarie a. c. a încetat din viață, la o vârstă destul de tânără, Gheorghe I. Arghiropol, profesor de Drept bisericesc la Institutul Teologic din București.

Este a treia pierdere pe care o suferă teologia românească într'un timp relativ scurt; în Septembrie trecut a adormit întru Domnul profesorii onorari de aceeași specialitate Dimitrie Boroianu și Lazăr Iacob. Golurile lăsate de aceștia s'au resimțit însă mai puțin decât cel lăsat de Gheorghe Arghiropol, căci unul se găsea spre sfârșitul normal al vieții, iar celălalt după încheierea carierei didactice, pe când Arghiropol era abia la începutul ei, în plin avânt de muncă și creație.

Gheorghe Arghiropol s'a născut la 11 Martie 1905 în comuna Beilic din fostul județ Constanța. După ce a absolvit cursurile școlii primare în orașelul Cernavodă, a urmat cursurile Seminarului «Nifon Mitropolitul» din București, pe care le-a absolvit în anul 1925.

Și fiindcă tatăl său nu putea să întrețină pe toți copiii săi în școli, din micul salariu ce primea ca notar comunal, Gheorghe Arghiropol a ocupat

incă din clasa III-a de seminar un post de cântăreț la biserica din comuna natală, transferându-se apoi la biserica Răsvan din Capitală.

După terminarea seminarului a ocupat câțva timp un post modest de funcționar la Ministerul Finanțelor, pentru a se putea întreține în Facultate, iar după obținerea titlului de licențiat în Teologie, în 1930, a fost numit secretar eparhial la una din fostele Episcopii. În 1937 a trecut, în aceeași calitate, cu grad de director, la fosta Mitropolie a Bucovinei. Între 15 August și 15 Mai 1938, a fost delegat cu organizarea Episcopiei Maramureșului, ce se înființase pentru părțile de Nord ale Ardealului. Folosind puținul răgaz ce-l putea avea, în 1943 a obținut și titlul de doctor în Teologie, la Facultatea de Teologie din Suceava, care funcționa în cadrul Universității din Iași.

În 1945 a fost transferat ca director la Președinția Consiliului de Miniștri, unde, peste un an, a fost numit secretar general, funcție pe care a deținut-o până la 1 Octombrie 1949.

La 29 Noembrie 1946 a fost numit profesor de Drept bisericesc la Facultatea de Teologie din Suceava, Facultate desființată la 31 Decembrie 1948.

După o întrerupere de nouă luni, la 1 Octombrie 1949, Gheorghe Arghiropol își reia activitatea didactică la Institutul Teologic din București, unde pe lângă cursurile predate studenților, ține și o neîntreruptă serie de prelegeri de înaltă știință teologică preoților chemați pentru cursurile de îndrumare social-misionară. El n'a coborât de pe catedră decât cu câteva zile înainte de a muri, deși puterile fizice îl părăsiseră încă de mult.

Imprejurările nu i-au îngăduit să desfășoare o prea bogată activitate în domeniul tipăriturilor. Încă de pe când era student a publicat unele articole în «Dobrogea Jună», mai târziu în revista «Cuget Moldovenesc», iar în vremea din urmă în revista «Studii Teologice». Între timp a tipărit monografia unei biserici episcopale (1935) «Cântări bisericești pentru corurile dela sate», singur mai întâi, apoi în colaborare, lucrare ajunsă la a treia ediție (1935, 1939, 1943), «Biserica în trecutul neamului românesc» (în «Cartea noastră», 1935), «Carte de religie pentru cl. I-a primară», idem, pentru clasa II-a primară, pentru clasa III-a primară și pentru clasa IV-a primară (manuale lucrate în colaborare cu Prof. Toma G. Bulat), «Statutul funcționarilor publice din 22 Septembrie 1946 și regulamentul pentru aplicarea statutului din 14 Decembrie 1946», în colaborare cu I. Rădulescu, și «Ce se înțelege prin avere bisericească», București, 1946. I-a rămas în manuscris (scrisă la mașină) teza de doctorat, susținută în 1943: «Regimul averilor Bisericii Ortodoxe în legislația românească modernă».

Pentru priceperea, activitatea și cultura lui, Gheorghe Arghiropol a fost decorat cu «Meritul cultural pentru Biserică» și ales membru al Institutului de științe administrative.

La 14 Februarie a.c. i s'a făcut prohodirea arhierescă în Biserica Sf. Spiridon din Capitală. Prietenii, colegii, studenții și sute de preoți cursiști l-au plâns și i-au dat cea din urmă sărutare, ridicând spre cer o emoționantă rugă pentru veșnica-i pomenire, iar la 15 Februarie 1952

pământul cimitirului din Sebeș Alba a primit pentru totdeauna trupul celui ce a fost profesorul Gheorghe Arghiropol.

Inzestrat cu alese calități sufletești și intelectuale, el rămâne un exemplu de înaltă moralitate în munca dusă până la sacrificiul de sine, pentru Patrie și pentru Biserica lui Hristos.

Dumnezeu să-l ierte și să-l primească în corturile dreptilor.

Glasul Bisericii

† ICONOMUL NICOLAE POPESCU

În ziua de 7 Februarie 1952, s'a stins din viață, în locuința sa din Comuna Malul cu Flori, satul Capul Coastei, Raionul Muscel, preotul pensionar Icon. Nicolae Popescu, în vârstă de 79 ani.

Figură impunătoare, preot venerabil, răposatul a fost prețuit de toți ca duhovnic ales, păstor luminat, harnic osârduitor al altarului și pilduitor împlinitor al tuturor îndatoririlor preoțești. Două biserici și două școli de sat sunt ctitorii ale sale.

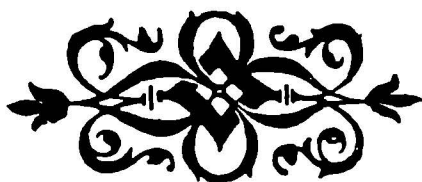
Trecerea sa din viață s'a săvârșit fără îndelungată suferință, în urma unei congestii.

La înmormântarea sa, Duminică 10 Februarie 1952, au participat 17 preoți, care i-au purtat pe brațe sicriul și credincioși de prin comunele și satele vecine.

Au rostit cuvântări: Pr. Spiridon Blidaru-Micloșani, Pr. N. Didoacă-Gemenea, învățătorul N. Rujan-Capul Coastei și învățătorul I. Marinescu-Gemenea.

Toți vorbitorii au scos în evidență viața pilduitoare și activitatea rodnică a răposatului.

Veșnică să-i fie pomenirea!

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

I. Biserici și case parohiale reparate și redeschise în anul 1951.

1. Biserica din Albești Murnu a fost grav avariata de cutremurul din 1940. Reparata pe bază de deviz în 1951, cu lucrări ce se evaluează la 500.000 lei, a fost redeschisă la 8 Noiembrie 1951, prin slujba oficiată de P.C. Protoiereu V. Constantinescu, conform aprobării Nr. 14584/951 a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Urmează pictura.

Preotul paroh Ioan Iliescu, cu o vechime în cler de 14 ani, propus la rangul de «Econom», încă din 1947, pentru activitate excepțională, a fost propus din nou să i se acorde acest rang.

2. Biserica Filială Drăgănești-Meri, grav avariata de cutremurul din 1940, a fost închisă pentru acest motiv până în anul 1947, când i s'a dat preot slujitor.

După luarea măsurilor de siguranță și efectuarea unor reparațiuni, biserica s'a deschis în 1947 și de atunci noul preot a activat zi de zi pe șantierul bisericii, susținut prin muncile voluntare și materialele enoriașilor, reușind să repara complet biserica și clopotnița, inclusiv spălarea și refacerea picturilor, pe bază de deviz. Toate în valoare de circa șase sute mii lei.

Biserica a fost deschisă prin slujba oficiată de P.C. Arhim. Atanasie Gladcovschi, Vicarul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, însoțit de P.C. Dr. Gh. Soare, Consilier Arhiepiscopesc, P.C. Pr. Al. Vlaiculescu, Protoiereul Regiunii și P.C. Pr. V. Constantinescu, Protoiereul Raionului, conform ord. Sf. Arhiepiscopii Nr. 15845/951, la 9 Decembrie 1951.

Pr. Nicolae Panaitescu, cu o vechime în cler de 9 ani, ajutor la parohia respectivă, care a depus munca neobosită și tot salariul său dela parohie, fiind preot onorific, a fost distins cu rangul de «Sachelar» ca și preotul paroh Gh. Diță, care i-a acordat colaborarea.

Pentru meritele sale excepționale a fost propus la rangul de «Econom».

3. Biserica Sf. Voevozi-Urtați, catedrala dela sediul Protoieriei Raionului, avea exteriorul și interiorul complet deteriorate, încă cu 32 ani în urmă, ne mai cunoscându-se pictura și având unele avarii la tencuiala interioară. Turlele avariate de cutremur au fost refăcute în anul 1942.

După luarea măsurilor de către Protoierie, încă din Februarie 1951, s'au întocmit de către parohie devizele în valoare de lei 460.000 și, prin muncă încordată, cu sprijinul material al preoților locali, al preoților din Raion, parohiilor și credincioșilor, biserica fiind șantier al Protoieriei, s'a putut realiza:

Zugrăveala exterioară și spălarea picturii în întreaga biserică, fiind în continuarea turla mare și retușarea picturilor stricate.

Deschiderea provizorie s'a făcut în ziua de 22 Decembrie 1951 de către P.C. Pr. Dr. Gh. Soare, Consilier Arhiepiscopal, însoțit de P.C. Pr. V. Constantinescu, Protoiereul Raionului.

Biserica se va sfinți în primăvara anului 1952, urmând ca Sf. Arhiepiscopie să stabilească și să acorde distincțiuni preoților locali, perso-

nalului Protoieriei, fiind biserică de șantier, și binecuvântări preoților și credincioșilor ce au sprijinit această acțiune.

Cercetarea picturilor — Tătărașcu 1882 — se datorește pictorilor Călinescu, Stoica și Blendea, devizul fiind întocmit de pictorul Călinescu, iar executarea retușărilor atribuindu-se pictorului Blendea.

La această deschidere, unde au participat și preoții vecini și credincioși locali în număr foarte mare, s'a făcut raportul activității Protoieriei pe țărâm gospodăresc de către P.C. Protoieru V. Constantinescu și după darea de seamă prezentată de preotul respectiv au luat cuvântul delegații oficiali, care au împărțit binecuvântările I.P.S. Patriarh Justinian, ctitor înnoitor al Bisericii Ortodoxe Române și îndrumător neobosit al credincioșilor pentru o colaborare loială și plină de progres cu factorii de răspundere obștească. Ceilalți însoțitori au luat cuvântul, îndemnând pe preoți să fie colaboratori activi ai operelor de înnoire socială.

4. **Biserica din Parepa**, grav avariata de cutremurul din 1940, prin muncile, contribuția în bani și materiale a credincioșilor a fost refăcută complect, fiind zugrăvită în interior și exterior, conform devizelor ce ating suma de lei 400.000.

Deschiderea s'a făcut în ziua de 23 Decembrie 1951, de către P.C. Pr. Dr. Gh. Soare, Consilier Arhiepiscopal, însoțit de P. C. Preot V. Constantinescu, Protoiereul Raionului.

Pentru munca depusă, Pr. Gh. Popescu a fost propus la rangul de «Sachelar».

5. **Biserica din Degerați** a fost zugrăvită în exterior prin stăruința Pr. Grigorie Hatmanu, numitul preot fiind propus să i se menție rangul de «Econom Stavrofor» având o vechime de 36 ani în cler, cu activitate și comportare exemplară.

6. **Biserica din Inotești** a fost zugrăvită în exterior prin stăruința preotului V. Anghelache, numitul preot fiind propus pentru rangul de «Sachelar».

La ultimele biserici s'a făcut sfeștanie de către preoții respectivi, la timpul potrivit, luându-se act pe teren de realizările menționate, de către P.C. Consilier Dr. Gh. Soare și P.C. Protoieru V. Constantinescu, în vizitele ce s'au făcut în ziua de 23 Decembrie 1951, după sfîntirea dela Parepa, când s'au inaugurat lucrările printr'un cuvânt ocazional, în fața organelor parohiale.

7. **Casa parohială Pantazi**, construită între anii 1949-1951, prin munca și materialele enoriașilor și stăruința Pr. D. Tacea, Secretarul Protoieriei — care, deși preot onorific, a cedat salariul său dela parohie pentru casa parohială.

Lucrarea se evaluează la 300.000 lei.

Inaugurarea s'a făcut în ziua de 26 Octombrie 1951, de către P.C. Protoieru al Regiunii Prahova, Pr. Al. Vlaiculescu și P.C. Protoieru al Raionului, V. Constantinescu, după ce s'a săvârșit Sf. Liturghie în sobor și sfeștanie.

Pentru munca depusă, Pr. D. Tacea a fost propus pentru rangul de «Sachelar».

8. **Casa parohială Cornurile de Jos**, ridicată și terminată, în parte, prin munca preotului I. Ștefănescu și a enoriașilor, s'a inaugurat în ziua

de 8 Decembrie 1951, în prezența P.C. Arhim. Atanasie Gladcovschi, Vicarul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, a P.C. Pr. Dr. Gh. Soare, Consilier la Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor, a P.C. Pr. Al. Vlaiculescu, Protoiereul Regiunii Prahova și a P.C. Pr. V. Constantinescu, Protoiereul Raionului Cricov.

Pentru munca și realizarea obținută, Pr. I. Ștefănescu a fost propus la menținerea rangului de «Sachelar».

9. **Casa parohială Albești Paleologu** fiind avariata, i s'a refăcut, prin munca și stăruința preotului C. Zaharia, o cameră și antreul, toată casa fiind pusă la punct.

Inaugurarea s'a făcut în ziua de 10 Decembrie 1951, în prezența P.C. Arhim. Atanasie Gladcovschi, Vicarul Sf. Arhiepiscopii, a P.C. Pr. Dr. Gh. Soare, Consilier al Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, a P.C. Pr. Al. Vlaiculescu, Protoiereul Regiunii Prahova și a P.C. Pr. V. Constantinescu, Protoiereul Raionului Cricov.

Pentru munca și sacrificiul personal, Pr. C. Zaharia a fost propus pentru rangul de «Sachelar».

II. Lucrări în curs de executare.

A. Construcții noi.

1. **Biserica din Valea Crângului-Urlați**, începută în anul 1946 și ajunsă la centura de sub acoperiș, și-a procurat mare parte din material și și-a întocmit planul de lucrări, în anul 1952 urmând a fi terminată.

2. **Biserica din Parepa**, începută în anul 1949, și-a continuat zidăria de roșu până sub ferestre.

3. **Biserica din Sălcile**, începută în anul 1926, ajunsă până la acoperiș, anul acesta, prin stăruința preoților și munca enoriașilor și-a putut termina tencuielile interioare și tâmplăria în valoare de 800.000 lei.

Pentru munca depusă, preoții Gh. Cazan și Gh. Vasilescu se propun pentru rangul de «Sachelar».

Este în curs terminarea pardoselilor și facerea tâmplei, după care se va sfinți, rămânând tencuielile exterioare și pictura pentru mai târziu.

4. **Biserica din Filiala Dobrota**, Parohia Udrești, se reconstruiește din bârne, în locul celei vechi, distrusă de cutremur. Anul acesta și-a completat scheletul din lemn și a fost acoperită cu tablă, cu angajamentul ca în anul 1952 să fie terminată.

5. **Biserica din Valea Urloi** (parohia Adormirea-Urlați) fiind distrusă de foc, prin activitatea Pr. C. Papuc și-a putut strânge 75% din materiale și are la CEC 50.000 lei. Va fi începută în anul 1952.

Pentru activitatea depusă, Pr. C. Papuc se propune la rangul de «Sachelar».

6. **La parohia Săngeru**, nefiind clopot la cimitirul parohial, prin stăruința Pr. Grigore Rășcanu s'a construit o clopotniță și personal Pr. Gr. Rășcanu a donat un clopot în valoare de 25.000 lei.

Inaugurarea se va face în primul trimestru al anului 1952, când se va termina de construit clopotnița. Pentru activitatea depusă la refacerea

bisericii și construirea clopotniței, Pr. Gr. Rășcanu a fost propus pentru rangul de «Econom Stavrofor».

7. La parohia Coșlegi s'au continuat lucrările la casa parohială nouă și aceasta va fi inaugurată în anul 1952.

Pr. G. Comănescu a fost propus la rangul de «Sachelar», pentru meritele sale în interesul bisericii.

8. La Parohia Salcia s'au continuat lucrările la casa parohială nouă. Și aceasta se va inaugura în anul 1952.

Parohul, Pr. Marin Dumitrescu, a fost propus la rangul de «Sachelar».

9. La parohia Tomșani, idem, Pr. Pavel Ghidiu fiind evidențiat în cadrul conferinței lunare.

10. La parohia Udrești, idem, Pr. I. Tătaru fiind evidențiat în cadrul conferinței lunare.

B. Reparații de biserici, case parohiale și clopotnițe.

1. La biserica Sf. Voevozi-Urlați, după cele arătate la al. 3/I de mai sus, urmează să se termine spălarea turlei și retușările de pictură, sfințirea făcându-se în primul trimestrul al anului 1952, într'un cadru solemn.

2. La biserica din Albești-Murnu urmează pictura.

3. La parohia Bărăitaru se continuă îmbunătățirile interioare și înfrumusețarea gospodăriei cu garduri și plantații, după care se vor inaugura, toate reparațiile inclusiv zugrăveala exterioară și casa parohială.

Pentru munca fără oboseală, preotul Stan Grigorie a fost propus la rangul de «Sachelar».

4. La parohia Belciugul (Belciug) din Drăgănești, după complectările de tencueli la biserică și diferite îmbunătățiri la casa parohială, urmează pictura pentru care s'au întocmit devizele și se va termina în anul 1952.

Pentru ostenele și stăruințele sale, preotul Ioan Nicolae a fost propus la rangul de «Sachelar».

5. La parohia Cioranii de Jos I, după ce biserica și curtea ei au fost reparate și îngrijite an de an, s'a zugrăvit, în anul 1951, biserica în exterior, inaugurarea făcându-se în anul 1952, cu ocazia deschiderii bisericii din Ciorani II.

Pentru meritele sale și pe acest teren, preotul paroh Gh. Popescu a fost propus a i se acorda rangul de «Econom Stavrofor».

6. La parohia Cioranii de Jos II, s'a spălat și retușat pictura conform devizului și s'a amânat deschiderea dela 30 Decembrie 1951, pentru primul trimestru al anului 1952.

Pentru strădaniile și sacrificiile sale, preotul paroh Petre Tătărăscu a fost propus la rangul de «Econom».

7. La parohia Salcia, biserica fiind grav avariata dela cutremurul din 1940, i s'a refăcut în acest an zidurile, fiind în continuare cu lucrările din interior, conform devizelor, rămânând pictura pentru mai târziu.

Pentru munca și înțelegerea dovedită, preotul Marin Dumitrescu a fost propus la rangul de «Sachelar».

8. La parohia Tisa s'au continuat lucrările de pictură conform devizelor și acestea se vor termina în anul 1952.

Pentru munca și sacrificiile personale, preotul Zamfir Totolici a fost propus la rangul de «Sachelar».

9. **La parohia Trenu**, biserica fiind grav avariata de cutremurul din anul 1940, s'au făcut consolidările necesare și se lucrează la devize pentru restaurare în anul 1952.

Preotul Gh. Chira, parohul local, depune toate stăruințele și a fost evidențiat de Protoierie în cadrul conferințelor lunare.

10. **Biserica din Trestienii de Jos** a fost zugrăvită în exterior, fiind în continuare unele îmbunătățiri interioare și casa parohială.

Preotul paroh Nicolae Polisciuc a fost evidențiat de Protoierie în cadrul conferințelor lunare.

11. **La parohia Tărculești**, biserica parohială fiind grav avariata de cutremurul din anul 1940, s'au luat măsuri energice de către Protoierie și s'au întocmit devizele pentru refacerea bisericii. În anul 1951 s'a demontat turla mare iar o parte din zidărie fiind în continuare de dărâmare pentru recuperarea materialului, în anul 1952 se vor reface zidurile și acoperișul.

Intârzierea curățirii terenului și demontării materialului se datoresc Pr. Petre Mateescu, pentru care fapt am propus să i se dea avertisment, cu nădejde de îndreptare pentru bunul mers gospodăresc, întrucât și casa parohială se află tot avariata.

12. **La parohia Udrești**, biserica parohială fiind grav avariata de cutremurul din anul 1940, s'au făcut reparațiuni și zugrăveli exterioare la biserica veche și la capela cimitirului, și este în curs dărâmarea completă a bisericii parohiale, mobilierul fiind conservat în bune condițiuni.

Tot la aceeași parohie, la filiala Dobrota, biserica a fost dărâmată complet din aceleași cauze și s'a început construirea unei noi biserici așa cum s'a arătat mai sus la al 4/II-A.

Pentru râvna și neobosita muncă ce depune, preotul Ioan Tătaru a fost propus pentru a fi luat în bugetul Statului, P.C. Sa fiind onorific. P.C. Sa a fost evidențiat în cadrul conferințelor protopopești.

13. **La parohia Vadul Părului** s'a zugrăvit biserica în exterior, parțial, lucrările fiind în continuare pentru perfecta stare a bisericii. De asemenea și casa parohială.

14. **La parohia Cornetul-Oricov** s'au făcut reparațiuni exterioare la biserică, ca și la filiala Coșerele, lucrările fiind în continuare. La Coșerele s'a mutat clopotnița, aceasta fiind refăcută.

Preotul paroh Gh. Mateescu a fost propus la rangul de «Sachelar», ca unul ce se ostenește zi de zi, gospodăria parohială fiind bine chivernisită; iar Pr. pensionar N. Z. Ionescu a fost evidențiat în cadrul conferințelor protopopești lunare.

15. **La parohia Hătcărău** s'a dărâmat clopotnița, aceasta fiind grav avariata. S'au strâns materialele necesare și s'a întocmit devizul, lucrările fiind în continuare, în anul 1952 urmând a se termina.

Pr. paroh Alex. Udrea a fost evidențiat în cadrul conferințelor lunare protopopești, pentru această lucrare și pentru felul cum gospodărește biserica și casa parohială.

16. **La parohia Sângeru**, fiind construită o clopotniță nouă la cimitir,

aşa cum am arătat mai sus la al. 6/II-A, lucrările de înfrumuseţare vor continua şi în anul 1952, cu aprecierile şi precizările amintite.

17. La parohia Degeraţi, preotul Grigorie Hatmanu şi

18. La parohia Colceag, Pr. Nicolae Alexe activează intens la refacerea clopotniţelor.

La parohiile:

19. Albeşti Murnu, Pr. Ioan Iliescu;

20. Sf. Voevozi-Urtaţi, Pr. St. Lăpuşneanu;

21. Malamuc, Pr. Gh. Nedelcu, şi

22. Valea Boului, Pr. Nicolae Necula activează la refacerea şi îmbunătăţirea caselor parohiale, toate urmând a se termina în anul 1952, pentru care se vor face propunerile de acordare a distincţiilor la timpul potrivit, numiţii preoţi fiind evidenţiaţi în cadrul conferinţelor protopopeşti lunare.

Pentru celelalte parohii s'a planificat începerea reparaţiunilor în anul 1952, după posibilităţi, aşa cum s'a raportat cu Nr. 3046/951, Sf. Arhiepiscopii, Sectorul Economic, raport pe trim. IV/1951.

Se vor pune în reparaţie: 10 biserici, 4 clopotniţe şi 5 case parohiale.

La lucrările efectuate au dat concurs nelimitat cântăreţii, organele parohiale, soţiile CC. Preoţi şi cu foarte bune rezultate Comitetele Parohiale, care au activat pe teren.

Se dau ca model de gospodărie şi bună chiverniseală în toate ramurile de activitate parohială:

1. Măgula, Pr. Const. Dumitru; 2. Drăgăneşti-Meri, Pr. Panaitescu; 3. Sângeru, Pr. Gr. Răşcanu; 4. Cioceni, Pr. P. Băjenaru.

Protopop, Pr. Vasile Constantinescu

EPISCOPIA BUZĂULUI

SFINŢIRI DE BISERICI ŞI VIZITE CANONICE

O mână de credincioşi au reuşit ca într'un timp relativ scurt, să înalţe un modest locaş sfânt de rugăciune în satul lor, Oreavu, din Raionul Focşani. Ca o încurajare şi ca o răsplată pentru lucrul lor de interes obştesc şi în conformitate cu rânduiala prescrisă a târnosirii, însuşi P.S. Episcop, în ziua de 28 Oct. 1951, înconjurat de P.C. Pr. Vicar, PP. CC. Consilieri Administrativi şi Protopopul Focşanilor, a oficiat această sfântă slujbă.

Credincioşii ctitori şi ceilalţi închinători au simţit din plin bucuria meritată, văzând că s'au învrednicit, cu acest fericit prilej, de o slujbă arhierescă. Citirea «Documentului», care apoi cu sf. moaşte s'a aşezat în piciorul Prestolului, a fost un moment de atenţiune deosebită. Preotul Grigore Popescu a arătat, în mod sumar, toată osteneala şi eforturile cre-

dincioșilor pentru realizarea prezentă, aducând totodată mulțumiri P.S. Episcop și însoțitorilor săi pentru osteneala de a oficia Sf. Slujbă a sfințirii și rugând să binecuvânteze pe credincioși.

În cuvântul ocazional de răspuns, P.S. Chiriarh a dat îndemnurile cuvenite, laudând pe inițiatorii și osârduitorii întru ridicarea acestei biserițe. Dă în grija preotului paroh să se facă pildă cu cuvântul și cu fapta de bun și adevărat păstor de suflete, iar tuturor le amintește îndeplinirea tuturor datorilor de cetățeni și de luptători pentru apărarea păcii. Cuvântul și sfaturile, împărțășite cu plină dăruire din partea Prea Sfinției Sale, nu vor rămâne fără roadă.

2. Biserica din comuna Poșta-Călnău, din apropierea orașului Buzău. — una din mărețele biserici din Eparhie — ne-a adunat pe toți în ziua de 4 Noembrie 1951 la sfințirea ei. La frumusețea și măreția arhitecturală i s'a adăugat și frumoasa pictură, ca o podoabă mult grăitoare despre jertfa celor ce au contribuit la această realizare artistică. Catapeteasma frumos și artistic sculptată concentrează privirile pline de evlavie ale închinătorilor. Slujba târnosirii s'a desfășurat cu mai mult fast, căci spațiul oferit de vastitatea sf. locaș a permis aceasta cu prisosință. Pr. paroh Sburlan și Pr. Gănescu s'au învrednicit de o meritată răsplată prin cinstea ce li s'a făcut, atât lor cât și credincioșilor locali și de prin împrejurimi, prin măreța slujbă oficiată. Darea de seamă a parohului, precedată de cuvântul de salut atât de întrariat al Protopopului de Buzău, au lămurit din plin sârguința și jertfelnicia dovedite din partea celor ce s'au învrednicit de binecuvântarea pentru buna podoabă a «Casei Domnului».

Cuvântul vlădicesc se anunță calm, blând și duhovnicesc. Este ascultat cu o religiozitate deplină. Laudând lucrul, subliniind datoria și conturând chemarea bisericii ca locaș de rugăciune și de nesângeroasă jertfă a Fiului lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor credincioșilor, P.S. Sa ne-a fixat gândul definit spre cele ale sufletului, dar n'a uitat nici aici, ca și în tot locul și timpul, să ne amintească că avem datorii cetățenești care trebuiesc îndeplinite cu aceeași sfințenie ca și cele sufletești. A fost impresionant momentul, când amintind despre ororile războaielor și lugubra viziune a viitorului război, care se pregătește de către cei ce trăiesc de pe urma uciderilor de vieți omenești, multe mame și femei au lăcrimat pentru cei morți în război. În chipul acesta, hotărârea de a fi vrednici luptători pentru apărarea păcii s'a adâncit în cuget și în inimă.

3. La 2 Decembrie 1951, parohia Diecheni din Raionul Tecuci ne-a primit cu deosebită voieșie, căci ne duceam să sfințim biserica de acolo, după ce s'a împodobit cu aleasă pictură în fresco și i s'au făcut reparațiunile și la Sf. Prestol, fiind înzestrată și cu frumoase obiecte de cult.

Deși arhitectura ne oferă unele particularități care ne pun în mare încurcătură în a-i determina stilul, în interior ne înfățișează ceva măreț și plăcut. Slujba a crescut în frumusețe și prin corul unui grup de maici dela mănăstirea Tudor Vladimirescu. Cu același numeros personal dela Centrul Eparhial, Prea Sfințitul Episcop a oficiat slujba cuvenită. **Preotul paroh Virgil Stănescu a fost răsplătit prin acordarea rangului de Sachelar, făcându-i-se hirotesia la sfârșitul Sf. Liturghii.** Ceeace a fost mai impre-

sionant pentru asistență a fost, desigur, hirotonia întru ierodiacon a unui monah dela schitul Sihastru, din același Raion. Taina preoției se săvârșește rar și are părți de adânc cutremur pentru primitor și de curiozitate legitimă și emoție pentru credincioșii, care rareori se învrednicesc în viață să asiste la oficierea acestei Taine.

Preotul paroh ne-a mărturisit strădania C. Sale, a coliturghisitorului și credincioșilor întru aducerea la bun sfârșit a lucrărilor de aici. A mulțumit celor ce l-au înțeles și secundat, precum și celor ce le-au cinstit lucrul lor cu prezența. Mulțumește P.S. Episcop, însoțitorilor săi dela Centrul Eparhial și celor doi PP. CC. Protopopi de Tecuci și Focșani. P.S. Episcop a răspuns cu aceeași revărsare și părintească dragoste, dovedită pentru credincioșii și clerul din părțile Buzăului, și pentru cei din aceste frumoase meleaguri aduse acum sub ocârmuirea sa duhovnicească. Sfătuind, îndemnând și insistând asupra datoriiilor credincioșilor în legătură cu Biserica, care veghiază pentru sufletele închinătorilor, realizând deplin mântuirea lor sufletească cu harurile ei cerești, nici aici nu uită să arate că ceea ce semănăm aci, vom culege în viața cealaltă. Mântuirea nu se câștigă numai pentru sine, ci în legătură strânsă și unire frățească cu semenii noștri. Binele obștesc să ne fie ținta. Să alungăm egoismul și orice păcat, care ne desparte de frații noștri. Prin muncă încordată, la timp și cu socoteală, precum și prin împlinirea datoriiilor de cetățeni cinstiți, vom spori binele și fericirea tuturor. O viață luminată și îndestulată ajută și la ridicarea sufletului și câștigarea mântuirii. Deasupra tuturor datoriiilor cerute de viața cea nouă, se ridică stăruitor datoria de a lupta pentru apărarea păcii, singura cheazășie a mulțumirii, fericirii, prosperității și a sporirii în toate. Când sufletul ascultătorilor este mișcat de emoția slujbei, semințele cuvântului înțelept nu se poate să nu rodească.

4. Noul schit cu viață chinovială dela punctul «Podul Bulgarului», în apropierea orașului R. Sărat, s'a învrednicit de sfințirea bisericii celei mari, în ziua de 16 Decembrie 1952. Stareța și întregul sobor au avut motive de sfântă bucurie, căci săgeata îndoielii și a desnădejzii, cu privire la ajungerea acestei mărețe clipe, li se cam înfipsea în suflete.

Deși nu numără decât 5-6 ani, schitul acesta este bogat în multe vremelnice întâmplări și gâlcevitoare neînțelegeri, cum se întâmplă totdeauna, când nu se pornește la lucru cu bună și cuvioasă regulă. Dar și satisfacția este mai mare, când totul se sfârșește cu bine.

La solemnitate, au ținut să participe și grupul de maici care cântă în cor la mănăstirea Rogozu, precum și stareța și duhovnicul dela schitul Brazi, dela Panciu. În primele rânduri au stat o parte din ctitorii și binefăcătorii acestui sfânt schit. Slujba s'a oficiat de însuși P.S. Episcop cu toți P.C. preoți colaboratori dela Centrul Eparhial. Deși nu-i pictată, totuși biserica aceasta se impune prin măreția ei, și mai ales prin podoabele și odoarele de cult, dăruite de închinători. Îndeplinind condițiile de a se oficia Sfânta și dumnezeiasca Liturghie, a fost sfințită la data amintită.

Exarhul mănăstirilor eparhiale a făcut o scurtă dare de seamă despre mersul lucrărilor săvârșite aci. P.S. Episcop ne-a fixat atenția asupra rostului monahismului. Mănăstirile nu sunt numai pentru contemplație și pentru rugăciuni, ci sunt ateliere de muncă organizată în viața de obște, amintindu-ne de viața în comun a primilor creștini, când «toți erau o

inimă și un cuget și nimeni nu avea nimic al său, ci totul era pentru toți». Munca și rugăciunea sunt cele două pârghii ale monahismului. În continuare, P. S. Sa a expus începuturile acestui așezământ și a scos în evidență datoria ce revine Exarhului, mai ales pentru închegarea vieții plâpânde călugărești de aci. Maicile și surorile au toate 7 clase primare, deci îndeplinesc toate condițiunile cerute de Statut și sunt pline de râvnă pentru o viață curată și chiar austeră. Un cuvânt de laudă și de arhierescă binecuvântare s'a îndreptat către ctitorii cari și-au jertfit o parte din avut și au muncit cu sârg pentru înălțarea acestei biserici.

După slujbă ne-am retras fiecare cu bucuria sufletească, că am săvârșit un lucru bun și bine plăcut Domnului.

5. **Catedrala Focșanilor a suferit grave avarii de pe urma marelui cutremur din 1940.** Ea este așezată la un loc de aleasă priveliște, în centrul târgului și în măgina parcului. Încă dela 1 Aprilie 1951, când s'a însemnat trecerea oficială a ținuturilor putnene în ocârmuirea duhovnicească a Eparhiei noastre, P.S. Episcop a vizitat această biserică și a repartizat din fondul Eparhiei suma de 200.000 lei pentru restaurarea ei. Onor. Minister al Cultelor a venit în ajutor cu 150.000 lei, iar restul până la aproape 700.000 lei cheltuiți cu această restaurare, a fost contribuția benevolă a credincioșilor focșeneni.

În ziua de 23 Decembrie 1951, biserica aceasta a fost redeschisă după rânduială. Pe fețele tuturor se citea bucuria îndreptătită de a-și fi văzut catedrala orașului în haină de cuvânt și podoabă, după pustiirea din urma cutremurului amintit. Și noi, cei dela Centrul Eparhial în frunte cu P.S. Episcop ne-am bucurat, căci începutul făcut de Eparhie a fost înțeles, urmat și încununat de succes. S'a înscris o pagină frumoasă la începutul trecerii acestei regiuni întru noua administrație bisericească. C. paroh Măciucă, cu totul emoționat, ne-a expus situația lucrărilor de reparații și a încheiat cu mulțumiri pentru P.S. Episcop și pentru toți cei ce l-au ajutat la această lucrare.

P.C. Protopop Nicolae Bălănuță a adus salutul preoțimii și credincioșilor focșeneni și a arătat pe scurt osteneala preoților pentru îndeplinirea misiunii lor, ca și a datorii de cetățeni loiali ai Republicii Populare Române.

P.S. Episcop ia act de cele spuse de ante-vorbitori și îndeamnă să se continue lucrul de aici. În continuare, P.S. Sa arată că Biserica noastră nu este numai cărmaciul sufletelor, dar și povățuitoarea credincioșilor pentru a trăi o viață de dreptate, de iubire, de înfrățire în muncă și îndeplinirea corectă a tuturor îndatoririlor cetățenești. În marea luptă ce se duce de oamenii muncii și de popoarele iubitoare de pace, pentru apărarea păcii, care este rău primejduită de cei ce vor să fie fericiți din nenorocirea și uciderea oamenilor, Biserica, fără nicio rezervă, vrea să fie în primele rânduri. Perspectiva unui nou război cu armele de exterminare în masă, prezentată cu iscusință și simțire adâncă, a trezit în asistență o cutremurare dar și o aprigă hotărâre de a se arunca în această sfântă luptă pentru apărarea păcii.

La Protopopia Focșanilor, în aceeași zi, la orele 15,30 a avut loc o consfătuire cu toți preoții din oraș. Cu acest prilej s'a luat cunoștință de lucrarea preoțească de aici și s'a conturat activitatea cetățenească din partea preoțimii pe linia colaborării dintre Biserică și Stat.

6. La 30 Decembrie 1951, biserica din **Domnești-Sat**, Raionul Adjud, în urma radicalelor reparațiuni ce i s'au făcut, a fost redeschisă de însuși P.S. Episcop, înconjurat de PP. CC. Preoți dela Centrul Eparhial și P.C. Protopop Roman Drug. Această biserică, filiala parohiei amintite, este trecută în rândul monumentelor istorice. Catapeteasma, de o rară valoare artistică, este sculptată și are frumoase icoane nou pictate.

Această biserică aduce cu cea dela mănăstirea Cozia și cea dela Hurezu, din părțile oltene. După Sf. Liturghie a vorbit preotul paroh C. Munteanu, care a arătat pe scurt mersul lucrărilor de aici. P.S. Episcop, în răspunsul său, aduce mulțumiri credincioșilor și preotului lor pentru munca și jertfa depusă în vederea restaurării sf. locaș, măcinat de vremuri și avariat de cutremur. În continuare, P.S. Sa amintește de îndatorirea ce o avem de a lupta pentru apărarea păcii, luptă în care trebuie să ne înrolăm cu toată inima.

La întoarcere am vizitat și parohia **Ciorăni**, condusă de vrednicul preot Poede. Lumea a umplut sf. biserică și s'a împărțășit de cuvântul și arhieriasca binecuvântare, primind îndemnul chiriarhal de a se înscrie în primele rânduri ale luptătorilor pentru apărarea păcii. După aceasta ne-am înapoiat la reședința eparhială, cu satisfacția datoriei împlinite.

EPISCOPIA DUNĂRII DE JOS

CONTRIBUȚIA CLERULUI EPARHIEI DUNĂRII DE JOS PENTRU AJUTORAREA POPORULUI COREEAN

Campania întreprinsă în Noembrie-Decembrie 1951 de către organizațiile democratice din Republica noastră Populară Română pentru ajutorarea bravului popor Coreean, a găsit la preoțimea ortodoxă din Eparhie o adâncă înțelegere și caldă susținere, această acțiune fiind prin excelență o faptă de samarinean milostiv.

Peste tot, preoții au dus munca necesară de lămurire în biserici și în Căminele Culturale și apoi au intrat în echipele constituite pentru strângerea darurilor. Rezultatele obținute au fost la vreme comunicate prin ziare și au fost la înălțimea însuflețirii depuse.

Contribuția preoțimii a fost recunoscută cu ocazia analizării muncii după închiderea campaniei, prin numeroase evidențieri.

În Protoieria **Istria**, Regiunea Constanța, unde dintre preoți au fost 4 președinți de comisi, 18 șefi de echipe pentru colectare, iar Protoiereul a fost responsabil al muncii de lămurire pe Raion — au fost evidențiați 11 preoți pe Raion, iar Prof. **Horațiu Ionescu** a fost evidențiat pe Raion și pe Regiune. Echipele conduse de preoți au adunat 2090 kg. cereale, 747 obiecte de îmbrăcăminte. În Protoieria **Tulcea**, Regiunea Galați, au făcut parte din comisiile de ajutorare 30 preoți, iar 20 au activat în echipele de colectare.

Preoții din Protoieria Brăila au dat o însemnată contribuție de muncă, participând în număr impunător (73 preoți). Impreună cu echipele în care au intrat acești preoți au colectat 2809 obiecte de îmbrăcăminte, 3067 kg. cereale și 795 kg. alimente, conserve, săpun, etc. In raportul Comitetului de Pace a fost evidențiat Pr. St. Cășaru și în general preoțimea brăileană. In Protoieria Adam Clisi s'au evidențiat preoții Virgil Nicolae-Negureni, Vasile Enciu-Mârleanu și Traian Georgescu-Vlahi.

Dintre preoții Prot. Măcin a fost evidențiat preotul parohiei Făgărașul-Nou, activitate deosebită au avut și Prot. D. Gherghișan-Măcin, Pr. Ioniță Daniga-Cerna, Eremia Luchian-Dorobanțu, preoții parohiei Dăleni și alții.

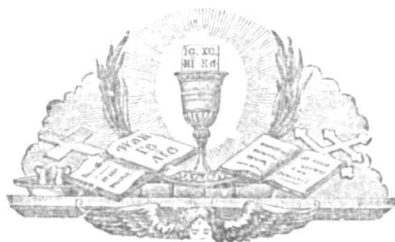
Din Protoieria Galați-Raion, Regiunea Galați, 21 preoți au fost responsabili sau șefi de echipe, iar Pr. N. Vicol-Pechea secretar de comisiune și delegat raional.

La Constanța au fost evidențiați ca șefi de echipe Pr. I. Coman-Sf. Apostoli, Mihail Verban-Sf. Ingeri și Gh. Brătășanu-Adormirea I, Gh. Postelnicescu-Movila Verde și Arghir Vârnav-Adormirea I, Constanța.

In Protoieria Bujor, Regiunea Galați, au activat mai intens 19 preoți, obținând în echipele ce au condus următoarele rezultate: 415 obiecte de îmbrăcăminte, 27 kg. lână și cânepă, 20.968 kg. cereale — grâu, porumb, orz, floarea soarelui, etc., — 162 kg. alimente diferite.

La Galați oraș au fost evidențiați preoții F. Gugoasă-Adormirea, C. Cronț și V. Matei-Sf. Nicolae, V. Popovici-Sf. Apostoli, Gr. Lungulescu-Sf. Dumitru și At. Palade-Izvor.

Dintre preoții Protoieriei Călmățui au activat în echipe de colectare 25 preoți și au fost evidențiați în mod deosebit Pr. I. Angheliescu-Insurăței și Pr. P. Copeag-Insurăței, Gh. Mocanu-Zăvoaia, C. Axente-Roșiori, V. Bănică-Liscoteanca, I. Marinescu-Victoria și N. Angheliescu-Țibănești.

ÎNSEMĂNĂRI - FAPTE - ÎNDEMNURI

6 MARTIE, ZI DE ÎNSEMĂNĂTATE ISTORICĂ PENTRU POPORUL NOSTRU

Poporul nostru muncitor sărbătorește pentru a șasea oară ziua de 6 Martie, ziua în care acum 7 ani a dobândit o mare victorie pentru democrație, și pentru pace: aducerea la cârma țării a celui dintâi guvern democratic, în care clasa muncitoare avea un rol precumpănitor.

Victoria dela 6 Martie 1945 se datorește în primul rând eliberării Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică și sprijinului neprecupețit pe care l-a dat mărețului țară a Socialismului avântului puternic al luptei maselor populare pentru înlăturarea claselor exploatare dela putere, pentru transformări cu caracter revoluționar, pentru instaurarea regimului de democrație populară.

La biruința dela 6 Martie s'a ajuns în urma unor aprige lupte de clasă desfășurate sub steagul Partidului, care a mobilizat sute de mii și milioane de oameni ai muncii în bătălia pentru democratizarea țării.

În cei 7 ani care s'au scurs dela 6 Martie 1945, poporul nostru a parcurs un drum de mari prefaceri sociale, economice și culturale, un drum de răsunătoare victorii în lupta pentru independența lui în toate domeniile, pentru făurirea unei vieții mai bune pentru cei ce muncesc.

Actul istoric dela 6 Martie 1945, are însă o însemnătate covârșitoare și pentru viața noastră religioasă și bisericească. El constituie germenele unor reforme și înfăptuiri epocale, dorite de mult de poporul credincios, dar imposibil de realizat în vremea stăpânirii burghezo-moșierești; reluarea legăturilor tradiționale de prietenie și colaborare cu sora noastră întru credință, marea Biserică ortodoxă rusă; desăvârșirea autonomiei bisericești și deplina libertate a credinței religioase, garantată prin Constituție; reorganizarea Bisericii și celorlalte culte, pe bază de statute și regulamente proprii; reorganizarea învățământului religios; revenirea la viața și activitatea tradițională a Bisericii, activizarea mănăstirilor în muncile productive; reîntregirea Bisericii Ortodoxe Române, prin aduce-

rea la sânul ei a credincioșilor smulși prin amăgire acum 250 de ani de către slugile scaunului-papal.

Datorită regimului de democrație populară, Biserica noastră ortodoxă s'a înălța⁴ pe culmi pe care altfel nu le-ar fi putut ajunge niciodată.

Deaceea, astăzi, când pacea este serios amenințată, avem cu toți datoria sfântă de a lupta cu toate puterile pentru apărarea ei, pentru a consolida și desvolta realizările de după 6 Martie 1945.

Sectorul Cultural

8 MARTIE, ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FEMEII

Ziua de 8-Martie ziua internațională a femeii a fost sărbătorită de oamenii muncii din lumea întreagă sub semnul unui puternic avânt al luptei pentru apărarea păcii, pentru democrație și prietenie între popoare.

În lupta pentru pace, femeile sunt o forță ce se mărește pe zi ce trece. Mișcarea democratică internațională a femeilor mobilizează și unește peste 135 milioane de femei din toate continentele în lupta pentru pace, dusă sub diferite forme, inspirându-se din lupta glorioasă a femeilor Sovietice.

Exemplul femeilor Sovietice însufletește și pe femeile muncitoare din țara noastră, cărora le este asigurată deplina egalitate cu bărbații și largi posibilități de dezvoltare a energiei lor creatoare, spre deosebire de vremurile întunecoase apuse pentru totdeauna, când femeia era încătușată de legile blestamate ale putredei orânduirii burgheze. Astăzi femeile noastre au posibilitatea să participe activ, pe bază de egalitate în drepturi, la viața de stat, economică și culturală.

În hotărîrea C.C. al P.M.R., cu privire la Ziua Internațională a Femeii, 8 Martie, se subliniază faptul că această zi „este întâmpinată de oamenii muncii din țara noastră în condițiunile unui avânt crescând al luptei pentru îndeplinirea și depășirea planului celui de al 2-lea an al cincinalului, pentru întărirea Patriei noastre, pentru apărarea păcii“.

Succese uriașe în dezvoltarea politică și culturală a femeii au fost obținute deasemenea și în celelalte țări de democrație populară.

Cu totul alta este situația femeilor în statele capitaliste, unde Ziua Internațională a Femeii a fost întâmpinată în condițiunile șomajului și exploatării și cu mult mai grea este soarta femeilor din țările coloniale și dependente, care lucrează în condiții sclavagiste. Ele luptă însă cu curaj admirabil alături de bărbați pentru eliberarea țărilor lor de sub jugul capitalist, pentru condiții omenești de trai, pentru înlăturarea războiului, îmbărbătate și încurajate de lupta pentru pace pe care o duc femeile din Uniunea Sovietică.

Femeile muncitoare se strâng tot mai mult în frontul de luptă pentru pace, pe care-l întăresc zi de zi prin munca și realizările lor.

Ziua de 8 Martie a fost un nou prilej de trecere în revistă a forțelor feminine angajate în lupta decisivă pentru cucerirea păcii.

Consilier.

PROCESUL «INTERNAȚIONALEI TRĂDĂTORILOR» **DELA PARIS.**

La Paris a început, la 4 Februarie a.c., un proces rușinos, pus la cale de imperialiștii americani și înscenat de slugile lor franceze, împotriva scriitorilor progresiști Renaud de Jouvenel și André Wurmser.

Așa ziși reclamanți sunt câțiva trădători fugiți din țările lor pentru a scăpa de pedeapsa meritată și trecuți în serviciile de propagandă dușmănoasă și războinică ale Americanilor. Trădătorul poporului român, Nicolae Dianu, trădătorul poporului polonez, contele Kowalewski și trădătorul poporului bulgar Gemeto.

Renaud de Jouvenel este acuzat că în lucrarea sa «Internaționala trădătorilor» ar fi defăimat onoarea acestor ilustre «personaje» iar André Wurmser este acuzat că a scris o prefață cărții lui Renaud de Jouvenel.

În realitate însă este vorba de folosirea unui tribunal francez pentru a improșca săptămâni dearându-l cu cele mai murdare calomnii țările de democrație populară, de a ațâța ura împotriva acestora, de a pregăti spiritele pentru războiul plănuit de imperialiștii americani.

Scopul nu a fost atins, căci chiar din primele ședințe procesul a luat cu totul o altă întorsătură decât cea plănuită de autorii lui. Celor doi scriitori progresiști nu li s'a putut găsi nicio vină, iar reclamanții, în urma demaerării lor de către martori, au devenit acuzați.

În cea de a zecea ședință a procesului «Internaționalei trădătorilor» au depus în fața Tribunalului și a opiniei publice franceze martorii sosiți din R.P.R., desvăluind activitatea trădătoare a lui Dianu și spulberând toate calomniile răspândite la adresa țării și poporului nostru.

S'au dus la Paris spre a mărturisi pentru dreptate și adevăr: Barbu Zaharescu, profesor de economie politică la Universitatea din București, preotul Alexandru Ionescu, Vicarul Arhiepiscopiei Bucureștilor, Ileana Răceanu originară din Transilvania și Ecaterina Borilă, redactor șef al Ziarului Confederației Generale a Muncii din R.P.R. «Viața Sindicală».

«Atitudinea plină de demnitate a celor 4 martori români — spune corespondentul ziarului «Scânteia», Regis Bergeron — a impresionat profund publicul din sală. Audierea lor a adus noi dovezi în favoarea lui André Wurmser și Renaud de Jouvenel.

Redăm, după corespondența ziarului «Scânteia» din 6 Martie 1952, partea privitoare la depoziția P.C. Pr. Alexandru Ionescu, Vicar al Sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor:

«Al doilea martor este preotul ortodox Alexandru Ionescu. Maestrul Matarasso arată că acesta a fost mult timp paroh al unei biserici de pe Calea Griviței și că a cunoscut în deaproape luptele ceferiștilor dela Atelierele Grivița C.F.R., din Februarie 1933, amintite de Renaud de Jouvenel în cartea sa «Internaționala trădătorilor».

Evenimentele descrise de Renaud de Jouvenel în legătură cu presiunea ce a urmat grevei din 1933 a muncitorilor ceferiști sunt absolut reale — spune martorul. Când muncitorii au declarat greva, guvernul național-țărănesc a trimis armata să tragă în muncitorii din ateliere. Primul regiment a refuzat să execute ordinele. A fost trimis apoi un al doilea regiment. S'a dat ordin să se evacueze atelierele în 5 minute. Dar acest interval de 5 minute era prea scurt pentru a se putea evacua atelierele. Soldații au tras în muncitori, au fost sute de morți și răniți.

Avocatul Matarasso întreabă: «E adevărat că în timpul războiului hitlerist, partidul lui Maniu a fost în opoziție față de dictatura lui Antonescu — cum pretinde Dianu?».

-- Maniu nu a fost împotriva lui Antonescu. Dimpotrivă, numeroși fruntași ai partidului lui Maniu au colaborat cu Antonescu.

Preotul Ionescu vorbește apoi despre deplina libertate religioasă care domnește în România. Între timp avocații trădătorilor introduc în sală ca martor al acușării pe fugarul Pavelescu, care cumulează funcția de preot fascist și funcția de «selecționat» al lui Truman.

Acesta încearcă să se dedea la o manevră calomnioasă și provocatoare împotriva regimului democrat popular din România. El are nerușinarea să afirme, nici mai mult nici mai puțin decât că ar fi fost arestat în 1947 pentru că a refuzat să termine predica, strigând: «Trăiască Partidul Muncitoresc Român».

Preotul Alexandru Ionescu intervine arătând că din cei 400 preoți pe pe care-i cunoaște că oficiază la diferite biserici din București, niciunul n'a fost arestat. Cât despre Pavelescu, dacă a fost cu adevărat arestat, înseamnă că a desfășurat o activitate subversivă, fascistă, pedepsită de legile țării.

Maestrul Nordman demască definitiv pe «selecționatul» ce-și dă aere de «martir», arătând absurditatea minciunii că i s'ar fi cerut să strige «Trăiască Partidul Muncitoresc Român», în anul 1947, când abia în 1948 a avut loc congresul de constituire a P.M.R.

După această demascare, «martorul» s'a desumflat ca un balon».

Am reprodus întocmai darea de seamă făcută prin telefon de Régis Bergeron, din care reiese în toată limpezimea atitudinea demnă și categorică, patriotică și creștină a P.C. Pr. Alexandru Ionescu, care a întărit și a confirmat cele arătate de scriitorul Renaud de Jouvenel în legătură cu luptele ceferiștilor dela Grivița în 1933, mărturisind totodată și realitatea din Patria noastră în legătură cu libertatea religioasă.

Astfel procesul dela Paris a avut rezultate cu totul altele decât cele așteptate de cei ce l-au pus la cale. Lumea apuseană a avut prilejul să cunoască adevărata «personalitate» a câtorva trădători de Patrie, să se convingă de realitatea istorică a celor arătate de scriitorul Renaud de Jouvenel în cartea sa «Internaționala trădătorilor», și să cunoască în același timp libertățile și noul ritm de viață din țările de democrație populară.

P.C. Pr. Alexandru Ionescu a dovedit la Paris, ca și în întreaga sa activitate patriotică și bisericească destul de bogată, că este un bun patriot, dar și un vrednic purtător al harului dumnezeesc, care-l călăuzește în lupta pentru pace, pentru adevăr, pentru Hristos și pentru Biserica Lui.

Consilier

ÎMPOTRIVA RĂZBOIULUI BACTERIOLOGIC

Problema care domină astăzi în viața internațională este problema apărării păcii. Ea frământă sute de milioane de oameni și de rezolvarea ei depinde soarta întregii omeniri. Mișcarea partizanilor păcii a reușit să antreneze în jurul proletariatului mase din ce în ce mai largi din rândurile tuturor păturilor sociale, chiar și în Statele Unite, care conduc lagărul imperialist ce se pregătește să arunce omenirea într'un nou măcel. Dovada de netăgăduit că baza mișcării partizanilor păcii s'a lărgit în bârlogul ațățătorilor la război este faptul că Apelul pentru convocarea în ziua de 20 Martie a Conferinței Naționale pentru Pace, care va avea loc în Statele Unite, este semnat, alături de luptătorii cunoscuți pentru pace, de fizicianul atomist Filip Morrison, precum și de numeroși preoți și conducători ai organizațiilor religioase.

Văzând că le fuge pământul de sub picioare, imperialiștii anglo-americiani au intensificat pregătirile de agresiune.

În baza eșecului înregistrat în Coreea, cotropitorii americani, la lanțul lung al fără-de-legilor săvârșite au adăugat în ultimul timp o nouă și groznică verigă: folosirea armei bacteriologice împotriva populației pașnice din Coreea și din China de Nord-Est. Călcând în picioare legile inter-

naționale ale războiului și cele ale omenirii, criminalii imperialiști au aruncat din avioane diferite insecte, artropode purtătoare de germeni din cei mai periculoși: holeră, ciumă, variolă și alte boli.

Actul acesta necugetat și monstruos al imperialiștilor întrece toate ororile din războaiele de până acum.

S'au înșelat însă grozav dacă au crezut că șantajul cu arma bacteriologică va îngenunchia popoarele. Crimele săvârșite de ei au deslănțuit un val de proteste în lumea întreagă, care condamnă cu hotărîre pe asasinii. Voința de pace, voința de viață liberă și fericită care unește pe oamenii civilizați de pretutindeni va năruți planurile ucigașe ale imperialiștilor americani.

Nu există nicăeri în lume vreun om cinstit și dornic de pace care să nu înfieraze și să nu condamne crimele fără preceptent împotriva păcii, împotriva conștiinței, împotriva întregii omeniri.

Crimele săvârșite în Coreea și China nu numai că nu au zdruncinat cătuși de puțin frontul partizanilor păcii, ci i-au dat un nou imbold de luptă, i-au deschis orizonturi mult mai largi care vor duce la victoria finală, victoria păcii.

Dovada cea mai bună o dau milioanele de proteste pline de revoltă și indignarea împotriva călăilor omenirii.

Vom prezenta aci câteva din ele:

Apelul adresat opiniei publice mondiale de Frederic Joliot-Curie.

Frederic Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii a adresat opiniei publice mondiale următorul apel:

«Am fost sguduit citind mesajul emoționant prin care președintele Comitetului Popular Chinez de apărarea păcii și de luptă împotriva agresiunii americane, Co Mo-Jo, mă informează că forțele armate americane au folosit în Coreea arma bacteriologică. În perioada dintre 28 Ianuarie și 17 Februarie, avioane militare americane au răspândit în Coreea, atât pe front cât și în spatele frontului, microbi de ciumă, holeră, tifos și de alte îngrozitoare boli contagioase.

Aceste acțiuni sălbatice, care sunt de neconceput pentru orice om cu judecata sănătoasă, au fost totuși săvârșite. Ele se adaogă altor crime nu mai puțin monstruoase ca aceea a nimicirii în câteva secunde a sute de mii de locuitori ai orașului Hiroshima, prin aruncarea bombei atomice.

Folosirea armei bacteriologice reprezintă o violare a convențiilor internaționale.

Arma bacteriologică a fost folosită de trupele japoneze în China. Statul major general și personalități politice americane au declarat în mod public că pregătesc și intenționează să folosească această armă.

Aceste acțiuni criminale sunt în contradicție cu rezoluțiile adoptate de Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Varșovia, rezoluții care exprimă voința tuturor popoarelor. Ele sunt în contradicție cu rezoluția care prevede interzicerea folosirii armei bacteriologice, chimice sau a oricărei alte arme de exterminare în masă. Cerând această interzicere 500 milioane bărbați și femei care au sprijinit Apelul dela Stockholm și-au

exprimat limpede dorința de a nu îngădui repetarea unor astfel de asasinat.

Astăzi, popoarele își pot da seama de pericolul care le amenință și de mijloacele îngrozitoare cu care se încearcă intimidarea lor. Opinia publică trebuie să protesteze împotriva acestei crime».

Marele meeting al oamenilor muncii din Moscova.

La 13 Martie a avut loc la Moscova un mare meeting de protest împotriva folosirii armei bacteriologice în Coreea și China de către imperia-
listii americani. Au luat parte oamenii muncii din toate raioanele Orașului, sprijinind în unanimitate protestele guvernelor Republicii Populare Democrată Coreene și Republicii Populare Chineze împotriva noilor crime grele săvârșite de guvernul Statelor Unite.

Meetingul a fost deschis de cunoscutul istoric sovietic, academicianul **Boris Grekov**, vicepreședinte al Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii care scoțând în evidență fărădelegile săvârșite de intervenționistii americani, a insistat asupra manevrelor diplomatice destul de stângace ale secretarului de Stat al Statelor Unite, Acheson, care n'are curajul să condamne războiul bacteriologic. «Suntem convinși, — a declarat academicianul Grekov, în încheiere — că Consiliul Mondial al Păcii va lua toate măsurile necesare pentru a apăra omenirea de pericolul unui război bacteriologic și al tuturor mijloacelor de exterminare în masă».

Au luat apoi cuvântul oameni de știință, muncitori și intelectuali, care au înfierat pe agresorii americani ale căror mâini sunt mânjite de sângele multor mii de femei, copii și bătrâni, și au protestat cu hotărâre împotriva folosirii armei bacteriologice de către guvernul Statelor Unite.

Scriitorul Ilya Ehremburg a spus între altele: «Noi, cetățenii pașnicei Moscove, cerem imediata încetare a războiului bacteriologic și pedepsirea răufăcătorilor. O cerem nu numai pentru că suntem revoltați de purtarea crotopitorilor, de dorința lor răufăcătoare de a subjuga popoarele Asiei, ci și pentru că îl respectăm pe Pasteur și disprețuim pe pseudosavantii care cultivă bolile, pentru că vrem să ferim pe oamenii de pe toate continentele din toate țările de noi calamități teribile. Nu suntem împotriva poporului american ci împotriva tifosului, împotriva holerei, împotriva ciumei și împotriva acelor care răspândesc tifosul, holera și ciurma. Noi apărăm valoarea cea mai de preț — viața omului».

Luând cuvântul din partea Bisericii Ortodoxe Ruse, **Mitropolitul Nicolae de Krutiția și Kolomna**, membru al Consiliului Mondial al Păcii, a declarat: «Biserica Ortodoxă Rusă și eu personal, ca unul din slujitorii ei, ne alăturăm în totul vocea și inima, vocii indignate a întregului popor sovietic, voci și conștiinței întregii omeniri progresiste și iubitoare de pace, care protestează împotriva atrocităților. Pentru toți acei care urmează cu adevărat învățătura lui Hristos, faptul că acei care au declanșat războiul bacteriologic în Coreea citează adesea Biblia în cuvântările lor și pretind să «apere civilizația creștină», faptul că acești oameni pretind că sunt creștini constituie cel mai mare sacrilegiu. Acești fățarnici nu sunt creștini! Ei nu sunt nici oameni; sunt lipsiți de conștiință, sunt lipsiți de cea ce caracterizează pe om, sunt lipsiți de simțământul răspunderii pentru grelele lor crime».

După ce au mai vorbit Pankratova, istoric, membră corespondentă a Academiei de Știință a U.R.S.S., Zinaida Lebedeva, medic, Mihail Tarev, artist al poporului U.R.S.S., Evghenii Korovin, profesor de drept și scriitorul Boris Polevoi, participanții la meeting au adoptat în unanimitate o rezoluție, în care, în numele tuturor oamenilor muncii din Capitala Uniunii Sovietice, protestează cu hotărâre împotriva noilor atrocități monstruoase săvârșite de agresorii americani.

Mesajul de protest al Prea Fericitului Patriarh Alexei și al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse a dat publicității un mesaj prin care protestează împotriva folosirii metodelor războiului bacteriologic în Coreea de către imperialiștii americani. În acest mesaj se spune: «Ne ridicăm glasul de protest împotriva acestor nelegiuiri strigătoare la cer».

Folosirea acestor metode aduce nenorociri și orori fără număr și lovește nu numai în ostașii Coreeni și Chinezi care apără independența țărilor lor, ci și în populația pașnică, fără să cruțe, bătrâni, femei sau prunci. Acești oameni nevinovați pier cu miile. Războiul deslănțuit s'a transformat într'o flacără care mistue totul și care este gata să cuprindă și alte meleaguri, alte state. Insecte contaminate sunt aruncate din avioanele americane asupra unor localități nu numai din Coreea, ci și din China.

La ce decădere morală, în ce stare sălbatecă și bestială trebuie să ajungi ca cu atâta siguranță calculată fără greș, să devii ucigaș de mulțimi! A cui inimă nu s'a cutremurat și nu se cutremură auzind sau citind despre noile nelegiuiri ale dușmanului care încearcă să nimicească populația pașnică cu ajutorul unor boli ca ciuma, holera, tifosul...

Biserica credincioasă poruncilor lui Hristos Mântuitorul nu poate rămâne indiferentă față de aceste atrocități. Ea nu poate trece nepăsătoare pe lângă suferințele poporului Coreean, lovit de atacul banditesc și de ura demonică a monștrilor omenirii, la fel după cum nu poate trece indiferentă pe lângă primejdia de moarte care amenință pașnicul popor Chinez. Eu, prin harul Domnului capul Bisericii și împreună cu mine toți colaboratorii mei apropiați — Mitropoliții și membrii permanenți ai Sfântului Sinod, în numele întregului cler și al tuturor credincioșilor Bisericii Ortodoxe Ruse ne ridicăm glasul de protest împotriva atrocităților strigătoare la cer săvârșite împotriva popoarelor Coreean și Chinez. În felul acesta noi ne alăturăm indignării generale a tuturor oamenilor cinstiți care luptă pentru pace în întreaga lume.

Să sperăm că Domnul va pune pecetea rușinei pe monștrii setoși de sânge ai timpurilor noastre care caută să prindă în mrețele lor întreaga lume, că brațul necruțător al providenței va reinstaura dreptatea batjocorită».

ALEXEI, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii,
NICOLAI, Mitropolit de Krutița și Colonna,
IOAN, Mitropolit al Kievului și Galației,
GRIGORIE, Mitropolit al Leningradului și Novgordului.

Meetingul clerului budist din Uniunea Sovietică.

În cadrul unui meeting care a avut loc în principalul templu al budiştilor din Uniunea Sovietică în apropierea Oraşului Ulan Ude, capitala R.A.S.S. Burlat-Mongole, clerul budist şi-a exprimat protestul împotriva folosirii armei bacteriologice în Coreea şi China de Nord-Est de către coproprietarii americani.

În rezoluţia adoptată în unanimitate de participanţii la meeting se spune: «În numele credincioşilor şi al întregului cler budist, protestăm cu hotărâre împotriva crimelor monstruoase ale agresorilor americani, diavoli cu chip de om, care folosesc arma bacteriologică împotriva popoarelor Coreei şi Chinei».

Meetingurile de protest din Republica Populară Română Marele meeting al cetăţenilor Capitalei.

În întreaga Republică Populară Română au avut loc numeroase meetinguri de protest, unde a răsunat glasul hotărîtor al cetăţenilor cinstiţi care au înfierat crimele fără precedent în istorie ale imperialiştilor americani, ce întrec în sălbăticiie pe barbarii hitlerişti.

În uzine, în întreprinderi, pe ogoare, în şcoli, în universităţi, la oraşe şi la sate, pretutindeni, luptătorii pentru pace au protestat şi protestează cu toată tăria împotriva sălbăticiilor săvârşite de americani, care în agonia lor, nu se sfiesc să folosească cele mai josnice mijloace, exterminarea în mase, pentru a frânge voinţa eroicului popor Coreean.

Încrăzători în forţa de neînving pe care o reprezintă mişcarea pentru pace, în fruntea căreia se află Uniunea Sovietică, oamenii muncii din R.P.R., vor lupta cu toată hotărîrea şi prin toate mijloacele până la câştigarea victoriei păcii, care se apropie cu paşi repezi.

*

La 14 Martie a. c., a avut loc în sala sportivă dela Floreasca un mare meeting de protest împotriva războiului criminal dus de imperialişti americani în Coreea, la care au luat parte mii de cetăţeni iubitori de pace din Capitală.

Meetingul a fost deschis de Doamna Florica Mezincescu vicepreşedinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru în Consiliul Mondial al Păcii, care a accentuat cât de profundă este indignarea poporului nostru muncitor împotriva imperialiştilor agresori, care duc în Coreea şi China un mârşav războiu bacteriologic.

Au luat cuvântul apoi, în cadrul meetingului, Acad. Prof. Dr. N. Hortolomei care a grăit: «Ceea ce se întâmplă astăzi în Coreea este o nemaipomenită înjosire a ştiinţei, o crimă împotriva umanităţii, o încălcare flagrantă a tuturor legilor internaţionale, a legilor şi convenţiilor asupra purtării războiului, a convenţiei dela Geneva, o sfidare a voinţei libere exprimată de peste 500 milioane de oameni, care au cerut semnând Apelul dela Stockholm — interzicerea folosirii armei de exterminare în masă, este o călcare în picioare a celor mai elementare drepturi ale omenirii...

Cerem să se pună capăt, neîntârziat, crimelor comise în Coreea sub steagul pângărit al ONU-lui și încheerea grabnică a unui armistițiu care să permită reglementarea pașnică a chestiunii Coreene».

«Ca muncitoare stahanovistă, — a spus **Matei Paraschiva** — socot că este de datoria mea să lupt împreună cu tovarășii mei de muncă pentru menținerea și consolidarea păcii. În fiecare metru de pânză pe care îl țes la cele 100 de războaie la care lucrez, țes și hotărîrea de a nu avea liniște de a nu înceta lupta până ce pacea nu va fi asigurată».

În încheedea cuvântării sale, **Alexandru Ion** și-a exprimat convingerea că «Consiliul Mondial al Păcii, expresia voinții a sute de milioane de oameni din toate țările, știe să ia măsurile necesare pentru ca omenirea să fie ferită de grozăviile războiului bacteriologic».

La sfârșitul meetingului a fost adoptată următoarea MOTIUNE:

«Noi, cetățenii orașului București, Capitala Republicii Populare Române, întruniți azi 14 Martie a. c., într'un meeting convocat de Comitetul Permanent pentru apărarea Păcii din R.P.R., protestăm plini de revoltă și indignare împotriva monstruoaselor crime săvârșite de către agresorii imperialiști americani, împotriva populației pașnice din R.P.D. Coreană și R. P. Chineză.

Încălcând cele mai elementare legi ale umanității, barbarii imperialiști americani care au întrecut în cruzime și în crime pe Hitler, folosesc arma bacteriologică împotriva populației pașnice, împotriva femeilor și copiilor fără de apărare.

Prin folosirea armei bacteriologice, agresorii americani, au încălcat în mod flagrant convenția dela Geneva și toate legile privitoare la ducerea războiului. Ei s'au demascat astfel încă odată, în fața lumii întregi, ca cei mai odioși monști ai omenirii, atrăgând asupra lor ura nemărginită a sutelor de milioane de oameni cinstiți din toate țările.

Poporul nostru iubitor de pace și libertate este în întregime alături de eroicile popoare Coreean și Chinez și înfierează cu toată puterea crimele nelegiuite înfăptuite de canibalii secolului XX — imperialiștii americani.

Peste 500 de milioane de oameni simpli din întreaga lume, printre care 11.000.000 de cetățeni din R.P.R., au cerut interzicerea completă a oricăror mijloace de exterminare în masă, inclusiv a armei bacteriologice.

Avem convingerea fermă că sprijinindu-se pe forța uriașe a mișcării mondiale de luptă pentru pace, Consiliul Mondial al Păcii va obține luarea măsurilor necesare împotriva primejdiei folositoarei criminalei arme bacteriologice.

Unindu-ne glasurile pline de revoltă cu glasul celorlalte popoare iubitoare de pace, cerem cu hotărîre să înceteze criminala folosire a armei bacteriologice de către imperialiștii americani, să fie considerată că folosirea acestei arme constituie o crimă împotriva umanității, să fie pedepsiți criminalii vinovați de folosirea armei bacteriologice.

Ne vom încorda forțele în lupta pentru întărirea Patriei noastre Republica Populară Română, pentru întărirea forțelor păcii, pentru demascarea uneltirilor mârșave ale imperialiștilor provocatori ai unui nou război mondial, dușmani ai vieții, fericirii și libertății popoarelor.

Trăiască lupta pentru pace în întreaga lume,

Trăiască frontul de luptă pentru pace în frunte cu bastionul păcii, Uniunea Sovietică.

Trăiască geniul stegar al luptei pentru pace, Marele Stalin».

Glăsul Bisericii

REFORMA BĂNEASCĂ ȘI REDUCERILE DE PREȚURI

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român au făcut cunoscută poporului — la 27 Ianuarie 1952, — hotărîrea cu privire la reforma bănească și la reducerile de prețuri.

Reforma bănească din 1947 a stăvilit creșterea numărului banilor și a prețurilor și a smuls sume mari de bani din mâinile celor ce se îmbogățiseră pe seama poporului.

În cei 4 ani și jumătate care au trecut de atunci, în țara noastră s'au produs schimbări mari: au fost înlăturați din Guvern reprezentanții burgheziei, a fost lichidată monarhia, puterea politică fiind preluată de clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare; principalele întreprinderi industriale, de transporturi, precum și Băncile, au fost naționalizate, devenind proprietate socialistă de Stat, trecându-se apoi la conducerea planificată a economiei naționale. Planurile economice pe anii 1949 și 1950 au fost depășite, ceea ce a înlesnit trecerea la întocmirea și îmfăptuirea primului nostru plan cincinal, pentru construirea bazei economice a socialismului în țara noastră și a planului de electrificare. Productivitatea muncii a crescut și s'au redus prețurile de cost ale produselor industriale. S'au creat noi așezăminte de învățământ, știință și artă, s'a mărit simțitor numărul caselor de odihnă, al sanatoriilor, al spitalelor și al creșelor.

Toate aceste realizări s'au făcut însă numai datorită muncii eroice a cetățenilor cinstiți, în frunte cu clasa muncitoare, și mai ales ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice, precum și colaborării noastre economice cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară.

Dar, pe lângă succese și realizări, s'au ivit și unele greutăți și piedici, unele încercări de a frâna dezvoltarea economică a țării. Speculanții și alte elemente capitaliste dela orașe și dela sate, agenții de tot felul ai imperialismului american și englez s'au străduit să surpe puterea leului și să dezorganizeze circulația mărfurilor dintre oraș și sat. Ei au strâns mari cantități de mărfuri alimentare de larg consum, pe care nu le scoteau pe piață decât în parte, făcând speculă și umflând prețurile care la unele produse agricole ajunseseră de peste trei ori mai mari decât în

1947, în timp ce prețurile mărfurilor industriale rămăseseră aceleași. În afară de acestea, vechile semne bănești aflate în circulație și numeroasele falsificări de bani puse la cale în deosebi de dușmanii din afară ai Republicii Populare Române, au slăbit moneda țării, scăzându-i puterea de cumpărare.

Conducătorii Patriei noastre, Guvernul țării și Partidul Muncitoresc Român nu puteau lăsa ca lucrurile să se desfășoare astfel și de aceea au luat hotărârea unei noi reforme bănești și a unor noi reduceri de prețuri.

Prin noua reformă bănească s'a întărit cursul leului, ridicându-i-se conținutul în aur dela 5,94 miligrame la 79,346 miligrame; cursul leului a fost stabilit pe bază de rublă sovietică, valuta cea mai stabilă din lume.

Reforma bănească s'a făcut în primul rând în folosul clasei muncitoare, deoarece este o nouă lovitură dată claselor exploatoare, chiaburimii și speculanților dela orașe, dar în același timp este și o creștere a salariului real al muncitorilor și funcționarilor, servind opera de industrializare socialistă a țării. S'a făcut deasemenea în folosul țărănimii muncitoare, deoarece i-a pus la îndemână bani puternici, cu putere sporită de cumpărare, care vor ridica valoarea veniturilor ei, i-a venit în ajutor lovind în speculanți și în exploatoari și se bucură deopotrivă cu clasa muncitoare de reducerea prețurilor comerciale la bunurile de larg consum.

Creșterea producției în întreprinderile de Stat și cooperative, ridicarea productivității muncii și scăderea prețului de cost au creat condițiile reducerii prețurilor cu amănuntul la produsele de larg consum. În aceste condiții, Guvernul și Partidul au hotărât o reducere între 5 și 25% a prețurilor comerciale ale mărfurilor alimentare și industriale de larg consum: pâine, carne, zahăr, paste făinoase, preparate din carne, produse zaharoase, vinuri, sare, țesături, tricotaje, încălțăminte, medicamente, cărți, caiete, etc.

Datorită acestor reduceri, puterea de cumpărare a leului a crescut simțitor și deci și salariul real al muncitorilor și funcționarilor.

Reducerea prețurilor și sporirea puterii de cumpărare a leului constituie totodată și o mărturie de nezdruccinat a politicii de largă desfășurare a producției de pace și a marilor lucrări de construcție în care este angajat astăzi poporul nostru cu toate puterile lui.

Hotărârea din 27 Ianuarie 1952 trebuie însă sprijinită de toți cetățenii Patriei.

În această muncă de lămurire și sprijinire, un rol însemnat îl au și preoții. În primul rând ei trebuie să combată cu tărie orice svon răspândit de dușmani, să combată minciunile și să îndemne pe credincioși să nu se lase ispitiți de vrăjmași. Să îndemne neîncetat țărănimea muncitoare la munca chibzuită a pământului, la predarea cotelor datorate Statului, la desfacerea produselor prin cooperative sau prin piețele orașelor, înlăturând orice mijlocitor, acaparator și speculant.

Să îndemne totodată pe păstorii lor, prin cuvânt dar mai ales prin exemplu personal, la o chibzuită întrebuițare a banului, la măsură și cumpătare în cheltueli. Să muncim, să economisim, să veghem, pentru întărirea puterii banului, pentru îmbunătățirea nivelului nostru de trai.

Este o datorie patriotică și creștinească.

Redacția

PENTRU MĂRIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE

I. Campania agricolă de primăvară.

Pentru realizarea cu succes a sarcinilor ce revin sectorului agricol în cel de al doilea an al planului de Stat, Partidul și Guvernul au luat încă din luna Ianuarie o importantă hotărâre privitoare la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară.

Hotărârea prevede în mod lămurit și amănunțit toate lucrările și măsurile necesare pentru asigurarea unei bune recolte: desfășurarea planului, pregătirea, repararea și întreținerea inventarului; asigurarea și pregătirea semințelor; aplicarea măsurilor agrotehnice; pregătirea și executarea campaniei însămânțărilor de primăvară în gospodăriile individuale; pregătirea și executarea însămânțărilor în gospodăriile agricole individuale; pregătirea și executarea campaniei de primăvară în întovăririle agricole; sarcinile stațiilor de mașini și tractoare; pregătirea și executarea campaniei de primăvară în gospodăriile agricole de Stat; pregătirea cadrelor; îngrijirea pomilor și a viilor; pregătirea și executarea lucrărilor în grădinile de legume; pentru asigurarea bazei furajere; sarcinile unor ministere și instituții centrale; conducerea și evidența lucrărilor.

Executarea în cele mai bune condițiuni a campaniei de însămânțări înseamnă nu numai o lucrare agricolă obișnuită, ci și o acțiune de deosebită însemnătate economică și politică. Recolta ce se va obține va întări și mai mult puterea de cumpărare a leului, va contribui la lărgirea schimbului de mărfuri între oraș și sat, la întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Noua recoltă va contribui la ridicarea bunei stări materiale și culturale a poporului muncitor - precum și la întărirea capacității de apărare a Patriei.

Având cantități mari de produse agricole, Statul va putea asigura o aprovizionare îndestulătoare a muncitorilor dela orașe, va putea trece treptat la noi reduceri de prețuri.

Pregătirea temeinică a campaniei de însămânțări necesită desfășurarea unei intense munci politice și culturale în rândurile țărânimii muncitoare.

În munca de lămurire pot activa cu succes și preoții, îndemnând credincioșii cu cuvântul și mai ales cu exemplul, convingându-i că este în interesul și spre folosul lor și al patriei să îndeplinească întocmai cele prevăzute în Hotărârea Partidului și Guvernului. Să-i sfătuiască stăruitor să fie atenți și să dea pe față încercările chiaburilor și ale tuturor dușmanilor poporului muncitor de a sabota campania însămânțărilor.

Procedând astfel, preoții contribuie la ridicarea nivelului de trai al credincioșilor, la înflorirea patriei, la lupta pentru pace, dorită de toți și propovăduită de Biserică.

II. Intovăririle agricole de țărani muncitori pentru cultivarea laolaltă a pământului.

La 13 Martie a. c., a fost dat publicității Statutul model al întovăririlor agricole de țărani muncitori pentru cultivarea laolaltă a pământului, Statut aprobat de Consiliul de Miniștri al R.P.R. prin Hotărârea Nr. 99, publicată în Buletinul Oficial Nr. 6 din 25 Ianuarie 1952.

«Intovărășirea agricolă pentru cultivarea laolaltă a pământului — după cum o definește Hotărîrea C.C. al P.M.R. din 18 Septembrie 1951 — reprezintă o formă inferioară de cooperatie agricolă de producție, în care pământul, vitele și mijloacele de producție nu sunt colectivizate, ci rămân în proprietatea țăranilor întovărășiți; în care țăranii întovărășiți, pe baza desființării haturilor (răzoarelor) își pun laolaltă parcelele de pământ în scopul aplicării măsurilor agrotehnice și folosirii tractoarelor și mașinilor agricole pentru ridicarea producției agricole; în care țăranii întovărășiți fac în comun muncile agricole și rezolvă în comun toate problemele gospodărești, potrivit hotărîrilor luate de Adunarea lor generală și de comitetul de conducere pe care-l aleg anual».

Intovărășirile agricole formate pe baza statutului model — întovărășiri de forma celor cunoscute în Uniunea Sovietică sub denumirea de T.O.Z. — nu au un caracter temporal ca simplele asocieri de până acum, nu se desființează după terminarea unei anumite campanii agricole ci, așa cum arată Statutul model, se dezvoltă și se consolidează continuu.

Intovărășirile permanente de tip T.O.Z. constituie o cale accesibilă pentru atragerea maselor țărănești sărace și mijlocașe într'o formă de producție socialistă, în care să se convingă de marile foloase pe care le dobândesc prin cultivarea laolaltă a pământului, ca și de superioritatea muncii pe întinderi mari de pământ.

Pentru trăinicia întovărășirilor, este necesar să se respecte în acțiunea de formare a lor principiul liberului consimțământ, prevăzut și în primul articol al Statutului model. Trebuie combătută, ca o gravă încălcare a liniei politice a Partidului și sancționată orice încercare de a atrage țăranimea muncitoare spre întovărășiri prin promisiuni demagogice sau prin presiuni.

Statutul model al întovărășirilor agricole trebuie să fie cunoscut în mod temeinic de toți țăranii cu gospodării mici sau mijlocii.

Munca de lămurire a țăranimii o pot duce cu succes și preoții, arătându-i avantajile organizării ei în întovărășiri agricole, în care se obțin recolte cu mult mai bogate decât lucrând pământul individual.

Pentru aceasta, preoții pot folosi orice mijloc pe care misiunea lor de păstori ai credincioșilor li-l pune la îndemână: predici, conferințe la Căminele Culturale, vizitele pastorale și altele.

Popularizând întovărășirile agricole și îndemnând credincioșii să intre în ele, preoții vor contribui la mărirea producției agricole, la întărirea succesului reformei bănești, la intensificarea schimbului de mărfuri dintre orașe și sate, la construirea unei vieți noi în satele Patriei noastre..

III Colectarea produselor vegetale pe anul 1952.

Prezidiul Marelui Adunări Naționale a Republicii Populare Române a emis un Decret pentru colectarea produselor agricole vegetale pe anul 1952, în vederea asigurării aprovizionării populației muncitoare, a industriei socialiste, și crearea unui fond de semințe selecționate, cât și pentru dezvoltarea schimbului dintre sat și oraș.

În baza art. 10 din acest Decret, Consiliul de Miniștri a dat o hotărîre dezvoltătoare, prin care, între altele, se stabilesc: împărțirea Raioanelor

in categorii de predare după condițiunile economico-naturale și fertilitate și clasarea gospodăriilor agricole individuale în grupe de structuri după întinderea terenului agricol ce folosesc; -- cotele, modul de impunere, colectare, predare și recepționarea cotelor, de predare de produse agricole vegetale supuse colectărilor pentru toate categoriile de gospodării agricole prevăzute în Decret; — prețurile produselor agricole vegetale predate obligatoriu, condițiunile de calitate ale acestor produse, termenele de predare și echivalentele; -- regimul de încasare al debitelor S.M.T. pentru plata în natură a muncilor agricole; — reducerile și scutirile.

Preoților le revine sarcina să popularizeze printre credincioșii țărani obligațiile legale pentru predarea către Stat a cotelor din produsele agricole, lămurindu-i cu cuvântul, în massă sau individual, dar mai ales cu exemplul personal.

Predarea cotelor este o datorie de onoare față de semenii noștri, față de Patrie, dar mai ales o contribuție de seamă pentru apărarea păcii, deci pentru belșug, pentru liniște, pentru fericirea noastră, a copiilor noștri, a tuturor celor ce muncesc cu brațele și cu mintea.

Consilier

OFICIALE - ADMINISTRATIVE

DUPĂ VIZITA ÎN ȚARĂ A P. F. PATRIARH ALEXANDRU III

**PATRIARHIA GRECO-ORTODOXA
A ANTIOHIEI ȘI ÎNTREGULUI ORIENT
DAMASC (SIRIA)**

1 Octombrie 1951

Sanctității Sale

PREA FERICITULUI JUSTINIAN
Patriarhul României

Sanctitatea Voastră, prea iubit frate și coliturghisitor întru Hristos!

Iată că a trecut aproape o lună de când am părăsit teritoriul prea minunatei Voastre Patrii.

Însoțiți de rugăciunile Voastre sfinte, cu ajutorul Domnului și Dumnezeului nostru am ajuns acasă deplin sănătoși și înviorați cu duhul, încărcăți cu cele mai frumoase impresii de timpul fericit petrecut de noi în mijlocul D-Voastră.

Profund impresionăți de căldura cu care am fost tratați, întorcându-ne acasă, am dat toată libertatea graiului nostru să mărturisească neîncetat sentimentul nostru de adâncă recunoștință pentru Prea Fericirea Voastră, care ați revărsat asupra noastră atâta prișositoare și deosebită grijă, atențiune, dragoste și ospitalitate, de care noi ne-am bucurat și sufletește și trupește, tot timpul petrecerii noastre în frățeasca comuniune cu Inalt Prea Fericirea Voastră.

Toate acestea nu se vor uita niciodată, căci s'au întipărit adânc și pentru vecie în inimile noastre de frați.

Vă rugăm să credeți, Prea iubite Frate, că clipele fericite petrecute împreună cu Voi și în mijlocul Vostru, au săpat în sufletele noastre adânci și neșterse urme, păstrând cele mai frumoase și plăcute amintiri despre atitudinea cu adevărat creștinească și frățească, pe care ați dovedit-o față de noi și pe care noi o prețuim nespus de mult și niciodată nu o vom uita.

Prea iubite întru Hristos Frate,

Ne simțim adânc îndatorați, copleșiți de obligațiuni și depășiți de posibilități de a vă răsplăti vreodată.

Singura noastră dorință și cea mai arzătoare este de acum să aflăm prilejul fericit de a vă avea și pe Sanctitatea Voastră ca oaspete scump al nostru și să vă putem răsplăti măcar într'o mică măsură marea datorie ce o avem față de Voi.

Rugăm neîncetat pe Cel de Sus să vă dăruiască deplină sănătate, să vă sporească puterile sufletești și trupești, pentru marea slujire arhipăstorală, spre slava Bisericii și propășirea poporului Vostru iubitor de Hristos, care a manifestat față de noi așa de alese sentimente de dragoste curată.

Încă odată exprimăm din toată inima toate mulțumirile noastre Sanctității Voastre, Prea Sfințitului Episcop Theotist, Părintelui Protoiereu Simion, întregului popor român și prea înțeleptului D-voastră Guvern, pentru toate cele ce s'au făcut nouă, cu ocazia sosirii în țara Voastră.

Vă rugăm să nu ne uitați în rugăciunile Voastre, după cum nici noi nu Vă vom uita și ne vom ruga pururea.

Impărtășind Sanctității Voastre dragostea noastră sinceră și frățească, mulțumirile, ca și devotamentul nostru, rămânem al Vostru întru Hristos prea iubitor frate și coliturghisitor.

(ss) † ALEXANDRU AL III-lea
Patriarhul Antiohiei și întregului Orient

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ȘEDIȚA ADUNĂRII EPARHIALE

S U M A R

Astăzi Joi 31 Ianuarie 1952 a avut loc sesiunea ordinară a Adunării Eparhiale a Sfinției Arhiepiscopii a Bucureștilor, sub președinția Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian.

Au fost de față următorii membri:

A. CLERICI: 1. Pr. Ciobănete Ilie; 2. Pr. Galaction Gala; 3. Diacon Prof. Dr. Nicolaescu Nicolae; 4. Pr. Ionescu Alexandru; 5. Pr. Prof. Dr. Rezuș Petre; 6. Pr. Popescu Emil; 7. Pr. Popescu Ioan; 8. Pr. Vlaiculescu Alexandru; 9. Pr. Pașoi Gheorghe; 10. Diacon Prof. Vasilescu Emilian.

B. MIRENI: 1. Dl. Alexandrescu Anton; 2. Dl. Cristescu Stelian; 3. Dl. Greceanu Carp; 4. Dl. Mazilescu Gheorghe; 5. Dl. Petre Alexandru; 6. Dl. Stănescu Virgil; 7. Dl. Stănică Gheorghe; 8. Dl. Stoian Iorgu; 9. Dl. Vasilescu Toma.

În afară de membrii Adunării Eparhiale au fost de față: Prea Cuviosul Arhimandrit Dr. Atanasie Gladcovschi, Vicarul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, PP. CC. Părinți Consilieri Administrativi Gheorghe Pașoi, Dr. Dumitru Cristescu, Dr. Gheorghe Soare, Dr. Virgil Godeanu și Simion Neaga, Pr. Vasile Dala, Inspector Eparhial, Diacon Gheorghe Ionescu, șeful contabilității eparhiale precum și PP. CC. Părinți: Protopop Vasile Ștefan, Protopop Alexandru Slăvescu, Pr. Alexandru Petcu și Pr. Aurelian Bălțeanu.

La orele 11 dim., în Paraclisul Palatului Patriarhal s'a săvârșit de către Prea Sfințitul Episcop Dr. Antim Nica, Vicar Patriarhal, înconjurat de soborul Catedralei Patriarhale, un Te-Deum, la care au luat parte toți membrii Adunării Eparhiale și funcționari dela Centrul Eparhial.

După Te-Deum, toți cei prezenți au trecut în sala Sinodală din Palatul Patriarhal, unde Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian a făcut apelul nominal al membrilor Adunării.

Constatăndu-se prezența a 19 membri din numărul total de 30, pe baza art. 96 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, putându-se aduce hotărâri valide. Înalt Prea Sfințitul Patriarh declară ședința deschisă, alcătuiindu-se biroul, având ca secretari pe: P.C. Pr. Ionescu Alexandru și pe Dl. Carp Greceanu.

Intrându-se în ordinea de zi, conform convocării trimisă fiecărui membru al Adunării Eparhiale sub Nr. 248/952, sunt prezentate rapoartele generale dela Secțiile Administrativ-Bisericesc, Administrativ-Cultural și Administrativ-Economic pe anul 1951, astfel:

I. *Raportul Administrativ Bisericesc* se dă spre cercetare Comisiunii bisericești formată din:

1. Diacon Nicolaescu Nicolae;
2. Preot Pașoi Gheorghe;
3. Dl. Stoian Iorgu;
4. Dl. Vasilescu Toma;
5. Dl. Mazilescu Gheorghe.

II. *Raportul Administrativ Cultural* se dă spre cercetare Comisiei Culturale formată din:

1. Preot Dr. Rezuș Petre;
2. Preot Prof. Gala Galaction;
3. Dl. Prof. Petre Alexandru;
4. Dl. Prof. Cristescu Stelian.

III. *Raportul Administrativ Economic* se dă spre cercetare Comisiei Economice formată din:

1. Preot Vlaiculescu Alexandru;
2. Preot Popescu Emil;
3. Dl. Alexandrescu Anton;

4. Dl. Stănescu Virgil.

5. Dl. Greceanu Carp.

Se trimit apoi din partea Adunării Eparhiale telegrame omagiale D-lui Prof. Dr. Constantin Parhon, Președintele Prezidiului Marelui Adunări Naționale a Republicii Populare Române, D-lui Dr. Petru Groza, Președintele Consiliului de Miniștri și D-lui Vasile Pogăceanu, Ministrul Cultelor, al căror cuprins se anexează la sumar.

La ora 13,30 se ridică ședința, pentru cercetarea rapoartelor și încheierea cuvenitor proces verbal și se revine la ora 15, când înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian dă cuvântul Prea Cucernicului Părinte Profesor Dr. Petre Rezuș, delegatul Comisiei Culturale, care citește procesul verbal asupra raportului general eparhial pe anul 1951, privind activitatea pe teren cultural-social, solicitând aprobarea din partea Adunării Eparhiale.

La discuții se înscrie Dl. Anton Alexandrescu, care cere o lămurire, în legătură cu acțiunea preoților întru îndeplinirea planului de Stat, la care Prea Cucernicii Părinți Consilieri Dr. Dumitru Cristescu și Dr. Virgil Godeanu, comunică Adunării că 502 preoți au făcut parte din echipele însărcinate cu colectarea cerealelor.

La întrebarea pusă de înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian în legătură cu aprobarea procesului verbal,

Adunarea Eparhială, în unanimitate, aprobă raportul general al Sectorului Cultural-Social, pe anul 1951.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian dă cuvântul Prea Cucernicului Diacon Prof. Dr. Nicolae Nicolaescu, delegatul Comisiei Administrative Bisericești, care citește procesul verbal în legătură cu activitatea desfășurată de Consiliul Eparhial, pe teren administrativ bisericesc, în cursul anului 1951, solicitând aprobarea lui.

Adunarea Eparhială, la propunerea înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, aprobă în unanimitate raportul general al Sectorului Administrativ Bisericesc, pe anul 1951.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh dă cuvântul Prea Cucernicului Părinte Alex. Vlaiculescu, delegatul Comisiei Economice, care citește procesul verbal asupra raportului general eparhial, pe anul 1951, privind activitatea pe teren economic-financiar.

Adunarea Eparhială, cu unanimitate, îl aprobă.

Se trece la discutarea contului de gestiune al Arhiepiscopiei Bucureștilor, pe anul 1951, care însumează:

La venituri Lei 140.911.067.—

La cheltuieli „ 139.914.353.— rezultând un excedent de lei 996.714, care s'a trecut la fondul eparhial.

Contul de gestiune fiind întocmit în conformitate cu scriptele contabile,

Adunarea Eparhială, cu unanimitate, îl aprobă.

Se trece la discutarea Contului de gestiune a Institutului Teologic de grad Universitar din București, care însumează:

La venituri Lei 25.908.502.—

La cheltuieli „ 25.025.513.—

precum și al Școlii de cântăreți bisericești, care însumează:

La venituri Lei 25.908.502.—

La cheltuieli „ 2.202.692.— cu un excedent de lei 67.479.

Conturile de gestiune amintite fiind întocmite în conformitate cu legile financiare,

Adunarea Eparhială, cu unanimitate, îl aprobă.

Raportul Comisiei Economice prezintă și proiectul de buget pe anul 1952, pentru următoarele unități bisericești:

a) Arhiepiscopia Bucureștilor, format din:

La venituri Lei 12.598.753.—

La cheltuieli „ 12.598.753.—

b) Institutul Teologic (Centrul București):

La venituri Lei 1.250.000.—

La cheltuieli „ 1.250.000.—

- c) Institutul Teologic (Centrul Curtea de Argeș):
 La venituri Lei 299.903.—
 La cheltueli „ 299.903.—
- d) Școala de cântăreți bisericești Plumbuita:
 La venituri Lei 132.680.—
 La cheltueli „ 132.680.—

Avându-se în vedere, pe de o parte că proiectele de bugete au fost întocmite în conformitate cu dispozițiunile legale și publicate în normativele Ministerului Cultelor Nr. 41764/950 și 25279/951, iar pe de altă parte că, pentru sarcinile cu caracter economic s'au efectuat 62,02%, iar restul 12,3% reprezintă cheltueli cu caracter administrativ, Adunarea Eparhială

în unanimitate, aprobă proiectele de buget amintite.

DIFERITE COMUNICARI ȘI PROPUNERI.

Se dă cuvântul D-lui Anton Alexandrescu, care face constatarea că cele ce s'au spus în parte anul trecut, n'au dat rezultate.

Pentru a ușura bunul mers al Administrației, crede că problema parohului să fie privită cu mai multă grijă. Să fie desemnați dintre cei mai deștoinici. Să fie verificat și recomandat dintre cei mai vrednici; dintre cei cari dau dovadă de seriozitate, de frațietate.

Dl. Virgil Stănescu se atașează observațiilor juste făcute de dl. Anton Alexandrescu, arătând că cearta dintre preoți începe dela bani. Neînțelegerile dintre preoți s'ar putea remedia cu ajutorul consiliilor parohiale, dar și aici este necaz. Preotul își strânge un număr de credincioși favoriti, pe care îi propune forului superior să-i aprobe în calitate de consilieri. Aceștia nu-și fac datoria. Epitropii la fel și de aici cearta și apoi lipsa de prestigiu.

Vorbește de parohia D-sale, unde nu s'a putut face controlul pangarului și al gestiunii, din cauza preotului, care conduce pangarul și refuză să fie cercetat. (Biserica Mihai Bravul, cu preoții I. Mihalcea și T. Leuștean).

Rotul acestor consilii parohiale este foarte mare, însă ele să fie constituite pe principiile regulamentelor. Prin ele s'ar lichida o mulțime de conflicte dintre preoți și s'ar ajunge la ridicarea prestigiului Bisericii.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian mulțumește D-lui Anton Alexandrescu pentru sugestiile date și fără să fi vorbit cu D-să, cei cari au fost de față au putut auzi cele ce s'au spus de Înalt Prea Sfinția Sa în conferința dela Institutul Teologic din Capitală, cu ocazia patronului din ziua de 30 Ianuarie 1952.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian arată că Dl. Aurel Nistor, membru în Adunarea Eparhială și ales ca membru în Consiliul Eparhial, din pricina ocupației și a mijloacelor de transport, n'a putut participa la nicio ședință a Consiliului Eparhial din anul 1951. Înalt Prea Sfinția Sa propune înlocuirea D-lui Aurel Nistor din Consiliul Eparhial, cu Dl. Marin Sulică, membru al Adunării Eparhiale.

Adunarea Eparhială, în unanimitate, potrivit art. 94 din Statut,

Aprobă alegerea D-lui Marin Sulică în calitate de membru în Consiliul Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Tot Înalt Prea Sfințitul Patriarh arată că, începând dela data de 1 Februarie 1952, potrivit Deciziei Nr. 1/952 și confirmării din partea Onor. Minister al Cultelor, P.C. Părinte Alexandru Ionescu este chemat în funcția de Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, și în această calitate, potrivit art. 104, al. 2, prezidează ședințele Consiliului Eparhial, având vot deliberativ. Înalt Prea Sfinția Sa propune ca în locul de membru al Consiliului Eparhial, devenit vacant prin trecerea P.C. Pr. Alexandru Ionescu ca Vicar, să fie ales P.C. Diacon Dr. Nicolae Nicolaescu, membru în Adunarea Eparhială.

Adunarea Eparhială, în virtutea drepturilor acordate de art. 94 din Statut, în unanimitate

Aprobă alegerea P.C. Diacon Prof. Dr. Nicolae Nicolaescu în calitate de membru în Consiliul Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

In continuare. Inalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian spune următoarele:

*Prea Cucernici Părinți,
Domnilor Membri,*

Peste o lună de zile se implinesc patru ani de când am luat conducerea Eparhiei Bucureștilor. Tot acum se implinesc patru ani de când a fost și alegerea deputaților în Marea Adunare Națională. În acest timp s'au succedat multe evenimente.

Am pornit la drum cu o serie de colaboratori, pe care Domnia Voastră îi cunoașteți și cu care am dus patru ani sarcinile Eparhiei noastre, după puterile noastre. În locul lor au fost numiți de Noi:

a) În locul Prea Curiosului Atanasie Gladcoșchi, Prea Cucernicul Părinte Alexandru Ionescu, fost Inspector General în Administrația Patriarhală;

b) În locul Prea Cucernicului Părinte Gheorghe Soare, Prea Cucernicul Părinte Alexandru Săvescu, Protoiereul Raionului Ploești;

c) În locul Prea Cucernicului Părinte Dumitru Cristescu, Prea Cucernicul Părinte Vasile Ștefan, Protoiereul Raionului 28 August din Capitală;

d) În locul Prea Cucernicului Părinte Simion Neaga, Prea Cucernicul Părinte Alexandru Petcu, parohul Bisericii Sf. Dumitru-Colentina;

e) În locul Prea Cucernicului Părinte Vasile Dăia, a fost numit ca Inspector Eparhial Prea Cucernicul Părinte Aurel Bălțeanu, parohul Bisericii Uniunea Voluntarilor, din Capitală.

Prin urmare, încheind lucrările noastre pe anul 1951, se încheie și munca pe care o depuneau la resortul lor, vechii consilieri administrativi, iar pe data de 1 Februarie 1952, Prea Cucernicul Părinte Alexandru Ionescu, împreună cu noii Consilieri Administrativi își vor lua în primire posturile de conducere, la Arhiepiscopia Bucureștilor.

Aducându-vă acestea la cunoștință, vă rugăm să acceptați primirea demisiilor vechilor consilieri și să aprobați numirea celor noi.

Adunarea Eparhială, cu unanimitate, ia act de schimbarea făcută. aprobă numirile celor noi și felicită pe cei numiți și prezentați de Inalt Prea Sfințitul Patriarh.

P.C. Pr. Dr. Gh. Soare, toștul titular al postului de Consilier Administrativ dela Sectorul Administrativ Bisericesc, în numele colegilor cari se întorc la parohii, mulțumește I.P.S. Patriarh pentru încrederea pe care le-a arătat-o în cei patru ani de colaborare, asigurându-l de devotamentul lor și pe viitor.

După aceea ia cuvântul P.C. Pr. Alexandru Ionescu, în numele P.C. Sale ca Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor și al noilor Consilieri dela Sfânta Arhiepiscopie, rostind următoarele:

Inalt Prea Sfințite și Prea Fericite Părinte Patriarh,

Sunt chemați noi preoți la conducerea Sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor. Intre aceștia se găsește și persoana mea. În numele celor noi chemați rostesc, acum la începutul activității noastre, cele cuvenite:

Noi nu venim cu un program. Adunarea Eparhială ne-a dat ca program doar executarea proiectului de buget.

Programul nostru — în general vorbind — este așa după cum ne-ați indicat Inalt Prea Sfinția Voastră, o mai strânsă colaborare cu Statul nostru de democrație populară.

Lupta pentru pace va fi întâiul și cel mai prețios program al activității noastre.

Pe cei noi numiți îi cunoașteți: Părintele Vasile Ștefan, Protopop al orașului București, fost Consilier Patriarhal, preot cu o foarte frumoasă pregătire teologică, preot care a îndrumat preoțimea Bucureștilor pe calea noilor orânduieli, cu o capacitate pe care puținii o au.

Părintele Alexandru Petcu, paroh al bisericii Sf. Dumitru-Colentina, parohie fruntașă în București, preot cu aleasă pregătire teologică, cinstit și priceput, gospodar al treburilor parohiale, s'a evidențiat în lupta pentru pace în parohia respectivă.

Părintele Alexandru Săvescu, Protoiereu al Raionului Ploești-Prahova, Protopop conștiincios și meticolos în administrația bisericească.

Părintele Aurel Bălteanu, parohul bisericii Uniunea Voluntarilor, din București, preot tânăr, cinstit, capabil, zelos în lupta pentru pace, s'a evidențiat în această acțiune și avem nădejde că ne va fi de mare ajutor.

Așa vi se prezintă, în scurte cuvinte, noii aleși pe care i-ați chemat a vă fi apropiați colaboratori.

Noi toți vă răspundem cu sinceritate la chemarea ce ne-ați făcut și cred că sub conducerea Înalt Prea Sfinției Voastre, vom reuși ca lupta pentru pace să fie mai activă, mai rodnică.

Cu aceste gânduri venim în fața Înalt Prea Sfinției Voastre, mulțumindu-vă pentru cinstea ce ne-ați făcut și asigurându-vă de tot concursul și devotamentul nostru.

Întru mulți și fericiți ani, Înalt Prea Sfințite și Prea Fericite Patriarh!

Dl. profesor universitar Virgil Stănescu, membru în Adunarea Eparhială și în Consiliul Eparhial, face propunerea ca noul Consiliu să întocmească un plan de lucru concret, practic, pe anul acesta, arătându-se dela început despre ce e vorba, fiind împotriva prezentării referatelor în fața Consiliului, spontan și grăbit. Cere ca acest plan să cuprindă sarcinile principale ale fiecărui sector de muncă dela Centrul Eparhial, în amănunțime, nu numai în linii generale, și să se fixeze termenele lor și persoanele care răspund de executarea lor. Să se arate metodele de rezolvat și răspunderea pe care o va lua cel care face propunerea. Insistă ca acest plan să fie făcut cât mai repede, chiar până la sfârșitul săptămânii și să fie împărțit pe trimestre; aceasta pentru ca la sfârșitul primului trimestru responsabili sectoarelor să poată prezenta în plenum Consiliului referatul în legătură cu ce a putut sau ce n'a putut îndeplini, căutându-se posibilitățile de îndreptare, prin găsirea unor noi metode de lucru.

Membrii Consiliului Eparhial trebuie să aducă servicii efective și pentru aceea se cere o mai strânsă legătură între membrii Consiliului și responsabili resoartelor.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh, după ce mulțumește D-lui Prof. Virgil Stănescu pentru propunerea făcută, recunoaște că una din lipsurile consilierilor noștri a fost aceea de a nu fi ținut contactul strâns cu ceilalți membri din Consiliu. Permanența noastră, spune Înalt Prea Sfinția Sa, a lucrat în circuit restrâns. Consiliul Eparhial trebuie să fie antrenat în muncă. Din Consiliu trebuie să meargă cineva lângă consilierul de resort, atunci când se simte nevoia, fiindcă consilierul dela un resort nu are numai răspunderea, de a elabora un program, ci mai ales aceea de a aduce la îndeplinire propunerile făcute. Este bine ca în diferite munci ca: procurarea de materiale, recepționarea de lucrări, etc., să ia parte și câte unul din membrii Consiliului Plener.

Pentru ca să se înlățuiască acest deziderat, Consiliul Eparhial va ține săptămâna viitoare, după amiază, atâtea ședințe câte vor fi de trebuință, cercetând bugetul și fixându-se planul despre care s'a vorbit și pe care eu îl aprob întocmai.

După acestea, Înalt Prea Sfințitul Patriarh continuă spunând:

În urma referatelor prezentate de Comisiile Adunării și completate în discuțiile acute, mie îmi rămâne foarte puțin de spus.

Activitatea care s'a desfășurat pe anul trecut la Arhiepiscopia Bucureștilor a atins aproape toate obiectivele, afară de Sectorul Economic, unde munca și realizările au fost mai grele. Nu s'a putut îndeplini tot ceea ce s'a planuit. Cu toate acestea, lucrările au un procentaj mai mare ca în anul 1950. Nădăjdum însă, că prin aportul noilor Consilieri, Sectorul Economic să ia un nou avânt.

Sectorul economic n'a raportat despre existența cooperativelor meșteșugărești, care au luat ființă în cursul anului 1951 în mănăstirile de maici din Eparhie, care au dat un număr împărtit de membre, față de cel din anul 1950.

Îmi pun toată nădejdea în noii mei Consilieri Administrativi, conduși de Părintele Vicar Alexandru Ionescu și cer muncă și muncă, cu timp și fără timp.

Prea Cucernicul Părinte Vicar Alexandru Ionescu a fixat cele mai importante sarcini ale noului Consiliu Eparhial: colaborarea cu Statul și lupta pentru apărarea păcii.

Eu îmi pun toată nădejdea în puterile lor de muncă și cred că viața Eparhiei Bucureștilor va fi și mai înfloritoare, prin munca desfășurată de noii mei colaboratori.

Le urez din toată inima ca ei să se poată învrednici la vremea lor, când se vor întoarce la parohii, de dragostea și de prețuirea Chiriarhului lor.

Se vor putea mândri că au fost colaboratorii mei și vor da Bisericii ceea ce ea are nevoie, atunci când vor realiza cea mai grea muncă, aceea de a ridica preoțimea la locul ei de cinste.

Cu acest gând, le urez succes în munca de rodnică colaborare cu regimul de democrație populară, făcând o viață cât mai plăcută poporului nostru.

Mulțumesc din toată inima membrilor Adunării Eparhiale, cari și de data aceasta au participat la ședințele noastre, colaborând într-o tîmută academică, pentru rezolvarea problemelor ce interesează Biserica. Rog pe fiecare să se facă soli ai Bisericii în lupta pentru apărarea păcii și de sprijinirea Statului de democrație populară, în munca de ridicare a poporului; căci acesta este drumul trasat și de Sfântul Sinod și rog pe noul Consiliu Eparhial să fie cât mai atent în luarea de măsuri, asigurând pe fiecare că eu nu iau dinainte nicio hotărîre și nu sîlesc conștiința nimănui.

Rog pe Bunul Dumnezeu să reverse harul și binecuvîntarea Sa asupra Domniilor Voastre, asupra clerului și asupra credincioșilor pe care-i reprezentați.

Ședința s'a ridicat la ora 18.

Drept care s'a redactat prezentul proces-verbal.

PREȘEDINTE,

• ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT,

(ss) † JUSTINIAN

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

SECRETAR GENERAL,

(ss) Pr. Alexandru Ionescu

SECRETAR,

(ss) Pr. Const. L. Hașcău

MIȘCAREA PERSONALULUI BISERICESC

I. TRANSFERARI.

a) Protoierei:

1. *Temei Nr. 14025/951.* — P.C. Protoiereu V. Gregorian se transferă, pe data de 1 Oct. 1951, dela Raionul Lenin la Raionul 1 Mai, București.

2. *Temei Nr. 14025/951.* — P. C. Protoiereu Spiridon Andreescu se transferă, pe data de 1 Oct. 1951, dela Raionul N. Bălcescu la Raionul Lenin, București.

b) Preoți:

1. *Temei Nr. 14674/951.* — Preotul Gh. Tilea se transferă dela biserica Sf. Spiridon Nou, cu post cu tot, la biserica Sf. Alexe București, pe data de 1 Nov. 1951. Adresa Ministerului Cultelor Nr. 23600/951.

2. *Temei Nr. 13370/16196/951.* — Preotul Coman Dumitru, dela parohia Ulmu, Raionul Călărași, se transferă cu bugetul său la parohia Rași, Raionul Lehliu, pe data de 1 Dec. 1951.

3. *Temei Nr. 13558/951.* — Preotul Teodor Bugeanu, dela parohia Săliște de Vascău, Raionul Beiuș, Regiunea Bihor, se transferă la parohia Mehedința, Raionul Cricov, Prahova, pe data de 1 Dec. 1951.

4. *Temei Nr. 13588/16196/951.* — Preotul Constantinescu Ioan dela parohia Cobia, Raionul Găești, se transferă în postul II de preot la parohia Ghimpați, Raionul Mihăilești, pe data de 1 Dec. 1951.

5. *Temei Nr. 14626/16196/951.* — Preotul Dumitru Popescu dela parohia Grivița, Raionul Slobozia, se transferă la parohia Oltina, Raionul Fetești, pe data de 1 Dec. 1951.

6. *Temei Nr. 16106/951.* — Preoții Stoicescu Dumitru, dela parohia Fînta și Zamfir Gheorghe, dela parohia Petroșani, Raionul Ploești, se transferă reciproc, pe data de 1 Dec. 1951.

7. *Temei Nr. 15853/951.* — Preotul Atanasie Budeanu dela parohia Sandra, Raionul Sânnicolaul Mare, Regiunea Timișoara, se transferă în postul de preot extrabugetar la parohia Rădoești, Raionul Vârtoapele, pe data de 1 Dec. 1951.

8. *Temei Nr. 16833/951.* — Preoții Nicolae Petrescu dela parohia Lăculețe, Raionul Prahova, și Traian Davidoiu dela parohia Mircea Vodă, Raionul Răcari, se transferă reciproc pe data de 1 Ian. 1952.

9. *Temei Nr. 16837/951.* — Preotul Ioan Parocescu și diaconul Gh. Vârzaru, dela Biserica Rusă se transferă, pe data de 1 Ianuarie 1952, cu post cu tot, întâiul la biserica Bucur din Capitală și al doilea la Sf. Mănăstire Tîgănești.

10. *Temei Nr. 16801/951.* — Preotul pensionar Ioan Popescu-Călinești se transferă dela biserica Sf. Vineri Nouă la biserica Domnița Bălașa; preotul Vladimir Bărjoveanu dela parohia Parcul Călărași se transferă la biserica Sf. Vineri Nouă, cu post cu tot; preotul Gh. Popescu-Argeș, dela biserica Domnița Bălașa se transferă cu postul său la biserica Parcul Călărași, pe data de 1 Ian. 1952.

11. *Tem. Nr. 13869/16377/951.* — Preotul Marin Stănescu dela mănăstirea Viforâta se transferă cu postul său la parohia Viforâta, Raionul Târgoviște.

12. *Temei Nr. 803/952.* — Preoții Leon Enăchescu dela parohia Moșuni, Raionul Tg. Mureș și Toader Constantin, dela parohia Negroești, Raionul Ploești, se transferă reciproc, pe data de 1 Dec. 1951.

13. *Temei Nr. 14476/951.* — Preotul Tudorache Vasile dela parohia Brăilița, Raionul Fetești, se transferă la parohia Golășei, Raionul Călmățui, Regiunea Galați, pe data de 1 Oct. 1951.

14. *Temei Nr. 412/952.* — Preotul Ștefănescu Mihail dela parohia Cioara, Raionul Turnu Măgurele, se transferă cu bugetul său, pe data de 1 Ian. 1952, la parohia Oiteni, Raionul Vârtoapele.

15. *Temei Nr. 15585/951.* — Prea Cuvioșii Protosingheli Meletie Petcu dela mănăstirea Curtea de Argeș și spiritual la Centrul de Înărmare Misionară Curtea de Argeș, se transferă reciproc cu P.C. Protosinghel Iasim Neagu, preot și stareț al mănăstirii Negru Vodă, Câmpulung, pe data de 1 Dec. 1951 și Onor. Minister al Cultelor recunoaște cu adresa Nr. 23925/951.

16. *Temei Nr. 12616/951.* — Ieromonahul Iosif Barbu se transferă dela mănăstirea Cernica în post de preot slujitor la schitul Dragoslavele, Raionul Muscel, pe data de 1 Sept. 1951 și Onor. Minister al Cultelor recunoaște cu Decizia Nr. 19708/951.

17. *Temei Nr. 12744/951.* — Părintele Sofian Boghiu dela mănăstirea Antim se transferă la mănăstirea Neamț, în post de preot și Onor. Minister al Cultelor recunoaște cu Decizia Nr. 20340/951, pe data de 1 Oct. 1951.

c) Cântăreți bisericești.

1. *Temei Nr. 13502/15399/951.* — Cântărețul Vasile Zălătușcă, dela parohia Sf. Treime-Urziceni, se transferă în postul de cântăreț la parohia Alexeni, Raionul Urziceni, pe data de 1 Sept. 1951.

2. *Temei Nr. 13961/951.* — Cântărețul Ioan I. Constantin dela parohia Tămădăul Mic, Raionul Brănești, se transferă la parohia Ileana, Raionul Lehliu, pe data de 1 Sept. 1951.

3. *Temei Nr. 11999/13961/951.* — Cântărețul Ioan Agachi dela parohia Hiciungi II, Roman, se transferă la parohia Sf. Nicolae Buzești, pe data de 1 Sept. 1951.

4. *Temei Nr. 13368/951.* — Cântărețul Petre Oprea Iaurum, dela parohia Peret II, se transferă la parohia Peret III, pe data de 1 Oct. 1951.

5. *Temei Nr. 13238/951.* — Cântărețul Grigore M. Nicolae, dela parohia Roseți I, Raionul Călărași, se transferă în post de cântăreț la parohia Roseți III, același Raion, pe data de 1 Oct. 1951.

6. *Temei Nr. 12134/13961/1951.* — Cântărețul Chiril Mardarie dela parohia Crucea, Raionul Călărași, se transferă în post de cântăreț la parohia Mircea Vodă, același Raion, pe data de 1 Sept. 1951.

7. *Temei Nr. 15101/15399/1951.* — Cântărețul Ioan M. Traian dela biserica Oborul Vechiu, București, se transferă cu postul său la biserica Iancu Vechiu, București, și Onor. Minister al Cultelor recunoaște cu adresa Nr. 24101/1951, pe data de 1 Nov. 1951.

8. *Temei Nr. 14661/1951.* — Cântărețul Stelian Popescu dela parohia Valea Lungă-Cricov, Raionul Fucioasa, se transferă în post de cântăreț la parohia Viși-nești, același Raion, pe data de 1 Dec. 1951.

9. *Temei Nr. 14425/1951* — Cântărețul Coțoagă Ioan, dela parohia Sf. Ilie Gorgan, București, se transferă în postul I de cântăreț la parohia Maica Domnului Aquila, București, pe data de 1 Dec. 1951, și Onor. Minister al Cultelor recunoaște cu adresa Nr. 24659/1951.

10. *Temei Nr. 15939/1951-288/1952.* — Cântărețul Constantin Florea dela parohia Sf. Vineri-Ploești, se transferă în post de cântăreț la parohia Maica Precista-Ploești, pe data de 1 Ian. 1952.

d) Personal administrativ și îngrijitor.

1. *Temei Nr. 15393/1951.* — Rafila Câmpeanu, îngrijitoare la Institutul Teologic Universitar, București, categ. 1/1, se transferă reciproc cu Ioana Draica, spălătoreasă la Școala de cântăreți bisericești, luând una postul celeilalte, pe lata de 1 Dec. 1951 și Onor. Minister al Cultelor recunoaște cu adresa Nr. 22540/1951.

2. *Temei Nr. 16494/1951.* — Diaconul Pavel Zuzu se transferă dela Fondul de Credit în postul de contabil la Școala de cântăreți bisericești dela mănăstirea Plum-buita, pe data de 15 Dec. 1951.

II. ANGAJARI.

a) Protoierei:

1. *Temei Nr. 413/1952.* — Preotul Alexandru Delcea dela biserica Belu, numit în postul de Protoiereu al Raionului N. Bălcescu, București, este recunoscut de Onor. Minister al Cultelor, pe data de 1 Ian. 1952, cu Decizia Nr. 27266/1951.

2. *Temei Nr. 15896/1951.* — P.C. Preot Mihail Țiței dela parohia Fetești-Gară, numit în postul de Protoiereu al Raionului Fetești-Ialomița, este recunoscut de Onor. Minister al Cultelor cu Decizia Nr. 24270/1951, pe data de 1 Nov. 1951.

b) Preoți:

1. *Temei Nr. 15715/1951.* — Tânărul Iiescu Nicolae, în baza examenului de capacitate pentru preoție, a fost numit în postul de preot ajutor la parohia Răscuenii de Sus, Raionul Alexandria și i se recunoaște angajarea de Onor. Minister al Cultelor, prin Decizia Nr. 24768/1951, pe data de 1 Dec. 1951.

2. *Temei Nr. 16373/1951.* — Preotul Ilinca C. Ioan, nou hirotonit pe seama parohiei Adormirea-Uriiați, Raionul Cricov, i se recunoaște angajarea de Onor. Minister al Cultelor cu Decizia Nr. 25790/1951, pe data de 1 Dec. 1951.

3. *Temei Nr. 15052/1951.* — Preotul Bădescu Scariat, numit și hirotonit în postul de preot paroh al parohiei Purcăreni, Raionul Vârtoapele, i se recunoaște angajarea de Onor. Minister al Cultelor cu Decizia Nr. 24768/1951, pe data de 1 Dec. 1951.

4. *Temei Nr. 15058/1951.* — Preotul Mușat Gr. Petre, numit și hirotonit preot II la parohia Brânceni, Raionul Alexandria, i se recunoaște angajarea prin Decizia Onor. Minister al Cultelor Nr. 24768/1951, pe data de 1 Dec. 1951.

5. *Temei Nr. 15401/1951.* — Preotul Dumitru Tacea dela parohia Pantazi, Raionul Cricov, se recunoaște în post bugetar de preot prin Decizia Nr. 24268/1951 a Onor. Minister al Cultelor, pe data de 1 Nov. 1951.

6. *Temei Nr. 15401/1951.* — Preotul Vasile Troșan dela parohia Deparați Hârlești, Raionul Vârtoapele, se recunoaște în post bugetar de preot, prin Decizia Nr. 24268/1951 a Onor. Minister al Cultelor, pe data de 1 Dec. 1951.

7. *Temei Nr. 15401/951.* — Preotul Alexandru Popescu dela parohia Conțeștii de Jos, Raionul Râcari, se recunoaște în post de preot bugetar, prin Decizia Nr. 24268/1951 a Onor. Minister al Cultelor, pe data de 1 Nov. 1951.

8. *Temei Nr. 16372/951.* — Preoții Bogdan Nicolae, dela parohia Hodărăști, și N. Panaitescu dela parohia Drăgănești, filiala Meri, Raionul Ploești, au fost recunoscuți în posturi bugetare de Onor. Minister al Cultelor cu Decizia Nr. 25654/951, pe data de 1 Dec. 1951.

9. *Temei Nr. 16374/951.* — Următorii preoți au fost recunoscuți în posturi bugetare, prin Decizia Nr. 25791/951 a Onor. Minister al Cultelor, pe data de 1 Decembrie 1951:

Constantin Lupașcu, parohia Braniștea, Raionul Giurgiu; Vasile Toma, parohia Hagiești, Raionul Brănești; Constantin Călinescu, parohia Iazurile, Raionul Târgoviște; Damian Popa, parohia Bujoru II, Raionul Zimnicea; Nicolae N. Hanumolo, parohia Hăbud, Raionul Ploești; Nicolae Ștefănescu; parohia Cojasca, Raionul Ploești; Gh. Mirică, parohia Glodeni, Raionul Pucioasa; Ciuplan Nicolae, parohia Cocani, Raionul Râcari.

10. *Temei Nr. 17293/951.* — Preotul Ioan Teneș dela parohia Sbârcea, Raionul Vidra, se recunoaște în postul de preot bugetar prin Decizia Onor. Minister al Cultelor Nr. 25195/951, pe data de 1 Dec. 1951.

11. *Temei Nr. 16372/951.* — Preotul Andronescu Marin, dela parohia Cornățel, Raionul Râcari, se recunoaște în postul de preot bugetar, prin Decizia Nr. 25654/951, pe data de 1 Dec. 1951, de către Onor. Minister al Cultelor.

12. *Temei Nr. 16374/951.* — Preotul Mihail Avramescu, dela biserica Stavropoleos, București, Raionul Tudor Vladimirescu, este recunoscut în postul de preot bugetar, prin Decizia Nr. 25791/951, pe data de 1 Dec. 1951.

13. *Temei Nr. 14729/951.* — Ierodiacnul Emilian Andrei, numit în postul de stareț la Sf. Mănăstire Cheia, Raionul Teleajen, i se recunoaște angajarea pe data de 1 Nov. 1951, prin Decizia Nr. 23414/951 a Onor. Minister al Cultelor.

14. *Temei Nr. 14511/951.* — P.C. Protosinghel Gherasim Bica, numit în postul de spiritual categoria 4/3 la mănăstirea Plumbuita, detașat la Centrul de Indrumare Misionară dela Curtea de Argeș, i se recunoaște angajarea prin Decizia Nr. 22853/951, în postul respectiv, pe data de 1 Nov. 1951.

15. *Temei Nr. 11646/951.* — Tânărul Dumitrescu Florea Dițu, licențiat al Institutului Teologic Universtar, Cluj, se numește în postul de preot la parohia Matiaș, filiala Alârnați, Raionul Teleajen și Onor. Minister al Cultelor, cu adresa Nr. 24899/951 consimte la hirotonia sa.

16. *Temei Nr. 13963/951.* — P.C. Protosinghel Justinian Dalea, numit în postul de preot la mănăstirea Antim i se recunoaște angajarea de către Onor. Minister al Cultelor, pe data de 1 Oct. 1951.

c) Cântăreți bisericești.

1. *Temei Nr. 12573/951.* — Nicolae Dumitrescu se angajează în postul de cântăreț la parohia Secăria, Raionul Sinala, pe data de 1 Ian. 1951, dată de când prestează servicii.

2. *Temei Nr. 11990/951.* — Mircea I. Ilie se angajează în postul de cântăreț la parohia Ștefăneștii de Sus, Raionul Snagov, pe data de 1 Sept. 1951.

3. *Temei Nr. 12379/951.* — Constantin B. Nicolae se angajează în postul II de cântăreț al parohia Pisc, Raionul Snagov, pe data de 1 Sept. 1951.

4. *Temei Nr. 12526/951.* — Dinu Gh. Spiridon se angajează în postul de cântăreț la filiala Voinești, parohia Voinești, Raionul Târgoviște, pe data de 1 Sept. 1951.

5. *Temei Nr. 13268/951.* — Anghel Nicolae Tudor se angajează în postul de cântăreț la parohia Cernica, Raionul Brănești, pe data de 1 Oct. 1951.

6. *Temei Nr. 13657/951.* — Ionescu Vasile se angajează în post de cântăreț bugetar, categoria 1/2, la parohia Tudor Vladimirescu-Canal, Raionul Lenin, pe data de 1 Oct. 1951 și i se recunoaște angajarea cu Decizia Nr. 21794/951 a Onor. Minister al Cultelor

7. *Temei Nr. 13238/951.* — Nicolae Trăilă se angajează în postul de cântăreț I, la parohia Belltori I, Raionul Roșiorii de Vede, pe data de 1 Oct. 1951.

8. *Temei Nr. 15592/951.* — Ștefan Țepordei cântăreț la parohia Bumbăcari, Raionul Lenin, București, se angajează în post bugetar, pe data de 1 Nov. 1951, și se recunoaște cu Decizia Nr. 24554/951.

9. *Temei Nr. 14224/951.* — Ilie Cărciu se angajează în post de cântăreț bugetar, categoria 1/2, la parohia Sf. Apostoli, Raionul Lenin, și se recunoaște prin Decizia Nr. 22503/951 a Onor. Minister al Cultelor, pe data de 1 Nov. 1951.

10. *Temei Nr. 14729/951.* — Cântărețul Grigore Lupulescu, dela biserica Sf. Dumitru-Postă, Raionul T. Vladimirescu, se angajează în post bugetar la aceeași parohie, pe data de 1 Nov. 1951 și Onor. Minister al Cultelor recunoaște angajarea cu Decizia Nr. 23413/951.

11. *Temei Nr. 17895/952.* — Lupulescu Ioan se angajează în post de cântăreț bugetar la parohia Parcul Ghencea, Raionul Lenin categoria 1/2 și se recunoaște angajarea de Onor. Minister al Cultelor prin Decizia Nr. 26732/951, pe data de 1 Decembrie 1951.

12. *Temei Nr. 16373/951.* — Cântărețul Ioan Mihalache se angajează în post de cântăreț bugetar la parohia Mănăstirea Văleni de Munte, Raionul Teleajen, categoria 1/2, și se recunoaște de Onor. Minister al Cultelor cu Decizia Nr. 25651/951.

13. *Temei Nr. 16373/951.* — Cântărețul Rizea Pompiliu se angajează în post de cântăreț bugetar la parohia Izvorul Tămăduirii, Raionul Lenin, Categoria 1/2, și Onor. Minister al Cultelor recunoaște angajarea cu Decizia Nr. 25790/951, pe data de 1 Decembrie 1951.

14. *Temei Nr. 13663/951.* — Gh. Olaru se angajează în post de cântăreț la parohia Dragomirești Vale, Raionul Răcari, pe data de 1 Aprilie 1951, de când prestează serviciu.

15. *Temei Nr. 13897/951.* — Vasile C. Vasile se angajează în post de cântăreț II la parohia Cătunu, Raionul Plocești, pe data de 1 Dec. 1951.

16. *Temei Nr. 14568/951.* — Paraschiv Alexandru se angajează în post de cântăreț la parohia Podișor, Raionul Roșiorii de Vede, pe data de 1 Dec. 1951.

17. *Temei Nr. 15189/951.* — Gheorghe A. E. Dumitru se angajează în post II de cântăreț la parohia Al. Odobescu, Raionul Călărași, pe data de 1 Dec. 1951.

18. *Temei Nr. 15404/951—288/952.* — Cântărețul Constantin Avramescu se angajează în post de cântăreț la parohia Moșteni Dobrotești, Raionul Vidra, pe data de 1 Dec. 1951.

19. *Temei Nr. 13760/951.* — Ieromonahul Efreim Marandici se angajează în post de cântăreț la Sf. Mănăstire Cernica, plătit din fonduri proprii, categoria 1/3 și Onor. Minister al Cultelor ia act cu adresa Nr. 21520/951, pe data de 1 Sept. 1951.

d) Personal didactic.

1. *Temei Nr. 14915/951.* — Angajările preotului Grigore Constantin și Arhimandritului Ghenadie Nițoiu, ca profesori la Școala de cântăreți bisericesti Plumbuita-București, se recunosc de Onor. Minister al Cultelor cu Decizia Nr. 23608/951, pe data de 15 Octombrie 1951.

e) Personal administrativ și îngrijitor.

1. *Temei Nr. 13657/951.* — Dl. Petre Partenie, angajat în post de referent principal, categoria 7/3, la Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor, se recunoaște de către Onor. Minister al Cultelor cu Decizia Nr. 21792/951, pe data de 1 Octombrie 1951.

2. *Temei Nr. 13902/951.* — Dl. Mihail Wagner se angajează în postul de bibliotecar șef, categoria de salarizare 10/3, la Institutul Teologic Universitar din București, pe data de 1 Oct. 1951 și se repartizează pe aceeași dată la Centrul de Indrumare Misionară dela Curtea de Argeș, cu atribuțiuni de contabil-secretar, iar Onor. Minister al Cultelor recunoaște angajarea cu Decizia Nr. 21943/951.

3. *Temei Nr. 16154/951.* — Preotul Gheorghe I. Ghenghea, dela parohia Cărămidarii de Jos, se angajează în postul de secretar la Protoieria Raionului 1 Mai, Bu-

curești, categoria de salarizare 5/3, cu atribuțiuni și de grețier la cele trei Consistorii: Disciplinar Protopopesc al Capitalei, Eparhial și Central Bisericesc, pe data de 1 Ianuarie 1952.

4. *Temei Nr. 14729/951.* — Ieromonahul Candu Nicolae se angajează în post de îngrijitor la mănăstirea Cernica, categoria 1/3, pe data de 1 Nov. 1951.

5. *Temei Nr. 15112/951.* — Profiran Ion se angajează, pe data de 1 Nov. 1951, în post de îngrijitor la Centrul de Indrumare Misionară dela Curtea de Argeș.

6. *Temei Nr. 13657/951.* — Preotul Panait Toporaș se angajează pe data de 1 Oct. 1951 în post de referent șef, categoria 7/1, la Arhiepiscopia Bucureștilor și Onor. Minister al Cultelor recunoaște angajarea cu Decizia Nr. 21812/951.

7. *Temei Nr. 125/952.* — Elena Rucăreanu se angajează, pe data de 1 Sept. 1951, în post de îngrijitor la vila Institutului Teologic Universitar din București, dela Bugteni, categoria 1/1.

8. *Temei Nr. 125/952.* — Grigore Alexandru, Maria Mihăilă, Ioana Ghiță, se angajează, pe data de 15 Oct. 1951, la Institutul Teologic Universitar din București, în posturi de îngrijitori, categoria 1/1.

III. DEMISII.

1. *Temei Nr. 14025/951.* — Preotul Marius Constantinescu demisionează din postul de Protolereu al Raionului 1 Mai, București, pe data de 1 Oct. 1951.

2. *Temei Nr. 14009/951.* — Cântărețul Stamate Măslină dela parohia Cloffinceni, Raionul Snagov, a demisionat pe data de 1 August 1951.

3. *Temei Nr. 16844/951.* — Cântărețul Andrei C. Dumitrache dela parohia Stănești, Raionul Răcari, a demisionat pe data de 30 Sept. 1951.

4. *Temei Nr. 122/952.* — Cântărețul Ioan M. D. Pietrosu dela parohia Orbeasca de Jos II, Raionul Vărtoapele, a demisionat pe data de 20 Oct. 1951.

5. *Temei Nr. 16373/951.* — Cântărețul Marius Trifu, dela parohia Sf. Nicolae-Călărași, a demisionat pe data de 1 Noembrie 1951.

6. *Temei Nr. 16532/951.* — Popescu Gheorghe, lucrător, a demisionat pe data de 5 Noembrie 1951, dela Turnătoria de lumânări a Arhiepiscopiei Bucureștilor.

7. *Temei Nr. 17292/951.* — Cântărețul Marin Hodivoianu dela parohia Sf. Gheorghe-Giurgiu, a demisionat pe data de 10 Dec. 1951.

8. *Temei Nr. 15325/951.* — Cântărețul Dumitru Stanciu, dela parohia Cartojani II, Raionul Crevedia, a demisionat pe data de 1 Nov. 1951.

9. *Temei Nr. 17804/1703/951.* — Preotul Lambru Mangu, a demisionat din postul de contabil al Școlii de cântăreți bisericești din București, pe data de 1 Decembrie 1951.

IV. DECESE.

1. *Temei Nr. 14417/951.* — Preotul Nicolae Balotescu dela parohia Sf. Treime-Plocești, a decedat la 8 Oct. 1951.

2. *Temei Nr. 14500/951.* — Preotul Ioan Popescu dela parohia Ceptura I, Raionul Cricov, a decedat la 25 Octombrie 1951.

V. SCHIMBARI IN CONDUCEREA OFICIULUI PAROHIAL.

1. *Temei Nr. 15003/951.* — Preotul Vasile Ionescu se numește paroh al parohiei Vișinești, Raionul Pucioasa, pe data de 20 Oct. 1951, în locul preotului Virgil Popescu, cărui i se retrage conducerea oficiului parohial.

2. *Temei Nr. 15398/951.* — Oficiul parohial al parohiei Sudii, Raionul Snagov, se retrage preotului Gheorghe Gherghițeanu și se dă spre conducere preotului Gh. Tăulescu, dela parohia Merii Petchi.

3. *Temei Nr. 14426/15392/951.* — Oficiul parohial al parohiei Parcul Rahova II, Raionul Lenin, se retrage preotului Gh. Dimitriu și se încredințează preotului Sebastian Părvulescu, pe data de 9 Nov. 1951.

4. *Temei Nr. 14576/15971/951.* — Oficiul parohial al parohiei Găița, Raionul Fetești, se retrage preotului Dan Moisescu și se încredințează preotului Mihail Dane, pe data de 19 Noembrie 1951.

5. *Temei Nr. 288/952.* — Oficiul parohial al parohiei Sfinții Apostoli-Ploești, se retrage preotului I. Gânțoiu și se încredințează pe data de 1 Ian. 1952, preotului I. Cristea, dela parohia Sf. Ilie-Ploești.

6. *Temei Nr. 14591/951.* — Oficiul parohial al parohiei Radovanu II, Raionul Ottenita, se retrage preotului D. Mihăilescu și se încredințează, pe data de 10 Decembrie 1951, preotului I. Anastasiu.

7. *Temei Nr. 16834/951.* — Oficiul parohial al parohiei Stoenesti, Raionul Mihăilești, se retrage preotului Ioan Anghel și se încredințează preotului Constantin C. Dumitrescu, pe data de 10 Dec. 1951.

VI. DISTINCȚII ȘI HIROTESII.

Pentru activitate preotească frumoașă și rodnică, au fost distinși de Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian următorii preoți:

Cu rangul de «Iconom»:

1. Preot Dr. I. Soare, dela biserica Sf. Ștefan-Ploești.
2. Preot Nicolae Andreescu, dela parohia Bucov. Raionul Ploești.
3. Preot Vlad Babii, dela parohia Scăeni. Raionul Ploești.
4. Preot Leonida Patrichi, dela parohia Pisc, Raionul Snagov.
5. Prftot Ioan Spiru, dela parohia Surdulești, Raionul Roșiorii de Vede.

Cu rangul de «Sachelar»:

1. Preot Gh. Diță, dela parohia Drăgănești, Raionul Cricov.
2. Preot N. Panaitescu, dela parohia Drăgănești, Raionul Cricov.
3. Preot I. Avramescu, dela parohia Filip. Valenii de Munte, Raionul Teleajen.
4. Preot Ilie Rădulescu, dela parohia Ceraș, Raionul Teleajen.
5. Preot Constantin Dobre, parohia Măneci Pământeni, Raionul Teleajen.
6. Preot Stelian Ionescu, dela parohia Coțofenești, Raionul Teleajen.
7. Preot Mircea Gheorghiu, dela parohia Corlătești, Raionul Ploești.
8. Preot Stănescu Gheorghe, dela parohia Roata de Jos, Raionul Crevedia.

b) Sfântul Sinod, în ședința din 12 Noembrie 1951 a acordat și menținut rangul de Arhimandrit personalului monahicesc de mai jos, din Eparhia Bucureștilor:

1. P. C. Arhimandrit Athanasie Gladcovschi.
2. " " " Justinian Florea, Exarhul mănăstirilor.
3. " " " Ghervasie Crețu, Mare Eclesiarh la Catedrala Sf. Patriarhii.
4. " " " Dionisie Velea, slujitor la Catedrala Sf. Patriarhii.
5. " " " Narcis Luchian, slujitor la Catedrala Sf. Patriarhii.
6. " " " Simion Ciomandra, starețul Schitului Darvari.
7. " " " Inochentie Tănăsou, slujitor în mănăstirea Cernica.
8. " " " Ilarion Marin, starețul mănăstirii Căldărușani.
9. " " " Martinian Stoescu, slujitor la mănăstirea Căldărușani.
10. " " " Ghigantie Iacob, slujitor la mănăstirea Ghigiu.
11. " " " Ghenadie Diaconescu, slujitor la mănăstirea Cheia.
12. " " " Calistrat Rădulescu, slujitor la mănăstirea Cheia.
13. " " " Serafim Georgescu, Superior și slujitor la mănăstirea Sinaia.
14. " " " Veleriu Nicolăcasa, starețul mănăstirii Sinaia.
15. " " " Mina Prodan, slujitor la mănăstirea Pasărea.
16. " " " Teofil Pandele, funcționar administrativ bisericesc.
17. " " " Gherontie Ghenoiu, slujitor la Catedrala Sf. Patriarhii.

Hirotessii în duhovnic:

1. *Tem. Nr. 16780/951.* — Preotul Mihail Avramescu, dela biserica Stavropoleos, a fost hirotosit în duhovnic de către Prea Sfințitul Episcop Antim Târgovișteanul, în ziua de 20 Decembrie 1951.

VII. CONTOPIRI DE PAROHII, SCHIMBARI DE CATEGORII LA PAROHII, SCHIMBARI DE NUME, INFIINȚARI ȘI DESFIINȚARI DE POSTURI.

1. *Tem. Nr. 1042/1952.* -- Parohiile Bolintinul din Vale I și II s'au contopit într'o singură parohie, cu denumirea de parohia «Bolintinul din Vale», Raionul Crevedia.
2. *Temei Nr. 14200/1951.* -- Parohiile Giuvărăști I și II, Raionul T. Măgurele, s'au contopit într'o singură parohie, cu denumirea parohia «Giuvărăști».
3. Parohia Mitreni, Raionul Oltenița, trece dela categoria II la categoria I.
4. Parohia Ștefăneștii de Sus, Raionul Snagov, trece dela categoria III la categoria II.
5. Parohia Bărbulești, Raionul Urziceni, trece dela categoria III la categoria II.
6. Schitului Sf. Pantelimon din Techirghiol, potrivit aprobării Inalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, i se schimbă denumirea în «Schitul Sf. Maria» din Techirghiol.
7. *Temei Nr. 14913/1951.* -- Se înființează postul II de preot la parohia Ocina, Raionul Cămpina.
8. *Temei Nr. 15718/1951.* -- Se reînființează parohia Mihai Vodă, Raionul Lenin, București.
9. *Temei Nr. 13685/1951.* -- Se desființează postul II de preot dela parohia Fundul Părului, Raionul Răcari.

VIII. MODIFICARI IN COMPUNEREA EPARHIEI BUCUREȘTILOR.

Temei Nr. 15057/15972/1951. În urma adresei Nr. 10436/951 a Sf. Episcopii a Râmnicului și Argeșului, s'a aprobat trecerea Protopopiatului Raionului Muscel, Regiunea Argeș, dela data de 1 Decembrie 1951, la Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor, de care a aparținut și în trecut.

Onor. Minister al Cultelor a luat act de această modificare în compunerea Eparhiei, cu adresa Nr. 24783/1951.

Prin Decizia Inalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian Nr. 318/1952 a fost încadrat la Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor, pe data de 1 Februarie 1952, următorul personal, în posturile specificate în dreptul fiecăruia:

1. P. C. Preot Alex. Ionescu, în postul de Vicar;
2. P. C. Preot Vasile Ștefan, în postul de Consilier Administrativ, la Sectorul Cultural Social;
3. P. C. Preot Alexandru Slăvescu, în postul de Consilier Administrativ, la Sectorul Administrativ Bisericesc;
4. P. C. Preot Alexandru Petcu, în postul de Consilier Administrativ la Sectorul Economic;
5. P. C. Preot Aurelian Bălțeanu, în postul de Inspector Eparhial.

Această încadrare a fost recunoscută de Onor. Minister al Cultelor, pe data de 1 Februarie 1952, cu Decizia Nr. 1638/1952.

I. P. S. Patriarh a dispus ca parohiile să nu mai organizeze concerte religioase cu bilete de intrare.

În viitor, parohiile cari vor da concerte religioase urmează a le programa numai în cadrul slujbei religioase de dimineață după Sf. Liturghie. Cu acest prilej credincioșii pot da contribuții benevole. Sumele realizate vor fi făcute venit în bugetul parohiei.

EPISCOPIA BUZĂULUI

ȘEDINȚA ADUNĂRII EPARHIALE

Potrivit art. 95 și 98 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, Adunarea Eparhială a fost convocată la reședința episcopală pentru ziua de 22 Ianuarie 1952, ora 10 a.m., cu următoarea ordine de zi:

1. Te-Deum la Catedrala Episcopală.
2. Examinarea referatelor Consiliului Eparhial prin comisiunile respective.
3. Intocmirea bugetului pe anul 1952.
4. Verificarea și aprobarea gestiunii pe exercițiul 1951.
5. Categorișirea parohiilor.
6. Arondări și desființări de parohii.
7. Alegerea unui membru în Consiliul Eparhial.
8. Diverse.

I. La ora 10 a.m., s'a oficiat în biserică Sf. Episcopii, cu ritualul curvenit, slujba invocării Sfântului Duh, pentru lucrările Adunării.

De față au fost: P.S. Episcop Antim, înconjurat de P.C. Pr. Vicar, de PP. CC. Consilierii Administrativi și de membrii prezenți ai Adunării.

Slujba a fost oficiată de P.C. Pr. Inspector Marin Negulescu, P.C. Protoiereu al Razonului Buzău Marin H. Dumitrescu, P.C. Pr. Gabriel Cocora dela Catedrală, înconjurati de diaconii: D. Stoica și F. Jianu.

După obșnuitul Polihroniu, s'a trecut în sala de recepție a palatului episcopal, unde s'a ținut ședința Adunării. Biroul și Comisiunile au fost aceleași din sesiunea trecută.

P.S. Episcop, președintele Adunării, cere să se facă apelul. În urma apelului s'a constatat că lipsesc 6 membri din 30.

P.S. Președinte declară Adunarea legal constituită, arătând că, potrivit art. 98 din Statut, hotărârile ce se vor lua sunt valabile. Astfel, deschizând ședința, P.S. Episcop rostește cuvântarea următoare:

Prea Cucernici Părinți

și

Cinstiți membri ai Adunării Eparhiale.

La 11 Februarie a. c., se împlinește un an dela ultima sesiune ordinară a Adunării Eparhiale.

În conformitate cu art. 95 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, am convocat această foră bisericească pentru azi 22 Ianuarie 1952, fiind determinați întru alegerea acestei dato de urgența lucrărilor și în special pentru votarea Planului Financiar pe 1952. După cum vă este în deoște cunoscut, Adunarea Eparhială este organul deliberativ pentru toate chestiunile administrative, culturale și economice ale Eparhiei, precum și pentru cele care nu intră în competența Episcopului, așa după cum glăsuște art. 91 din Statut. Se întrevede clar însemnătatea lucrărilor noastre de azi: De aceea, membrii clerici și mireni sunt îndatorați să ia parte activă la dezbateri și să aducă contribuțiunea lor pentru deslegarea jerică a problemelor fizate în ordinea de zi.

Ne-am desfășurat activitatea în cuprinsul Eparhiei în cadrul fixat de prevederea Constituției: a legilor și canoanelor bisericești și în conformitate cu hotărârile Sf. Smod, în frunte cu I.P.S. Patriarh Justinian. Pe liniile mari trasate de autoritatea noastră supremă bisericească și în armonie cu Statul reprezentat prin Ministerul Cultelor - care linii sunt ale colaborării sincere, loiale și deci corecte dintre Biserică și Stat - n'am încetat o clipă să aducem în aceste două Regiuni, aportul nostru pentru binele și fericirea poporului și scumpei noastre Patrii R.P.R.

Menționăm dela început că «Lupta pentru apărarea Păcii» ne-a fost obiectivul principal, căci numai în pace se asigură adevăratul progres social și se pot îmfăptui toate orânduțiile de viață nouă pe linia socialismului. Și apoi, Noi avem misiunea delu Cel ce ne-a chemat să propovăduim pacea și buna învoire dintre oameni, așa cum au cântat Ingerii la nașterea «Domnului Păcii», știind că fădătorii de Pace se numesc «Fiul lui Dumnezeu». Noi știm că exigențele autentice ale frții omenești și în

speciul, natura socială a omului, ne îndeamnă să lucrăm cu tot devotamentul și jertfa cuvenită pentru progresul și prosperarea societății.

Suntem târzi pe deplin convinși că în ordinea vieții naturale și în sfera activității sale fizice, intelectuale sau morale, omul nu poate trăi și nu se poate dezvolta fără concursul societății. Cea mai mare parte dintre bunurile de care ne folosim în viață, ne vin dela societatea în care ne-am născut și în care am crescut. Fără ajutorul societății, acțiunea și reflecțiunea personală ar fi aproape reduse la neputință și la sterilitate. Acum se pune întrebarea: Această exigență a firii se ghidează ea în conformitate cu învățătura Bisericii? Fără îndoială că da. Dece? Pentru că doctrina creștină pe care o predica Biserica, este, în primul rând, aceea a unei frățietăți în Dumnezeu și în Iisus Hristos; și încă ceva mai mult. Iubirea de Dumnezeu nu poate exista în creștinismul autentic fără a fi însoțită de iubirea efectivă a aproapei. Conștiința ființării divine consacrată, înalță și fortifică sentimentul demnității omenești și face totdeauna mai activ și mai eficace sentimentul frățietății. Astfel instinctul social este pe deplin satisfăcut și el ne inspiră sacrificiul consimțit pentru binele comun temelia Păcii și a progresului societății omenești.

Biserica noastră nu este numai una a rugăciunii, ci este și o Biserică, care lucrează. Aceasta pentru că învățătura creștină nu este o contemplație pură, ci una de acțiune. Într-adevăr, Domnul Iisus Hristos ne poruncește să ne rugăm, pentru că rugăciunea cheamă fluxul divin și reînnoiește puterile pentru a lucra. Toțiși, a te ruga, nu-i totul. Deaceia Domnul zice: «Nu tot cel ce-Mi sice Mic: Doamne—Doamne, va intra întru Împărăția Cerului, ci cel ce va face voia Tatălui Meu carele este în Ceruri. (Mat. VII, 21). Sfântul Apostol Iacob spune: «Credința fără fapte este moartă». (Iacob II, 17).

A știți lui Dumnezeu și a-l face voiu, înseamnă a știți aproapei. Orientați de aceste înalte și sfinte învățături, vom putea face cu toții ca să dispară unele enormități din lume și omnia: Acel groaznic contrast între bogăție și între sărăcie; aoi, toate plăcerile, dincolo, toate lipsurile, toate îngrijorările, toate durerile și foamea și nici măcar o piatră pe care să-și odihnești capul. De aceea, Biserica ne pune înalte pilda bogatului și a săracului Lazăr. Nemoroctre pentru bogatul, care desbracă pe cel pe care nu-l îmbracă și ucide pe acela pe care nu-l hrănește. Sfântul Apostol Iacob arată toate nemoroctrele ce se vor abate peste acest soi de oameni. (Vezi Iacob cap. V. 1 și urm.).

Trebuie o nouă mentalitate cu privire la aproapele. Să luptăm împotriva egoismului, această ipertrofie a eului, această preferință acordată sie-și, socotind propriile interese înfinit mai mari și mai importante, ca acelea ale aproapei. De aceea, Biserica își aduce aportul ei moral întru îndreptarea rănduștelor sociale actuale care tind să formeze o familie. Dorim să se realizeze acea fuziune a sufletelor din care se va naște apoi fuziunea intereselor, când fiecare vom primi după ceace am dat. Biserica dorește ca pacea și iubirea să strălucească în lume pentru că atunci când fiecare iubeste pe altul ca și pe sine și lucrează potrivit acestei iubiri, cine și ce mai poate să tulbure pacea în lume!...

Biserica dorește o societate nouă. Societatea veche a trecutului este oândărită pietrii, pentru că are în ea sufletul care animă. Ce putem face cu resturile trecutului? Intrați în lumea celor vii și «lăsați morții să-și îngroape morții lor», zice Domnul Iisus.

Vinul nou nu se toarnă în burdușuri vechi. Ce pot însemna aceste burdușuri vechi? Ele închipuiesc vechile societăți uzate de vremuri, dizolvate prin corupție și care n'au nicio consistență. Se amăgesc acei cari, în epocile de renaștere a vieții omenești, cred că pot să închidă această viață în instituții îmbătrânite. Ei nu fac altceva decât să le grăbească sfârșitul. Fiind egali înaintea lui Dumnezeu și a legilor, suntem atunci liberi unii față de alții, căci egalitatea și libertatea sunt legi imperprescriptibile.

Biserica poruncește însă credincioșilor să se convertească la legea din afară, la ordine și disciplină. Viața este o luptă. Ea nu este o desfășurare egotă sau contemplativă. Să avem gustul de muncă, de energie și de jertfă! Lumea și dragostea de repaos sunt totdeauna un înaltemergător al morții.

Așa fiind, Onorată Adunare Eparhială, noi am adăugat să adm rețef și contur acestor principii, care ne-au fost călăuză, fiindnd străns contactul practic cu noua rânduială a vieții noastre sociale.

Revenind acum la unele chestiuni strict bisericești, vă putem aduce la cunoștință că am acordat o deosebită luare aminte la viața și conduita preoțimii, ca aceasta să promoveze în sfințenie, disciplină și în spiritul de progres. Am îndemnat cu sârg ca preoțimea să tindă către împlinirea misiunii sale, care se traduce printr-un echilibru organic între chemarea lui Dumnezeu și datoria cetățenească, convins fiindcă fără împlinirea misiunii noastre apostolatul nostru ar fi neroditor și contemplativ, iar finalul n'ar fi decăt un pur diletantism. Le-am amintit că Biserica noastră n'a avut — după cum bine știți — și nici nu are fobia reformelor și a inovațiilor sociale. ci a predicat tot ceea ce poate contribui la progresul social, la pace și la prosperitate.

Sensul social se câștigă prin contactul cu realitățile sociale. Trebuie să ne naștem la sentimentul solidarității, care unește pe toți oamenii.

Gândul și activitatea credincioșilor să fie preocupate într-o punere mâna la lucru și pentru tot ceea ce este bun, curat, onest, drept, plăcut și vrednic de laudă.

Unele curente și noi metode străine de duhul Ortodoxiei n'au aflat nicio apreciere din partea noastră. Am vegheat ca lupta împotriva ignoranței religioase, a superstițiilor și a altor manifestări ale unui misticism bolnăvicios să fie reduse cu perseverență. Sărăcuia voluntară confirmă puterea apostolatului popular. Lucrul se schimbă, însă, când s'ar practica această sărăcie de bună voie, producând haos în chivernisita bisericească, tocmai cu scopul unor îndestulări materiale pe care o corectă și bună administrație a bunului bisericesc și al ofrandelor nu și le pot asigura în măsura dorită.

Atențiunea ne-a fost îndreptată asupra diferitelor roțițe ale organismului intern bisericesc.

Sfintele Mănăstiri au pornit pe drumul lor firesc prin introducerea vieții de obște. S'au înființat cooperative meșteșugărești, ateliere, și s'a sporit efortul comun pentru dezvoltarea și progresul monahismului. Urmărim organizarea metodică a călugăriei noastre potrivit Sfintelor Canoane, legilor bisericești și dispozițiilor date de Sfântul Sinod în frunte cu I.P.S. Patriarh Justinian.

Parohiile, cu prime organisme bisericești, au fost îndeaproape îndrumate și cercetate.

Protopopiatele de Raicane și cele de Regiune au fost organizate potrivit normelor în vigoare.

Centrul Eparhial cu slujbașii și cu spuravegherea P.C. Pr. Vicar, a funcționat în condițiuni foarte bune.

Din punct de vedere cultural s'au înregistrat mari și frumoase progrese, ca și din punct de vedere gospodăresc.

Consiliul Eparhial ne-a dat o foarte frumoasă și prețioasă colaborare.

Consistoriile, sa instanțe disciplinare, au fost la înălțimea chemării lor.

Scoala de cântăreți eparhială este înarmată pe alte căi, având un curs de trei ani.

Despre toate acestea veți lua cunoștință din referatele P.P. CC. Consilieri ce vi se vor înfățișa.

Înainte de a păși la epuzarea ordnei de zi, ținem să aducem mulțumiri Onor. Guvern. Ministerului Cultelor, I.P.S. Patriarh Justinian, pentru sprijinul și atențiunea pe care le acordă Sfintei noastre Biserici, asigurându-i de tot devotamentul și respectul nostru.

Spor la lucru!

Trăiască Republica Populară Română!

În urma propunerii făcute, ca rapoartele Consiliului să nu mai fie trecute prin Comisiuni, Adunarea aprobă ca ele să fie citite în plenul Adunării, de fiecare consilier administrativ.

II. P.C. Pr. Consilier Radu Ardeleanu citește referatul Sectorului Administrativ, arătând toată activitatea desfășurată în această latură.

După citirea referatului se încep discuțiunile convenite. La discuții:

Dl. Ion Taflan, pictor bisericesc, spune că referatul a fost amplu și bine alcătuit.

Pr. P. Constantinovici spune: «Referatul P.C. Pr. R. Ardeleanu este amplu și documentat. Și dacă ar fi să se cerceteze mai amănunțit concluziile ce se impun din toate lucrările Sectorului Administrativ, s'ar vedea că ele au fost conduse cu toată

priceperea și în conformitate cu sentimentele ce-l animă pentru Biserică și credincioși, consunând cu gândurile Prea Sfințitului nostru Episcop. Referatul are spiritul obiectivității.

Di. Zegreanu Petre spune: Referatul este complet, este ca o dare de seamă a întregii activități, dusă pe toate căile în sectorul respectiv. Această dare de seamă din acest an a fost mult mai completă și mai bună decât cea de anul trecut. Mulțumește Pr. Consilier pentru munca depusă și felul cum a prezentat-o.

P.S. Episcop remarcă justetea constatărilor făcute de *Di. P. Zegreanu*.

Di. Ștefan Mihăileanu spune: Pe lângă toate calitățile arătate, referatul are și unele scăderi, căci nu s'au arătat greutatea întâmpinate și lipsurile găsite.

P.S. Episcop arată că de fapt, în toată activitatea depusă s'a avut în vedere și acest lucru. Lipsurile au fost totdeauna scoase în relief, cu ocazia inspecțiilor și a vizitelor canonice, fiind publicate în «Glasul Bisericii», iar unde am întâlnit greutăți, am căutat să le dăm la o parte. După aceste discuțiuni, referatul este supus votului Adunării, care îl aprobă cu complectările făcute.

P.C. Pr. Consilier T. Rotaru citește referatul Sectorului Cultural, arătând activitatea desfășurată, în următoarele puncte: Catehizarea și cântarea în comun; Colportajul și depozitul de stofe și obiecte bisericesti; biblioteca eparhială și bibliotecile parohiale; abonamentele la ziare și reviste; muzeul eparhial; tipărițiuri: articole și informații despre activitatea din Eparhie, în «Glasul Bisericii»; calendarul pe anul 1952 și pastoralele P.S. Episcop: școlile bisericesti; a) Școala de cântăreți bisericesti, b) cursurile din mănăstiri de pregătire a examenelor în particular; reveniri la Ortodoxie; Comitetele Parohiale; cursurile de îndrumare misionară și socială; conferințele lunare protopopești pe Raioane; lupta pentru apărarea păcii și ocrotirea copilului; Planul Cincinal sprijinit de preoțime; ajutorarea poporului Coreean; combaterea superstițiilor, etc.

La discuțiunile asupra acestui referat:

P.C. Pr. Protopop GA. Popescu spune: Am ascultat cu plăcere și cu interes și am înțeles din acest referat că Centrul Eparhial, în frunte cu P.S. Episcop, a urmărit cu toată atențiunea latura culturală. Remarcă apoi că bibliotecile parohiale se îmbogățesc în publicațiuni, an de an, prin toate tipărițiurile, cărți și reviste, cari ne sunt trimise de Sf. Patriarhie și de Sf. Sinod, iar pentru credincioși, deasemenea, s'a dus și se duce munca de culturalizare, prin catehizare, cântarea în comun și prin «Glasul Bisericii pentru popor».

Di. Ion D. Ion spune: Ar fi fost bine să ni se arate câte cărți din cele noul au fost citite, căci aceasta ne interesează mai mult, deoarece o bibliotecă nu trebuie să fie ca o vitrină de muzeu în 'his, ci un izvor de cunoștințe și de cultură. Era apoi bine să ni se arate de la care anume culte s'au făcut trecerile la Ortodoxie.

P.C. Pr. T. Rotaru răspunde: În general, cărțile și publicațiile din bibliotecă au fost citite, iar cei trecuți la Ortodoxie sunt dintre catolici, adventiști și evanghelști.

P.S. Episcop, de acord cu cele spuse de *Di. Ion D. Ion*, subliniază că cele spuse cu privire la cititori sunt foarte judicioase. E bine să se știe ce și cât se citește și de cine. De aceea va da dispozițiuni ca să se introducă registrul de cititori la toate bibliotecile parohiale.

Di. Ion Tașlan spune: E ușor să se afle cărțile citite, prin Protopopiat. Dar pe noi ne-ar mai interesa și ce anume ziare și reviste citească preoții. Ziarele: «Scântea», «Viața Buzăului» și altele, revistele sovietice să nu lipsească niciunui preot.

P.C. Pr. Protoiereu Edkinuța-Focșani spune: Parohiile au reușit în ultimul timp să facă din bibliotecile parohiale un mijloc admirabil de culturalizare a maseilor de credincioși. Se folosesc deasemenea ziarele și revistele actuale. În multe părți, parohiile și preoții au pus la îndemâna Sfatului Popular și a Căminelor Culturale, ziare și reviste cu material de prelucrat pentru problema păcii. Face apoi propunerea ca să se tipărească predici la îndemâna preoților, căci ne trebuie material special predicatorial. Ar fi bine să se tipărească și să se publice unele din predicile ținute la cursurile de îndrumare misionară și socială.

«Glasul Bisericii» vine cu prea mare întârziere; ar fi bine să vie lunar.

Di. Vasile Gângă spune: Materialul de colportaj să se distribuie numai prin Protopopiate.

Dl. *Alex. Dumitru* spune: Munca culturală din acest an este mai bună decât cea din anul trecut. Referatul a fost bine făcut. Lupta pentru apărarea păcii, așa cum a fost prezentată, este mulțumitoare. Trebuia însă arătat ceva mai concret, anumite fapte și acțiuni întreprinse de preoți în sprijinul acestei lupte pentru apărarea păcii.

Dl. *Petre Zegreanu* spune: Sunt realizări frumoase față de anul trecut. Sunt lucruri noi. Munca preoților pentru apărarea păcii este multă, dar nu a fost arătată toată. E adevărat că toți preoții sunt încadrați în Comitete de Lupă pentru Pace, sau în colectivele de strângere de semnături pentru un pact mondial al păcii între cele cinci mari puteri. Alții, și într'adevăr sunt mulți, s'au încadrat cu tot sufletul și cu toată puterea de muncă pentru a apăra pacea. Au rostit conferințe în biserică, la Căminele Culturale și peste tot unde au avut prilejul. Au fost cazuri când preoții s'au arătat foarte bine pregătiți în cuvântările pe care le-au rostit.

În viitor ar fi bine să știm cum și câți preoți au activat în acest sens, în frontul acesta al luptei pentru apărarea păcii.

P.S. Episcop spune: Dl. Zegreanu înțelege perfect raporturile care trebuie să existe între Biserică și Stat. Și de aceea s'a lucrat așa de frumos în părțile Putnei.

Dl. *Zegreanu* propune să se ia legătura cu secretarul Comitetului Regional al luptei pentru apărarea păcii.

În urma acestor discuțiuni, referatul, supus votului Adunării, este aprobat cu complectările aduse.

P.C. Pr. Consilier Ion Manole citește referatul Sectorului Economic, arătând toată munca gospodărească ce s'a desfășurat la Centrul Eparhial și la parohii, făcând darea de seamă a gestiunii pe anul 1951 și prezentând planul financiar pe 1952.

La discuțiuni, *P.C. Pr. Prototieru Edlănuță* spune: În darea de seamă care s'a făcut, s'a arătat și ajutoarele care s'au dat bisericilor în construcție, sau pentru reparații. Un asemenea mare ajutor s'a dat și bisericii catedrale din Focșani. Eu aduc mulțumiri publice *P.S. Episcop* pentru acest ajutor care s'a dat bisericii din Focșani. Acum am câteva propuneri: pentru lucrări mari de reparații, picturi sau construcții să se aprobe a se face încasarea contribuțiilor nu numai în biserică ci și la domiciliul credincioșilor. Pentru Protopopiatele mai mari să se aprobe ca secretarii să fie salariați mai bine.

P.S. Episcop dă lămuriri următoare: Parohiile se administrează după Statutul și Regulamentele în vigoare. Contribuțiile se primesc numai la biserică și nu se admite mergerea la domiciliu. Cu privire la salariații Protopopilor, Adunarea aprobă ca aceștia să fie cât mai bine remunerați, dacă Protopopiatele au fonduri.

Pr. P. Constantinescu propune ca toate ajutoarele care se dau de către Centrul Eparhial să se publice în « *Glasul Bisericii* », pentru ca toți preoții să ia cunoștință de aceste ajutoare, care de altfel se împart din contribuțiunile parohiilor.

P.S. Episcop atrăgând atențiunea, după prezentarea planului financiar, că nu toată suma este în folosul Centrului Eparhial, ci o bună parte din ea reprezintă salariile Protopopiatelor, invită pe *P.C. Pr. Consilier Ion Manole* să prezinte planul financiar mai amănunțit, arătând și motivând atât încasările cât și cheltuielile.

III. *P.C. Pr. Consilier Ion Manole* face această prezentare a planului financiar pe anul 1952.

Dl. *Ion D. Ion* lămurește că nu se pot fixa contribuțiuni benevole.

IV. După aceste prezentări ale planului pe anul 1952, după ce s'au discutat și s'a luat cunoștință de gestiunea anului 1951, punându-se la vot atât gestiunea exercițiului 1951 cât și planul financiar pe anul 1952, Adunarea aprobă și pe una cât și pe altul.

V. Aducându-se la cunoștința Adunării unele modificări de categorisiri de parohii, în urma cererilor cât și în urma dispozițiilor luate de *P.S. Episcop*, împreună cu Consiliul Eparhial, Adunarea aprobă aceste categorisiri făcute sau cerute.

VI. Deasemenea aducându-se la cunoștința Adunării arondările parohiilor din Focșani și Tecuci, precum și unele desființări de parohii, Adunarea le aprobă.

VII. Adunarea aprobă alegerea în Consiliul Eparhial a unui membru din Tecuci, în persoana D-lui avocat Velcu, în locul D-lui Mihăileanu din Focșani, pe motiv că orașul Tecuci n'avea niciun reprezentant în Consiliu.

Se aprobă și complectarea locurilor din Adunare, considerate vacante, fie prin demisii, fie prin neprezentarea unor membri când au fost convocați.

Aceste complectări s'au făcut după cum urmează:

În locul preotului Strechie a fost ales P.C. Pr. Bălănuță. În locul Prof. Ionescu-Buzău a fost ales Dl. Toma Roșu, iar în locul D-lui Vasile Gavrilă, D-lui Nicolae Dumitru și al preotului Văcăreanu, Adunarea dă un vot de principiu pentru acele persoane asupra cărora se va cădea de acord cu organele în drept.

VIII. Diverse: Dl. Ghimeș solicită un ajutor din partea Eparhiei pentru biserica Sf. Gheorghe din Focșani.

Dl. *Mihăileanu* cere aprobarea ca să se facă complectarea Consiliului parohial dela parohia Sf. Dumitru-Focșani, întrucât este descomplectat.

Epuzându-se ordinea de zi fixată, P.S. Episcop declară că este foarte mulțumit de felul cum s'a lucrat în rezolvarea tuturor problemelor ce s'au ridicat în această ședință a Adunării Eparhiale. Își exprimă bucuria că de data aceasta se află în mijlocul Adunării Dl. Ion D. Ion, pe care-l roagă să dea Consiliului Eparhial întotdeauna contribuția, îndrumarea și colaborarea D-sale. Mulțumește apoi întregii Adunări pentru interesul dovedit în deslegarea fericită a tuturor problemelor aduse în dezbateri Noi dorim, spune P.S. Sa, să ținem legături neîntrerupte cu toate organele de Stat. Și în tot ce facem și propovăduim în activitatea noastră suntem călăuziți de principiul dragostei față de toți.

Incheind astfel, P.S. Episcop Antim propune expedierea telegramelor adreseate: către Dl. Prim Ministru, către Dl. Ministru al Cultelor și către Inalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian. Adunarea aprobă propunerea cu aplauze:

P.S. Episcop Antim binecuvântând pe toți, face urarea de bună prosperitate și de pace plină de fericire, atât pentru Biserică cât și pentru scumpa noastră Patrie Republica Populară Română.

A urmat apoi masa comună în marea sală a Consistoriului. Aici Dl. Ion D. Ion a rostit un cuvânt de lămuriri și indemnuri atât pentru clericii cât și pentru laicii din Adunarea Eparhială, întru desfășurarea activității fiecăruia, pentru menținerea de bune raporturi între Biserică și Stat, în colaborarea cărora să se nască, cu un ceas mai de vreme o situație mai bună pentru întreg poporul și pentru a se pune o stavilă și mai puternică împotriva războiului. Au mai luat deasemenea cuvântul preotul Cosma Alexandrescu și dl. P. Zegreanu.

La sfârșit, P.S. Episcop a mulțumit din nou tuturor și a binecuvântat pe toți. În cântarea imnului arhieresc, membrii Adunării s'au despărțit într'o atmosferă de dragoste și de voie bună.

PREȘEDINTE, (ss) † **ANTIM**

SECRETAR GENERAL, (ss) Pr. *Cosma Alexandrescu*

MEMBRI: (ss) *Vasile Vasilescu-Râmnicanu*
(ss) *Prof. Nicolae Pascu*

PROCES-VERBAL

Astăzi 24 Ianuarie 1952.

Subsemnații Ion Taflan și Toma Roșu, întruniți astăzi, data de mai sus, sub președinția P.S. Episcop Antim, am cercetat sumarul de mai sus al lucrărilor Adunării Eparhiale din 22 Ianuarie 1952, și am constatat că cele menționate sunt în tocmă cu cele discutate în ședința Adunării.

Pentru care am încheiat prezentul proces-verbal.

PREȘEDINTE, (ss) † **ANTIM**

MEMBRI: (ss) *Ion Taflan*
(ss) *Toma Roșu*

DECIZIA Nr. 75/951.

A N T I M

din mila lui Dumnezeu Episcop al Eparhiei Buzău.

Având în vedere prevederile art. 177 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, prin care se prevede situația bisericilor particulare;

Având în vedere art. 29 din Regulamentul pentru administrarea averilor bisericesti, prin care se stabilește că bunurile sacre sunt inalienabile și imprescriptibile;

Având în vedere și prevederile art. 56 din același Regulament, prin care se arată modul de administrare al acestor bunuri sacre,

DECIDEM:

Art. 1. — Biserica particulară fostă a familiei N. Robesou din comuna Risipiți, Raionul Focșani, trece în proprietatea și folosința Eparhiei Buzăului, cu tot terenul și clădirile aferente ei.

Art. 2. — Această biserică se va administra de către parohia Risipiți, Raionul Focșani, a cărei biserică filială devine, oficiindu-se serviciul divin în mod alternativ de către cei doi preoți ai parohiei.

Art. 3. — P.C. Pr. Secretar Eparhial va aduce la îndeplinire prezenta Decizie.

Data în reședința noastră episcopală azi 24 Noiembrie 1951.

Episcop,

(ss) †ANTIM

Consilier Ad-tiv,
(ss) Ec. I. Manole

MIȘCAREA PERSONALULUI BISERICESC

I. NUMIRI DE CANTAREȚI BISERICEȘTI.

1. *Temei Nr. 8950/951.* — Dl. Mănăilă Tudorache a fost numit în postul de cântăreț I la parohia Sihlea, Regiunea R. Sarat, pe data de 1 Sept. 1951.

2. *Temei Nr. 8950/951.* — Dl. Tănase Vasile a fost numit cântăreț la parohia Mănești, Raionul Beceni, Regiunea Buzău, pe data de 1 Oct. 1951.

3. *Temei Nr. 8950/951.* — Dl. Mihail Diaconu a fost numit cântăreț la parohia Drăgășani, Raionul Adjud, Regiunea Putna, pe data de 1 Ianuarie 1951.

4. *Temei Nr. 8950/951.* — Dl. Petrache Diamant a fost numit cântăreț la parohia Copăcești, Raionul Adjud, Regiunea Putna, pe data de 1 Ian. 1951.

5. *Temei Nr. 9108/951.* — Dl. Șerban Stroe a fost angajat în postul de administrator al Turnătoriei de lumânări dela Centrul Eparhial, fiind plătit din fonduri proprii, pe data de 15 Oct. 1951.

6. *Temei Nr. 9179/951.* — Ierod. Iosif Avram a fost numit cântăreț în postul II la Catedrala Episcopală pe data de 1 Oct. 1951, fiind plătit din bugetul Statului cu salariu categoria 1/3.

7. *Temei Nr. 8155/951.* — Cântărețul Dumitru Gheorghe dela parohia Sf. Dumitru, Adjud, Regiunea Putna, a fost numit secretar al Protoieriei Adjud, pe data de 1 August 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

8. *Temei Nr. 9863/1951.* — Absolventul Școlii de cântăreți Stratulat Gheorghe, a fost numit în postul II de cântăreț la parohia Scărișoara, Raionul Adjud, pe data de 1 Oct. 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

9. *Temei Nr. 10287/1951.* — Dl. Grigore Ioan a fost numit, pe data de 1 Nov. 1951, în postul de secretar-ajutor la Protoieria Buzău, fiind plătit din fonduri proprii.

10. *Temei Nr. 10287/1951.* — D-ra Negrei Georgeta a fost numită, pe data de 1 Nov. 1951, în postul de îngrijitoare la Protoieria Buzău, fiind plătită din fonduri proprii.

11. *Temei Nr. 10287/1951.* — Absolventul Școlii de cântăreți, Stroe Traian, a fost angajat în postul de cântăreț, pe data de 1 Dec. 1951, la parohia Stănești, Raionul Buzău, fiind plătit din fonduri proprii.

12. *Temei Nr. 10287/1951.* — Dl. Costache Huzum, absolvent al Școlii de cântăreți, a fost numit în postul II de cântăreț la parohia Blânzi, Raionul Tecuci, pe data de 1 Ian. 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

13. *Temei Nr. 10287/1951.* — Dl. Pintilie Lupu, absolvent al Școlii de cântăreți, a fost în postul II de cântăreț la parohia Sf. Voevozi, orașul Tecuci, pe data de 1 Februarie 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

14. *Temei Nr. 10287/1951.* — Dl. A. Popescu, cântăreț pensionar, a fost numit cântăreț la parohia Râmnicești, Raionul Măicânești, Regiunea Putna, pe data de 1 Ian. 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

15. *Temei Nr. 10287/1951.* — Dl. Ichim Moise, absolvent al Școlii de cântăreți, a fost numit în postul de cântăreț la parohia Maluri, Raionul Măicânești, pe data de 15 Oct. 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

16. *Temei Nr. 491/1952.* — Dl. Pascu Ioan, absolvent al Școlii de cântăreți, a fost numit în postul de cântăreț la parohia Găvănești, Raionul Buzău, fiind plătit din fonduri proprii.

17. *Temei Nr. 991/1952.* — Dl. Nicolae Mihai, absolvent al Școlii de cântăreți, a fost numit în postul I de cântăreț la parohia Cugești, Raionul Focșani, pe data de 1 Ian. 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

18. *Temei Nr. 991/1952.* — Dl. I. Dumitrescu, cântăreț pensionar, a fost numit în postul II de cântăreț la parohia Siriu, Raionul Cislău, Regiunea Buzău, pe data de 1 Martie 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

19. *Temei Nr. 991/1952.* Cântărețul Bratu Trifan a fost reprimat în postul I de cântăreț la parohia Boldești, Raionul Mizil, Regiunea Buzău, pe data de 1 Nov. 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

NUMIRI DE EXARH.

Tem. Nr. 767/1952. — P.C. Arhim. Tecfil Mocăniță, starețul mănăstirii Ciolanu, Raionul Buzău, a fost numit, pe data de 1 Ian. 1952, Exarh al mănăstirilor din cuprinsul Eparhiei Buzăului, fiind plătit din fonduri proprii, în locul Protos. Bonifatie Podoreanu, a cărui angajare a încetat.

II. TRANSFERARI.

a) Preoți.

1. *Temei Nr. 9362/1951.* — Preotul Gh. Bădărcă dela parohia Scurta II, Raionul Adjud, Regiunea Putna, a fost transferat, pe data de 1 Nov. 1951, cu post cu tot, la parohia Rogoaza, același Raion.

2. *Temei Nr. 492/1952.* — Preotul Igor Zechiu dela catedrala orașului Caransebeș, a fost transferat cu postul său bugetar în postul II de preot la parohia Ivești, Raionul Tecuci, pe data de 1 Ian. 1952.

b) Cântăreți.

1. *Temei Nr. 8951/1951.* — Cântărețul Dumțiru Roată dela parohia Valea Babel, Raionul Vrancea, Regiunea Putna, a fost transferat pe data de 1 Oct. 1951, în postul II de cântăreț dela parohia Rotilești, același Raion.

2. *Temei Nr. 9563/1951.* — Cântărețul Dumțiru Tânase zis Dumbravă, dela parohia Vitănești, Raionul Panciu, a fost transferat, pe data de 1 Oct. 1951, în postul II de cântăreț la parohia Pietroasa, același Raion, fiind plătit din fonduri proprii.

3. *Temei Nr. 10227/951.* — Cântărețul Leonte Gheorghe cântăreț în postul II la parohia Sf. Ioan-Focșani, a fost transferat în postul I cântăreț, la aceeași parohie, pe data de 1 Dec. 1951.

4. *Temei Nr. 10287/951.* — Cântărețul Vasile Dănilă dela parohia Șerbănești, Raionul Tecuci, a fost transferat în postul II de cântăreț la parohia Matca II, același Raion, pe data de 1 Ian. 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

5. *Temei Nr. 491/952.* — Cântărețul Luca Șerban a fost transferat dela parohia Sf. Treime-Ploești la parohia Gura Vadului, Raionul Mizil, Regiunea Buzău, pe data de 15 August 1951, fiind plătit din fonduri proprii.

III. ANGAJARI ȘI INCADRARI DE PERSONAL CLERICAL.

a) *Preoți.*

1. *Temei Nr. 9108/951.* — Dl. Năstase Constantin, licențiat în teologie, având și examenul de capacitate preotească, a fost hirotonit și numit preot al parohiei Nămoloașă-Sat, Raionul Măicânești, Regiunea Putna, pe data de 28 Oct. 1951.

2. *Temei Nr. 8579/951.* — Diaconul I. Urse, dela Catedrala Episcopală, a fost luat în bugetul Statului pe data de 1 Oct. 1951.

3. *Temei Nr. 8579/951.* — Preotul Pavel Secrieru dela parohia Valea Sibiului, Raionul Cislău, Regiunea Buzău, a fost recunoscut cu salariu din bugetul Statului, pe data de 1 Oct. 1951, cu baza bugetară la parohia Scărișoara, Raionul Adjud.

4. *Temei Nr. 9862/951.* — Preotului Ioan Popescu dela parohia Copăcești, Raionul Adjud, i s'a acordat salariu dela Stat, pe data de 1 Nov. 1951, cu baza bugetară la parohia Rogoaza-Adjud, același Raion.

Au mai fost recunoscuți cu salariu dela Stat următorii preoți, pe data de 1 Decembrie 1951:

5. *Tem. Nr. 10288/951.* Pr. Mihăilescu Dumitru dela parohia Jelaboi, orașul Focșani.

6. *Tem. Nr. 10288/951.* — Pr. Mihăilescu Vasile dela Parohia Măndrești, Raionul Focșani

7. *Temei Nr. 10288/951.* — Pr. Tudose Alexandru dela parohia Varnița, Raionul Panciu.

8. *Temei Nr. 10288/951.* — Pr. Bărbulescu Gheorghe dela parohia Tâmbești, Raionul R. Sărat.

9. *Tem. Nr. 1016/952.* — Pr. Moroza Gh. dela mănăstirea Rătești, Raionul Buzău, pe data de 1 Ian. 1952.

10. *Temei Nr. 1016/952.* — Pr. Mihai Ioan dela parohia Petreanu, Raionul Focșani pe data de 1 Ian. 1952.

11. *Temei Nr. 1016/952.* — Pr. Gherman Alexandru, transferat dela parohia Grebănu, Raionul R. Sărat, a fost angajat în postul II de preot dela parohia Soveja, Raionul Panciu, Regiunea Putna, cu salariu dela Stat, pe data de 1 Ian. 1952.

b) *Personalul monahal.*

Pentru personalul monahal s'au recunoscut următoarele angajări pe data de 1 Februarie 1952:

1. Ierod. Macarie Bucur dela Sf. Mănăstire Ciolanu Raionul Buzău, a fost ales stareț de soborul acelei mănăstiri, iar P.S. Episcop a aprobat această alegere cu *Temeiul Nr. 1030/952*, ierod. Macarie Bucur fiind salariat din bugetul Statului cu un salariu conf. categoriei 1/3.

2. Dl. Păpăloiu Mișu a fost angajat ca îngrijitor la mănăstirea Rătești, Raionul Buzău, categoria de salarizare 1/3.

3. Ierom. Evghenie Dascălu a fost angajat în postul de preot slujitor la mănăstirea Ciolanu, Regiunea Buzău, cu salariu categoria 1/3.

4. Monahia Filofteia Stoica a fost aleasă în postul de stareță a Sf. Mănăstiri Rogozu, Raionul R. Sărat, cu salariu categoria 1/3.

IV. DEMISII.

1. *Temei Nr. 491/952.* — Pr. Liviu Borandă dela parohia Valea Fântâni, Raionul Cislău, a demisionat din cler pe data de 1 Ian. 1952, declarându-se parohia vacantă.

2. *Temei Nr. 1050/952.* — P.C. Arhim. Teofil Mocăniță a demisionat din postul de stareț al Sf. Mănăstiri Ciolanu, Raionul Buzău, pe data de 1 Ian. 1952.

3. *Temei Nr. 1052/952.* — Se primește demisia d-lui Păscu Constantin din postul de îngrijitor dela mănăstirea Rătești, Raionul Buzău, pe data de 1 Ian. 1952.

4. Se primește, pe data de 1 Febr. 1952, demisia din postul de stareț a mănăstirii Rogozu, Raionul R. Sărat, a C. maicîi Domnica Arghir.

V. PEDEPSE.

1. *Temei Nr. 9701/951.* — Pr. Leonida Tanasiev dela parohia Vâlvelele, Raionul Buzău, a fost canonicit pe timp de 45 zile la o mănăstire.

2. *Temei Nr. 9469/951.* — Pr. Popa Petre dela parohia Marginea Pădurii, Raionul Mizil, a fost pedepsit cu canonicirea la o mănăstire pe timp de 15 zile, pentru inducerea în eroare a organelor superioare bisericești.

EPISCOPIA DUNĂRII DE JOS

LUCRĂRILE CONSILIULUI EPARHIAL

La 21 Februarie 1952, Consiliul Eparhial a ținut ședința premergătoare Adunării Eparhiale.

Printre lucrările rezolvate menționăm hotărîrea cu privire la salarizarea cîntăreților plătiți de parohii. Forurile parohiale vor salariza pe cîntăreți după posibilități, avându-se în vedere categoria parohiei și activitatea cîntăreților. Salariile vor putea varia între 70-182 lei lunar. Salariile cîntăreților pensionari fără calificare și ale celor ce mai au și alte servicii, se vor fixa după aprecierea Consiliilor Parohiale.

ȘEDINȚA ADUNĂRII EPARHIALE

La 24 Februarie s'a ținut la reședința episcopală din Galați ședința Adunării Eparhiale.

După oficierea Sf. Liturghii și a Te-Deumului în paraclisul Sf. Episcopii, s'a trecut în sala Consiliului Eparhial, unde P.S. Episcop Chesarie Păunescu a deschis ședința printr'o cuvîntare, în care a arătat principalele evenimente de ordin bisericesc din Eparhie. P.S. Sa a adus mulțumiri Onor. Guvern și tuturor factorilor de răspundere al Republicii Populare Române, pentru sprijinul acordat Bisericii, în special pentru fondurile și materialele programate în vederea reparării catedralei episcopale din Galați, care rămîne, pentru anul în curs, preocuparea principală a Centrului Eparhial. În încheiere, P.S. Sa a apelat la membrii Adunării Eparhiale ca și la toți preoții și credincioșii din Eparhie să-și pună toate puterile în slujba Bisericii și a Patriei, pentru triumful păcii în lume și pentru îndeplinirea Planului Cincinal, spre binele poporului muncitor.

După apelul membrilor, s'au distribuit lucrările pe comisii și s'a suspendat ședința pentru studierea lor și întocmirea rapoartelor. Deschizându-se din nou ședința, s'a procedat la complectarea prin cooptare a locurilor din Adunare și Consiliu, vacante prin ieșirea din Eparhie a unor membri. Au intrat în Adunarea Eparhială Pr. I. Grădinaru-Tulcea și D-nii: Ioan Băiulescu și Vasile Preda-Constanța și Nicolae Postolache-Galați.

S'a procedat apoi la complectarea locurilor vacante din Consiliul Eparhial și Adunarea Națională Bisericească. Au fost aleși consilierii eparhiali Pr. I. Grădinaru-Tulcea și Nicolae Postolache-Galați și în Adunarea Națională Bisericească Dl. Ion Bădulescu-Constanța.

Totodată, prin analogie cu art. 104 și 116 din Regulamentul organelor centrale din Patriarhia Română. Adunarea a adoptat măsura ca, pe viitor, cei ce vor lipsi nemotivat la 2 sesiuni consecutive ale Adunării, sau la 3 ședințe consecutive ale Consiliului, să fie considerați că au renunțat la mandat. A urmat apoi darea de seamă a sectorului bisericesc pe 1951, în cadrul raportului general al Consiliului Eparhial, prezentată de Pr. N. Grosu, consilier administrativ, din care reținem următoarele:

Lucrările mai însemnate dintre ședințele Consiliului Eparhial s'au rezolvat în colectiv, prin Permanența Consiliului.

În afară de lucrările de birou, organele de control bisericesc și gestionar ale Centrului Eparhial au făcut 718 inspecții pe teren la parohii și Protoierii. Pr. Protoierei au făcut în total 1178 inspecții câte 2-3 de fiecare parohie. În executarea lucrărilor de birou s'au evidențiat Protoierii Brăila, Constanța, Călmățui și Bujor. Pentru analizarea muncii și schimb de experiență, Pr. Protoierei au fost convocați trimestrial în conferințe administrative la reședința episcopală. În aceste conferințe s'au discutat și proiectele mai însemnate de măsuri de ordin bisericesc, care urmau să se pună în aplicare.

Cele 419 biserici din Eparhie sunt deservite de 594 preoți și diaconi (inclusiv cel din serviciul mănăstirilor) și 445 cântăreți; 46 parohii nu au avut cântăreți angajați. Complectarea salariului preoților și salariile cântăreților s'au achitat la zi de marea majoritate a parohiilor. Pentru îmbunătățirea salarizării cântăreților plătiți de parohii, Consiliul Eparhial a luat măsurile necesare, care s'au aplicat de parohii; cântăreții își primesc salariul cu precădere, sau odată cu preoții parohiilor.

Locașuri de cult sunt în Eparhie 528, din care 49 case de rugăciuni. S'au reparat 34 biserici. În stimularea parohiilor pentru repararea și întreținerea bisericilor s'a evidențiat Pr. Protoiereu T. Teodoru-Bujor; în acest Raion majoritatea bisericilor au fost reparate sau sunt în curs de reparație. În activitatea preoților din Eparhie este un netăgăduit progres. Munca a devenit mai conștiințioasă și mai disciplinată.

Pentru îmbunătățirea activității la bisericile cu mai mulți preoți, s'a aplicat măsura repartizării atribuțiilor pastorale între toți preoții dela o biserică. În cadrul sectorului bisericesc s'a arătat și activitatea celor 5 mănăstiri din Eparhie. Ca personal, mănăstirile au 376 maici și surori și 72 monahi și frați. S'a continuat pregătirea personalului mănăstirilor pentru examenele de completare a ciclului I și II elementar.

Pe teren gospodăresc, mănăstirile au frumoase realizări. La mănăstirea Tudor Vladimirescu, Raionul Galați, s'a înființat o cooperativă meșteșugărească ce a contractat cu Întreprinderea de Stat Româno-Export să lucreze 360 m.p. covcare. O cooperativă asemănătoare s'a înființat la mănăstirea Celic-Dere, care a contractat cu aceeași întreprindere 100 m.p. covcare. Comenzile au fost mult depășite până la sfârșitul anului. Mănăstirile și-au cultivat în bune condițiuni terenurile, vile și livezile, dând produsele unităților din sectorul socialist. La mănăstirea Tudor Vladimirescu s'a construit o casă pentru oaspeți, o clădire pentru bucătăria colectivului, alta pentru o nouă școală. S'a instalat lumina electrică în toate clădirile și în chiliele maicilor. La mănăstirea Gologanu s'a reparat clopotnița, s'a ridicat o nouă clădire pentru nevoile gospodăriei și s'a pietat în întregime biserica. Pornite pe drumul canonic al vieții colective, mănăstirile împletesc de minune în activitate munca și rugăciunea. Ele se desvoltă sub toate aspectele, creându-și o situație pozitivă în noua societate socialistă. Între sarcinile trasate pentru anul 1952 s'a prevăzut repararea bisericilor pe rând, prin contribuția solidară a tuturor preoților și parohiilor dintr-o Protoiere.

După aprobarea dării de seamă a sectorului bisericesc, s'a citit darea de seamă a sectorului cultural. Din realizările acestui sector reținem:

Activitatea predicatorială a fost mai intensă ca în 1950, în special la preoții dela orașe. Revin în medie câte 25-30 predici de fiecare preot pe an, în Protoierii Călmățui, Faurei și Constanța și câte 40-50 predici pe an în Protoierii Ațam Clisi, Galați-Rajon, Brăila și Hârșova; în frunte cu 55 predici de preot se găsește

Protoieria Galați-Oraș. Material de colportaj s'a distribuit de 4 ori mai mult ca în anul 1950, urmărindu-se în special înlocuirea cărților de cult vechi și uzate. S'au evidențiat în acest domeniu Protoierile Brăila, Bujor, Călmățui și Hârșova, iar dintre parohii: Latinu și Măxineni, Raionul Brăila, și Sf. Nicolae-Tulcea.

Corurile parohiale s'au înmulțit, datorită străduinței cântăreților. S'a inițiat introducerea cântării în comun a credincioșilor la sf. slujbe. În orașul Galați s'a organizat un cor al preoților și cântăreților, condus de pr. prof. L. Chiriță, dela Școala de cântăreți bisericești, etc. Acest cor s'a manifestat cu un ales program de colinde și concerte religioase la 25 Decembrie, după Vecernie, în Catedrala Episcopală, iar a doua oară la privegherea hramului bisericii Sf. Vasile din Galați.

Sub raport misionar, în raporturile cu celelalte culte și în special cu cultele neoprotestante s'a urmărit apropierea, înțelegerea și solidaritatea tuturor în lupta pentru pace, preocupare ce trebuie să unească pe toți creștinii, orice convingere confesională ar mărturisii. S'au ținut în orașele mari ale Eparhiei: Galați, Constanța, Brăila și chiar la unele Protoierii de Raion ca: Tulcea, Medgidia și Istria, - consfătuiri cu reprezentanții celorlalte culte, sub semnul luptei pentru pace.

Preoții au renunțat cu totul la atacurile obișnuite altădată împotriva cultelor neoprotestante, înțelegând să respecte convingerile altora și așteptând ca și cultele respective să adopte aceeași atitudine.

Comitetele Parohiale au dat preoților un sprijin efectiv mai ales în latimea gospodărească, ajutând la înfrumusețarea bisericilor și la procurarea mijloacelor necesare susținerii intereselor bisericești.

Hotărîrea Sf. Sinod privitoare la catehizare s'a aplicat în întreaga Eparhie. Pentru a se lucra unitar, Episcopia a trimis parohiilor un program de 50 teme catehetice, cuprinzând explicarea Decalogului și a Simbolului Credinței, cu chestiunile aferente. Acest program s'a executat în parte, revenind între 23-24 cateheze de preot. La parhile urbane și la bisericile cu mai mulți preoți, programul de catehizare s'a îndeplinit mai conștiințos. Programul de catehizare, prevăzut pentru Sămbătă la Vecernie, se execută de foarte puține parohii.

Școala de cântăreți din Galați a funcționat în anul 1950/51 cu 34 elevi. În Iunie au promovat 27 elevi, iar la examenul de absolvire s'au prezentat 14 elevi, din care 11 au fost declarați absolvenți cu diplomă.

Începând cu anul școlar 1951/52, Școala s'a transformat în școală tehnică medie, cu durata cursurilor de 3 ani. În acest an școala are 40 elevi.

Învățământul se predă în bune condițiuni de 6 profesori, iar pentru îndrumarea și educația elevilor s'a înființat un post de spiritual, post ocupat de un preot cu pregătire corespunzătoare. Spiritualul conduce și cercul ARLUS al elevilor, cerc care are o activitate regulată și bine apreciată de elevi. Școala de cântăreți a primit dela Ministerul Culelor salariile personalului și o subvenție pentru combustibil, în total 906.797 lei, în 1951. Dela Sf. Patriarhie a primit o subvenție de 53.200 lei, iar întreaga întreținere și restul cheltuielilor se suportă de Episcopie, care a subvenționat școala în 1951 cu 978.533 lei. Elevii nu plătesc nicio taxă. Școala este avansată față de anii trecuți, atât sub raportul întreținerii elevilor cât și sub raport didactic.

S'a subliniat apoi în darea de seamă, activitatea social-patriotică a clerului, constatându-se că preoțimea din Eparhie, — urmând directivei fixate de Sf. Sinod, I.P.S. Patriarh și Chiriărul local, — colaborează și sprijină activ prefacerile noul sociale care se înfăptuiesc în țara noastră.

Preoțimea și-a dat contribuția de muncă la înfăptuirea tuturor măsurilor luate de Onor. Guvern și autoritățile de Stat, valorificându-și în acest fel încrederea de care se bucură înaintea poporului și arătându-și recunoștința, față de sprijinul acordat Bisericii Ortodoxe, ca și tuturor cultelor de către Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române.

În mai toate Protoierile, preoții sunt «sufletul Comitetelor de Luptă pentru Pace». Din aceste comitete fac parte 327 preoți, dar și cei ce nu sunt membri au dat concursul în această acțiune profund creștină, după îndrumările Episcopiei.

Fiecare preot a ținut lunar o predică pentru pace, urmărind popularizarea scopurilor luptei pentru pace și în activitatea pastorală, la serviciile bisericești și vizitele pastorale, etc.

Preoții au dat concursul și pentru îndeplinirea sarcinilor primului an din Planul Cincinal, mai ales în sectorul agricol.

În Protoierile din Regiunea Constanța și în Protoierile Brăila și Galați-Raion,

mulți preoți au ajutat voluntar la lucrările de cancelarie ale Sfatului Popular, Căminelor Culturale și cooperativelor. În activitatea pe teren social-patriotic au fost evidențiali *Pr. Prot. Horațiu Ionescu-Istria* și de mai multe ori *Pr. Prot. St. Căgaru-Brăila* și numeroși preoți din Protoierile Brăila, Constanța, Istria, Medgidia, Galați-Oraș și Tulcea.

Din darea de seamă a sectorului economic, prezentată de *Pr. Consilier Ad-tiv I. Murea*, reținem că bugetul pe 1951 a realizat 90% la venituri și 81,86% la cheltuieli. Excedentul rămas la 31 Decembrie 1951 în sumă de 7.000.253 lei dovedește că s'a făcut o gospodărie chibzuită în administrarea fondurilor eparhiale. Adunarea aprobă darea de seamă, conturile de gestiune și bilanțul pe anul 1951.

Se citește apoi și se aprobă bugetul pe 1952, cu care ocazie se dau lămuriri asupra salariilor din fondurile proprii prevăzute în buget pentru unii funcționari din Cancelaria eparhială și pentru profesorii Școlii de cântăreți, asupra contribuțiilor parohiilor, etc.

S'au rezolvat apoi de către Adunare cererile privind arondarea și schimbarea categoriei unor parohii, după care *P. S. Episcop* a închis ședința, mulțumind membrilor pentru interesul arătat problemelor bisericesti.

MIȘCAREA PERSONALULUI BISERICESC

Angajări, transferări.

Temei Nr. 12372/1951. — *Di. Nicanor Timuș*, fost revizor contabil al Episcopiei, a fost angajat în postul de șef de serviciu, categoria XII/3 în cancelaria eparhială, pe data de 31 Dec. 1951, în locul d-lui *I. Pușcartu*, pensionat.

Temei Nr. 12371/1951. — *Pr. Dragomir Stan* dela parohia Potârnicea, Raionul Constanța, a fost transferat reciproc cu *Pr. Mihail Rădulescu* dela parohia Odala Ștefănești, Raionul Lehliu, Regiunea Ialomița, pe data de 1 Dec. 1951.

Temei Nr. 12.951/1951. — *Fratele Chirilă Caracaș* a fost angajat îngrijitor la Centrul Eparhial, pe data de 1 Ianuarie 1952, cu plata din fonduri proprii.

Temei Nr. 1424/1952. — *Fratele Vasile Tanvula* a fost angajat îngrijitor în post bugetar, categ. 1/3, pe data de 1 Feb. 1952.

Demisii, decese, încetări de angajări.

Temei Nr. 515/1952. — *Cântărețul Petre Tănase*, parohia Negureni, Raionul Adam Clisi, a decedat la 20 Octombrie 1951.

Temei Nr. 930/1952. — *Pr. Paul Dobrescu* dela parohia Ostrov, Raionul Adam Clisi, a încetat din viață la 27 Ianuarie 1952.

Temei Nr. 515/1952. — *Cântărețul Dumitru Madan* dela parohia Comana, Raionul Constanța, se consideră demisionat prin neprezentare la post dela 1 Iulie 1951.

Temei Nr. 915/1952. — *Pr. T. Stoica* dela parohia Pârâna-Tulcea a demisionat din post pe data de 10 Decembrie 1951.

Inițieri, desființări și arondări de parohii.

Temei Nr. 12371/1951. — Parohia Frecăței, Raionul Măcin, a fost desființată pe data de 1 Ian. 1952, afiliindu-se la parohia vecină și anume: satul Frecăței, la parohia Ostrov, satul Murgonia Titcov, la parohia Pecineaga, Agaua la parohia Dăileni, Cistia și Stoenesti la parohia Gârliciu.

Temei Nr. 12375/1951. — Pe data de 1 Ian. 1952 a fost contopită parohia Pechea I și Pechea II, Raionul Galați. Preot paroh a fost numit *Pr. N. Viicol*.

Temei Nr. 1524/1951. — Parohiile *T. Vladimirescu I și II*, Raionul Galați, au fost contopite pe data de 1 Ian. 1952, în postul de paroh fiind numit *Pr. I. Andrei*.

Temei Nr. 1524/1951. — Parohiile *Tichilești I și II*, Raionul Brăila, au fost contopite pe data de 1 Ian. 1952, în postul de paroh fiind numit *Pr. Chivu Tirpa*.

Mulțumiri publice.

Temei Nr. 12747/1951. — Se aduc mulțumiri publice și împărtășesc arhieresti binecuvântări credincioșilor parohiei *Movila Miresii*, Raionul Brăila, care au contribuit cu bani, cu materiale în natură și cu muncă voluntară ca meșteri — la repararea interioară și exterioară a bisericii și clopotniței parohiale, în anul 1951.

CUPRINSUL

	<u>Pagina</u>
Intru mulți ani Stăpâne:	8
Pastorală I. P. S. Patriarh de Sf. Paști	6—9
Pastorală I. P. S. Patriarh pentru muncile de primăvară	10—15
INDRUMARI PASTORALE	
<i>Schișo și Predici</i>	
Preot D. Roșculeț, La Dumineca V-a a Postului	16—17
Preot I. Pâslaru, La Dumineca Florilor	18—21
Preot I. Mărgineanu, Cuvânt la Invierea Domnului	21—22
Preot Grigorie Cristescu, La Dumineca Tomel	22—26
PENTRU APARAREA PACII	
Cuvântarea I. P. S. Patriarh Alexei la a III-a Conferință a Partizanilor	
Păcii din U.R.S.S. Trad. de Conf. I. Negrescu	27—30
Pr. I. Pasou, Să rămânem în pace și să propovăduim pacea	30—33
Pr. Gh. Negruțu, Preotul ortodox și pacea lumii	34—35
Redacția, Oastea păcii crește neînțet	35—37
VIAȚA BISERICEAȘCA ÎN CUPRINSUL MITROPOLIEI.	
Sectorul Cultural, Sărbătorirea P. F. Patriarh Alexei al Moscovei	38—40
P. S. Episcop Theoctist, Cuvântare la deschiderea cursurilor de îndrumare misionară și socială, seria XII-a	40—46
Pr. I. Pâslaru, Practici cultice denaturate	46—48
Redacția † Profesorul Gheorghe I. Arghiropol	48—50
--- † Iconomul Nicolae Popescu	50
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOI	
I. Bisericii și case parohiale reparate și redeschise în anul 1951	51—53
II Lucrări în curs de executare	53
EPISCOPIA BUZAULUI	
Sfințiri de biserici și vizite canonice	56—60
EPISCOPIA DUNĂRII DE JOS	
Contribuția clerului Eparhiei Dunării de jos pentru ajutorarea poporului coreean	60—61
INSEMNAȚII — FAPTE — INDRUMARI	
Sectorul Cultural, 6 Martie, zi de însemnătate istorică pentru poporul nostru	62—63
Consilier, 8 Martie, ziua internațională a femeii	63—64
Consilier, Procesul «Internationalei Trădătorilor» dela Paris	64—66
Redacția, Impotriva războiului bacteriologic	66—72
Redacția Reforma bănească și reducerile de prețuri	72—73
Consilier, Pentru mărirea producției agricole	74—76
OFICIALE ADMINISTRATIVE	
După vizita în Țară a P. F. Alexandru III	77—78
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOI	
Sedința Adunării Eparhiale	79—84
Mișcarea personalului bisericesc	84—91
Decizia Nr. 318/1952	91
Cu privire la concertele religioase	91
EPISCOPIA BUZAULUI	
Sedința Adunării Eparhiale	92
Decizia Nr. 75/1951	98
Mișcarea personalului bisericesc	98—101
EPISCOPIA DUNĂRII DE JOS	
Lucrările Consiliului Eparhial	101
Sedința Adunării Eparhiale	101—104
Mișcarea personalului bisericesc	104

**TIPOGRAFIA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MIȘIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI**